

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-183-07

Druk nr 217

Warszawa, 30 stycznia 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o odpadach wydobywczym wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o odpadach wydobywczych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa, mając na celu zapobieganie powstawaniu w przemyśle wydobywczym odpadów wydobywczych, ograniczanie ich niekorzystnego wpływu na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi, określa:

- 1) zasady gospodarowania odpadami wydobywczymi oraz niezanieczyszczoną glebą;
- 2) zasady prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) procedury związane z uzyskiwaniem zezwoleń i pozwoleń związanych z gospodarką odpadami wydobywczymi;
- 4) procedury związane z zapobieganiem poważnym wypadkom w obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A.

2. W sprawach dotyczących składowania odpadów wydobywczych w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.²⁾).

3. W sprawach dotyczących postępowania z odpadami wydobywczymi w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587) z wyłączeniem rozdziału 7.

4. W sprawach dotyczących postępowania z odpadami wydobywczymi będącymi odpadami promieniotwórczymi stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276).

Art. 2. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) odpadów powstałych w wyniku poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin ze złóż oraz ich magazynowania i przeróbki, które nie są bezpośrednio związane z tymi działaniami;
- 2) odpadów pochodzących z poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin ze złóż oraz ich magazynowania i przeróbki z obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) włączania wód do górotworu w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

2. Do odpadów wydobywczych obojętnych oraz niezanieczyszczonej gleby pochodzących z poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin ze złóż oraz ich magazynowania i przeróbki oraz do odpadów pochodzących z wydobywania, przeróbki i magazynowania torfu nie mają zastosowania przepisy art. 11 ust. 4 i 5, art. 14-23, art. 27 ust. 2, art. 28-32 i art. 51, chyba że są one składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A.

3. Do odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne nie mają zastosowania przepisy art. 11 ust. 4 i 5, art. 28, art. 31 ust. 4-8 oraz art. 51, chyba że są one składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A.

4. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria wyznaczania odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne, w przypadku składowania których w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych nie mają zastosowania przepisy art. 27 ust. 2 oraz art. 32, kierując się właściwościami fizycznymi i chemicznymi odpadów wydobywczych oraz możliwością wystąpienia poważnego wypadku.

Art. 3. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) cyjanek dysocjujący w słabym kwasie – cyjanek i związki cyjanku, które ulegają dysocjacji w słabym kwasie o określonym pH;
- 2) hałda – obiekt przeznaczony do składowania stałych odpadów wydobywczych na powierzchni ziemi;
- 3) kopalina – kopalina w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze, z wyłączeniem solanek, wód leczniczych i termalnych;
- 4) niezanieczyszczona gleba – glebę, która została usunięta z górnej warstwy powierzchni ziemi w trakcie działalności wydobywczej i która nie przekracza standardów jakości gleby i ziemi, o których mowa w art. 105 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.³⁾);
- 5) obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych – obiekt przeznaczony do składowania odpadów wydobywczych w formie stałej, ciekłej, w roztworze lub zawiesinie, w tym tamy, hałdy i stawy osadowe; za obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych nie uznaje się wyrobisk górniczych wypełnianych odpadami wydobywczymi w celach rekultywacyjnych i technologicznych;

- 6) odpady przeróbcze – odpady wydobywcze w formie stałej lub szlamu, które pozostają po przeróbce kopalin, przeprowadzonej w drodze procesów mechanicznych, fizycznych, biologicznych, termicznych lub chemicznych, a także połączenia z tych procesów;
- 7) odpady wydobywcze – odpady pochodzące z poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania, przeróbki i magazynowania kopalin ze złóż;
- 8) poważny wypadek – zdarzenie w miejscu prowadzenia działalności podczas gospodarowania odpadami wydobywczymi w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, prowadzące do natychmiastowego lub występującego po pewnym czasie niekorzystnego wpływu na środowisko lub zdrowie i życie ludzi, w miejscu prowadzenia działalności lub poza nim;
- 9) przemysł wydobywczy – podmiot i przedsiębiorstwo, które prowadzi działalność polegającą na odkrywkowym, podziemnym lub otworowym wydobywaniu kopalin ze złóż, w celach gospodarczych, w tym na ich przeróbce;
- 10) przeróbka – procesy mechaniczne, fizyczne, biologiczne, termiczne i chemiczne, a także połączenie tych procesów, którym są poddane wydobyte kopaliny, prowadzone w celu przygotowania ich do wykorzystania, w tym zmiana ich objętości, klasyfikacja, rozdzielanie i ługowanie, a także ponowna przeróbka poprzednio odrzuconych odpadów, z wyłączeniem procesów wytapiania, produkcyjnych procesów termicznych (innych niż wypalanie wapienia) i procesów metalurgicznych;
- 11) rekultywacja terenu – zagospodarowanie terenu, na który miał wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zgodnie z faktycznym wykorzystaniem tego

terenu, chyba że inna funkcja tego terenu wynika z planu zagospodarowania przestrzennego, wraz z przywróceniem stanu jakościowego gleby i ziemi do poziomu wymaganego standardami jakości gleby i ziemi;

- 12) staw osadowy – obiekt przeznaczony do składowania drobnoziarnistych odpadów wydobywczych, w tym powstałych w wyniku przeróbki, wraz ze zmieniającą się ilością wody technologicznej, która pochodzi z przeróbki kopalin ze złóż, oraz z oczyszczania wody technologicznej;
- 13) tama – obiekt budowlany przeznaczony do zatrzymania lub zamknięcia wody technologicznej lub odpadów wydobywczych w stawie osadowym;
- 14) zainteresowana społeczność – część społeczeństwa, która jest lub może być dotknięta skutkami lub ma interes w procesie wydawania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub w procesie ustalania procedur związanych z zapobieganiem poważnym wypadkom w obiektach unieszkodliwiania odpadów kategorii A; do organizacji pozarządowych ma zastosowanie przepis art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria zaliczania odpadów wydobywczych do odpadów obojętnych, kierując się właściwościami fizycznymi, chemicznymi i biologicznymi, w szczególności rozpuszczalnością, palnością, biodegradacją, zdolnością do wymywania, zawartością zanieczyszczeń w odpadach wydobywczych oraz negatywnym oddziaływaniem na środowisko wód odciekowych z obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, z uwzględnieniem ich potencjalnego zagrożenia dla jakości wód powierzchniowych lub podziemnych.

Rozdział 2

Zasady gospodarowania odpadami wydobywczymi

Art. 4. 1. Wytwórca odpadów wydobywczych jest obowiązany do stosowania takich sposobów poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania, przeróbki i magazynowania, które zapobiegają powstawaniu odpadów wydobywczych lub pozwalają utrzymać na możliwym najniższym poziomie ich ilość, jak również ograniczają negatywne oddziaływanie na środowisko lub zagrożenie życia i zdrowia ludzi, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik lub technologii, o których mowa w art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

2. Posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany do ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko odpadów wydobywczych lub zagrożenia życia i zdrowia ludzi, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik lub technologii, o których mowa w art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

3. Posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany w pierwszej kolejności do poddania ich odzyskowi, a jeżeli z przyczyn technologicznych jest on niemożliwy lub nie jest uzasadniony z przyczyn ekonomicznych, do ich unieszkodliwienia zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska lub programem gospodarowania odpadami wydobywczymi, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik lub technologii, o których mowa w art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

4. Posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany do przekazania odpadów wydobywczych, które z przyczyn technologicznych lub ekonomicznych, nie mogą być poddane odzyskowi, do najbliższej położonych miejsc, w których mogą być poddane unieszkodliwieniu, w szczególności do obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik lub technologii, o których mowa w art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

5. Jeżeli są spełnione wymagania, o których mowa w ust. 1-4, marszałek województwa może odstąpić od wymagań przepisów ustawy w odniesieniu do:

- 1) składowania odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne, pochodzących z poszukiwania kopalin, z wyłączeniem ropy naftowej, soli kamiennej, soli potasowo-magnezowych oraz soli strontu, lub
- 2) składowania niezanieczyszczonej gleby i odpadów pochodzących z wydobywania, przeróbki i magazynowania torfu.

Art. 5. 1. Wydanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

2. Do odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne nie mają zastosowania przepisy art. 61 i art. 270 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, chyba że są one składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A.

Art. 6. 1. Obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych dzieli się na:

- 1) obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A, jeżeli:
 - a) brak działania lub niewłaściwe działanie mogłoby spowodować poważny wypadek,
 - b) składowane są w nim odpady niebezpieczne,
 - c) składowane w nim odpady wydobywcze zawierają substancje lub preparaty niebezpieczne;
- 2) pozostałe obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych decydujące o zaliczeniu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych do kategorii A, kierując się wpływem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko oraz możliwością wystąpienia poważnego wypadku.

3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, normy zharmonizowane odnoszące się do metod pobierania próbek i przeprowadzania analiz niezbędnych dla technicznego wykonywania niniejszej ustawy, biorąc pod uwagę przepisy prawa wspólnotowego w tym zakresie.

Art. 7. 1. Odpady wydobywcze niebezpieczne po ich wytworzeniu powinny być niezwłocznie poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu, w tym składowaniu w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Dopuszcza się magazynowanie odpadów wydobywczych niebezpiecznych wytworzonych niespodziewanie przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

3. Dopuszcza się magazynowanie odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne przez okres nie dłuższy niż 1 rok.

4. Dopuszcza się magazynowanie niezanieczyszczonej gleby, odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne wytworzonych w czasie prac poszukiwawczych, odpadów pochodzących z wydobywania, przeróbki i magazynowania torfu oraz odpadów wydobywczych obojętnych przez okres nie dłuższy niż 3 lata.

5. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 2-4, posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany poddać odpady wydobywcze odzyskowi lub unieszkodliwieniu, w tym składowaniu w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 8. 1. Posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany do przeprowadzenia przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi co 5 lat.

2. Posiadacz odpadów wydobywczych informuje marszałka województwa o wszelkich zmianach w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi w formie pisemnego oświadczenia na temat zmian dokonanych w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi.

3. W przypadku zmiany zezwolenia, o której mowa w art. 17, posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany do przedłożenia nowego programu gospodarowania odpadami wydobywczymi.

Rozdział 3

Program gospodarowania odpadami wydobywczymi

Art. 9. 1. Posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany do przedłożenia marszałkowi województwa programu gospodarowania odpadami wydobywczymi przed rozpoczęciem działalności związanej z wytwarzaniem lub gospodarowaniem odpadami wydobywczymi.

2. Celem programu gospodarowania odpadami wydobywczymi jest:

1) zapobieganie powstawaniu odpadów wydobywczych i ograniczanie ilości wytwarzanych odpadów wydobywczych oraz ich negatywnego oddziaływania na środowisko, w szczególności przez:

a) racjonalne gospodarowanie odpadami wydobywczymi w fazie działalności wydobywczej i przy wyborze metody wydobywania kopalin ze złóż oraz ich przeróbki,

b) analizę zmian, którym mogą ulec odpady wydobywcze w związku ze zwiększeniem się powierzchni ich

- kontakty z czynnikami atmosferycznymi, w tym w zakresie ekspozycji na te czynniki,
- c) umieszczenie odpadów wydobywczych z powrotem w wyrobiskach górniczych, w zakresie, w jakim jest to technicznie i ekonomicznie uzasadnione oraz zgodne z przepisami o ochronie środowiska, przepisami o odpadach i przepisami prawa geologicznego i górnictwa,
 - d) umieszczenie warstwy uprawnej gleby z gruntów rolnych klasy od I do IV z powrotem na miejscu po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub, jeżeli nie jest to technologicznie wykonalne, ponownego użycia warstwy uprawnej gleby w innym miejscu dla poprawy wartości użytkowej powierzchni ziemi,
 - e) stosowanie w procesie przeróbki kopalin ze złóż, substancji jak najmniej niebezpiecznych;
- 2) zapewnienie, że odpady wydobywcze, które mogą być poddane odzyskowi, będą ponownie wykorzystane tam, gdzie jest to uzasadnione z przyczyn technologicznych i ekonomicznych oraz zgodne z przepisami o ochronie środowiska;
- 3) zapewnianie bezpiecznego unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w szczególności przez przeanalizowanie na etapie projektowania obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych sposobu gospodarowania nimi i po jego zamknięciu, oraz przez wybór projektu, który:
- a) wymaga minimalnego, a jeżeli jest to możliwe, ostatecznie nie wymaga żadnego monitorowania, kontrowania i zarządzania zamkniętym obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,

- b) zapobiega lub przynajmniej minimalizuje jakiegokolwiek długotrwałe negatywne skutki, w szczególności związane z przemieszczaniem się zanieczyszczeń do powietrza lub wód z obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
- c) zapewnia długoterminową stateczność każdej tamy lub hałdy wznoszącej się ponad istniejącą uprzednio powierzchnię ziemi.

3. Jeżeli inne dokumenty wymagane przepisami prawa geologicznego i górniczego określają cel programu, posiadacz odpadów wydobywczych zamieszcza w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi odpowiednią informację, a na wezwanie marszałka województwa przed wydaniem decyzji, udostępnia dokumenty.

Art. 10. 1. Program gospodarowania odpadami wydobywczymi zawiera następujące dane:

- 1) klasyfikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zgodnie z oceną ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) wyszczególnienie rodzaju odpadów wydobywczych przewidzianych do składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych; wyszczególnienie rodzaju nastąpi z uwzględnieniem charakterystyki odpadów wydobywczych;
- 3) określenie łącznej ilości odpadów wydobywczych przewidzianych do wytworzenia rocznie;
- 4) opis procesów, podczas których powstają odpady wydobywcze;
- 5) opis procesów przeróbki odpadów wydobywczych;

- 6) skutki dla środowiska i zdrowia ludzi spowodowane unieszkodliwianiem odpadów wydobywczych oraz działania zapobiegawcze, które należy podjąć w celu zmniejszenia negatywnego oddziaływania na środowisko podczas eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych i po jego zamknięciu;
- 7) zakres i sposób monitorowania wyrobisk górniczych zgodnie z warunkami, o których mowa w art. 39;
- 8) zakres i sposób monitoringu obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, o którym mowa w art. 27 ust. 6;
- 9) opis technicznego sposobu zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wraz z rekultywacją obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, rekultywacją terenu oraz procedurami po zamknięciu oraz monitoringu zgodnie z art. 27 ust. 6, z uwzględnieniem w szczególności:
 - a) określenia niezbędnych działań w zakresie technicznego sposobu zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
 - b) ustalenia działań związanych z rekultywacją obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
 - c) ustalenia działań związanych z rekultywacją terenu,
 - d) sprawowania nadzoru nad zrekultywowanym obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 10) opis działań mających na celu zapobieganie lub zminimalizowanie pogorszenia stanu wód, oraz mających na celu zapobieganie lub minimalizację zanieczyszczenia powietrza i gleby;
- 11) wyniki badań terenu, na który może wywierać wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w za-

kresie ustalenia poziomu naturalnych stężeń substancji występujących w glebie;

12) ocenę ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Jeżeli posiadacz odpadów wydobywczych prowadzi wyłącznie działalność wydobywczą lub działalność przeróbczą, lub obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, program gospodarowania odpadami wydobywczymi zawiera dane, o których mowa w ust. 1, w zakresie prowadzonej działalności.

3. Charakterystyka odpadów wydobywczych, o której mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje:

1) opis właściwości fizycznych i chemicznych odpadów wydobywczych;

2) wyszczególnienie rodzaju odpadów wydobywczych;

3) opis substancji chemicznych, które będą stosowane w procesie przeróbki;

4) opis metody składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;

5) opis systemu transportu odpadów wydobywczych.

4. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres charakterystyki odpadów wydobywczych oraz wymagania techniczne dotyczące charakterystyki odpadów wydobywczych, mając na względzie stateczność i chemiczną stabilność obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz zapobieganie poważnym wypadkom.

Art. 11. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych sporządza ocenę ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Ocena ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) wskazanie osoby zarządzającej obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych posiadającej świadectwo stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami;
- 3) dotyczące lokalizacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 4) obecny i planowany rozmiar obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, określony przez parametry powierzchni (ha) i pojemności (m^3 i Mg) oraz zdolność przetwarzania (Mg/dobę);
- 5) dotyczące kategorii obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych z uzasadnieniem;
- 6) wpływ na środowisko, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu na stan powietrza, wód podziemnych i powierzchniowych, gleby oraz krajobrazu;
- 7) wskazanie możliwych zagrożeń wystąpienia poważnego wypadku;
- 8) określenie stężenia cyjanku dysocjującego w słabym kwasie oraz możliwości jego redukcji za pomocą najlepszych dostępnych technik.

3. W stawie osadowym, w którym jest obecny cyjanek dysocjujący w słabym kwasie, posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany wykazać w ocenie ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, że stężenie w miejscu zrzutu odpadów przeróbczych do stawu osadowego jest zredukowane do najniż-

szego możliwego poziomu za pomocą najlepszych dostępnych technik, jednakże nie przekroczy 10 ppm.

4. Jeżeli posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wykaże w ocenie ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych brak wpływu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko, stężenie cyjanku dysocjującego w słabym kwasie nie wymaga dalszego obniżania za pomocą najlepszych dostępnych technik.

5. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne odnoszące się do określenia cyjanku dysocjującego w słabym kwasie oraz metod jego pomiaru, kierując się dokładnością i powtarzalnością wykonywania pomiarów.

Art. 12. 1. Posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

2. Marszałek województwa zatwierdza w drodze decyzji program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

3. Decyzja zatwierdzająca program gospodarowania odpadami wydobywczymi zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) klasyfikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zgodnie z oceną ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) wyszczególnienie rodzajów odpadów wydobywczych przewidzianych do składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, z uwzględnieniem ich charakterystyki;

- 4) określenie łącznej ilości odpadów wydobywczych przewidzianych do wytworzenia rocznie;
- 5) opis procesów, podczas których powstają odpady wydobywcze;
- 6) opis procesów przeróbki odpadów wydobywczych;
- 7) skutki dla środowiska i zdrowia ludzkiego spowodowane unieszkodliwianiem odpadów wydobywczych oraz działania zapobiegawcze, które należy podjąć w celu zmniejszenia negatywnego oddziaływania na środowisko podczas eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych i po jego zamknięciu;
- 8) zakres i sposób monitorowania wyrobisk górniczych zgodnie z warunkami, o których mowa w art. 39;
- 9) zakres i sposób monitoringu obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, o którym mowa w art. 27 ust. 6;
- 10) opis techniczny sposobu zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wraz z rekultywacją obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, rekultywacją terenu oraz procedurami po zamknięciu oraz monitoringu zgodnie z art. 27 ust. 6, z uwzględnieniem w szczególności:
 - a) określenia niezbędnych działań w zakresie technicznego sposobu zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
 - b) ustalenia działań związanych z rekultywacją obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
 - c) ustalenia działań związanych z rekultywacją terenu,
 - d) sprawowania nadzoru nad zrekultywowanym obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;

- 11) działania mające na celu zapobieganie pogorszeniu się stanu wód lub zminimalizowanie go oraz mające na celu zapobieganie zanieczyszczeniu powietrza i gleby lub jego minimalizację;
- 12) wyniki badań terenu, na który może wywierać wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, pod kątem ustalenia naturalnych stężeń substancji występujących w glebie;
- 13) ocenę ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 14) termin przedłożenia przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi.

4. Decyzję zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi wydaje się po zasięgnięciu opinii właściwego dyrektora okręgowego urzędu górniczego oraz właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.

5. Marszałek województwa odmówi wydania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi, jeżeli zamierzony sposób gospodarowania odpadami wydobywczymi:

- 1) jest sprzeczny z wymaganiami przepisów o odpadach;
- 2) mógłby powodować zagrożenie życia i zdrowia ludzi lub zagrożenie środowiska;
- 3) jest sprzeczny z planami gospodarki odpadami, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Art. 13. 1. Jeżeli posiadacz odpadów wydobywczych narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z decyzją zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi, marszałek województwa wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń.

2. Jeżeli posiadacz odpadów wydobywczych mimo wezwania, o którym mowa w ust. 1, nadal narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z decyzją zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi, marszałek województwa wstrzymuje, w drodze decyzji, działalność posiadacza odpadów wydobywczych w zakresie objętym decyzją zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

3. Decyzji wstrzymującej działalność posiadacza odpadów wydobywczych, o której mowa w ust. 2, marszałek województwa nadaje rygor natychmiastowej wykonalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska zakończenia działalności posiadacza odpadów wydobywczych w zakresie objętym programem gospodarowania odpadami wydobywczymi; wstrzymanie działalności nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonej działalności na koszt posiadacza odpadów wydobywczych.

Rozdział 4

Wnioski i zezwolenia

Art. 14. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do uzyskania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wydaje marszałek województwa na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.

3. Posiadacz odpadów ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania odpadów, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Art. 15. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych składa marszałkowi województwa wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zawierający:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) jako załącznik – decyzję zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi;
- 4) udokumentowanie posiadanej gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, zgodnie z art. 32;
- 5) jako załącznik – decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli jest wymagany;
- 6) informację o tytule prawnym do obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 7) informację o stosowanych technologiach oraz charakterystykę techniczną źródeł powstawania i miejsc emisji;
- 8) informację niezbędną do sporządzenia zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego, o którym mowa w art. 37, zgodnie z art. 260 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 16. Zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;

- 2) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) klasyfikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 4) wyszczególnienie rodzajów i ilości odpadów przewidzianych do składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w okresie 1 roku kalendarzowego;
- 5) informację o posiadaniu gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu;
- 6) jako załącznik – decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 7) jako załącznik – decyzję zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi;
- 8) czas obowiązywania zezwolenia;
- 9) w przypadku obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A – wskazanie terminu sporządzenia polityki zapobiegania poważnym wypadkom, wprowadzającego ją w życie systemu zarządzania bezpieczeństwem oraz wewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego.

Art. 17. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych występuje z wnioskiem o zmianę zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, jeżeli:

- 1) nastąpią zmiany w strukturze lub w zasadach prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, które mogą mieć znaczący niekorzystny wpływ na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi, lub w odniesieniu do rodzajów składowanych odpadów wydobywczych, lub

- 2) nastąpi zmiana warunków prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, co potwierdzą wyniki monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub kontroli przeprowadzonej przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, lub
- 3) nastąpią istotne zmiany w najlepszych dostępnych technikach w świetle wymiany informacji w tym zakresie na poziomie państw członkowskich.

2. Przepisy o wydaniu zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 18. 1. Odpady wydobywcze składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych mogą być z niego pozyskane po uzyskaniu pozwolenia na wytwarzanie odpadów.

2. Ust. 1 dotyczy również pozyskiwania odpadów wydobywczych z obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, na których były składowane odpady wydobywcze, a dla których nie było wymagane uzyskanie decyzji lokalizacyjnej lub pozwolenia na budowę.

3. Do pozwolenia na wytwarzanie odpadów wydobywczych pozyskiwanych z obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, z uwzględnieniem:

- 1) imienia i nazwiska oraz adresu zamieszkania lub nazwy i adresu siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;

- 4) informacji niezbędnych do sporządzenia zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego, o którym mowa w art. 37, zgodnie z art. 260 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 19. 1. Do wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów, o którym mowa w art. 18, posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A dołącza informacje niezbędne do sporządzenia przez właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego, o którym mowa w art. 37.

2. Marszałek województwa informację, o których mowa w ust. 1, przekazuje niezwłocznie właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej.

3. Marszałek województwa wydaje zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub pozwolenie na wytwarzanie odpadów po sporządzeniu przez właściwego komendanta Państwowej Straży Pożarnej zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego.

Art. 20. Marszałek województwa odmówi wydania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, jeżeli zamierzony sposób prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych:

- 1) jest sprzeczny z wymaganiami przepisów o odpadach;
- 2) mógłby powodować zagrożenie życia i zdrowia ludzi lub zagrożenie środowiska;
- 3) jest sprzeczny z programem gospodarowania odpadami wydobywczymi;
- 4) jest sprzeczny z planami gospodarki odpadami, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Art. 21. 1. Jeżeli posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z zezwoleniem na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, marszałek województwa wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń.

2. Jeżeli posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych mimo wezwania, o którym mowa w ust. 1, nadal narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z zezwoleniem na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, marszałek województwa wstrzymuje, w drodze decyzji, działalność posiadacza odpadów wydobywczych w zakresie objętym zezwoleniem na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

3. Decyzji, o której mowa w ust. 2, marszałek województwa nadaje rygor natychmiastowej wykonalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska zakończenia działalności posiadacza odpadów wydobywczych w zakresie objętym zezwoleniem na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych; wstrzymanie działalności nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonej działalności na koszt posiadacza odpadów wydobywczych.

Rozdział 5

Zasady prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych

Art. 22. Obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zarządza osoba posiadająca świadectwo stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Art. 23. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do zapewnienia podnoszenia kwalifikacji zawodowych oraz szkolenia personelu w zakresie prawidłowej gospodarki odpadami wydobywczymi.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w sposób zapewniający zachowanie wymagań sanitarnych, bezpieczeństwa i higieny pracy, przeciwpożarowych, a także zasad ochrony środowiska.

Art. 24. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w sposób zapobiegający pogorszeniu stanu gleby, wód powierzchniowych i podziemnych w wyniku oddziaływania wód odciekowych pochodzących z obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych; skutkiem tym jest obowiązany zapobiec również po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w sposób zapobiegający emisji pyłów i gazów.

3. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w sposób zapewniający właściwe funkcjonowanie urządzeń technicznych, stanowiących wyposażenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 25. Lokalizacja obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych powinna uwzględniać zakazy i ograniczenia wynikające w szczególności z następujących ustaw:

- 1) ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266, z późn. zm.⁴⁾);
- 2) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 3) ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.⁵⁾);
- 4) ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.⁶⁾);
- 5) ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. Nr 167, poz. 1399 oraz z 2007 r. Nr 133, poz. 921).

Art. 26. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do sprawdzenia zgodności przyjmowanych odpadów wydobywczych z danymi o odpadach zawartymi w karcie przekazania odpadu.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do odmowy przyjęcia odpadów wydobywczych, których skład nie jest zgodny z danymi zawartymi w karcie przekazania odpadu lub zezwoleniem na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

3. Do składowania odpadów wydobywczych w obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, z wyłączeniem odpadów wydobywczych obojętnych, innych niż niebezpieczne i obojętne oraz niezanieczyszczonoj gleby, mają zastosowanie przepisy tytułu V ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 27. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w trakcie jego prowadzenia, który obejmuje w szczególności:

- 1) badanie wielkości opadu atmosferycznego ze stacji meteorologicznej reprezentatywnej dla lokalizacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) badanie substancji i parametrów wskaźnikowych w wodach powierzchniowych, odciekowych i podziemnych z listy określonej w przepisach dotyczących kwalifikacji wód;
- 3) pomiar poziomu wód podziemnych w otworach obserwacyjnych;
- 4) kontrolę osiadania powierzchni obiektu unieszkodliwiania odpadów w oparciu o ustalone repery.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych po jego zamknięciu, który obejmuje w szczególności:

- 1) badanie wielkości opadu atmosferycznego ze stacji meteorologicznej reprezentatywnej dla lokalizacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) badanie substancji i parametrów wskaźnikowych w wodach powierzchniowych, odciekowych i podziemnych z listy określonej w przepisach dotyczących kwalifikacji wód;
- 3) pomiar poziomu wód podziemnych w otworach obserwacyjnych;
- 4) kontrolę osiadania powierzchni obiektu unieszkodliwiania odpadów w oparciu o ustalone repery.

3. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do gromadzenia danych o wynikach monitoringu i do sporządzenia na ich podstawie sprawozdania o wynikach monitoringu.

4. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do przedłożenia sprawozdania o wynikach monitoringu właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

5. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do przechowywania danych o wynikach monitoringu oraz sprawozdań o wynikach monitoringu co najmniej przez okres 5 lat.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zakres, czas, sposób oraz warunki prowadzenia monitoringu, a także wzór sprawozdania o wynikach monitoringu, częstotliwości jego sporządzania oraz termin składania, kierując się potrzebą ustalenia planów, dokumentów i procedur dotyczących monitorowania i kontrolowania obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz podejmowania działań w przypadku wyników wskazujących na brak stateczności i niestabilność chemiczną obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 28. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych bez zbędnej zwłoki, ale nie później niż w ciągu 48 godzin od zdarzenia, zawiadamia w formie pisemnej, a jeżeli zaistnieje konieczność również w innej formie, właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o każdym zdarzeniu, które może mieć wpływ na stateczność obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz o wszelkich istotnych niekorzystnych skutkach dla środowiska, ujawnionych w wyniku kontroli i monitorowania obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, podając:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) rodzaj zdarzenia z krótkim opisem;
- 4) dzień zajścia zdarzenia.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A wprowadza w życie wewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy oraz podejmuje działania i stosuje wszelkie niezbędne środki do usunięcia skutków zdarzenia.

3. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A pokrywa wszelkie koszty działań, o których mowa w ust. 2, również poniesione przez organy administracji.

4. Właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska na podstawie sprawozdań o wynikach monitoringu oraz ilości, częstotliwości i zakresu zgłaszanych zdarzeń, o których mowa w ust. 1, może, w drodze decyzji, ustalić dla posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych odrębne terminy składania sprawozdania, jednak nie rzadziej niż raz w roku, biorąc pod uwagę większe prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzeń, o których mowa w ust. 1, w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 29. 1. Zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części wymaga zgody marszałka województwa w drodze decyzji, po przeprowadzeniu przez właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska kontroli w miejscu prowadzenia działalności mającej na celu sprawdzenie stanu faktycznego wynikającego ze sprawozdań o wynikach monitoringu oraz programu gospodarowania odpadami wydobywczymi.

2. Przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1, nie jest wymagane, jeżeli potrzeba zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wy-

dobyczych lub jego części wynika z zarządzenia pokontrolnego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

3. Zgodę na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części wydaje się, gdy zachodzi jeden z następujących warunków:

- 1) posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wystąpił z wnioskiem o wydanie zgody na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części;
- 2) wojewódzki inspektor ochrony środowiska w zarządzeniu pokontrolnym wskazał potrzebę zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części.

4. Jeżeli posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych nie wystąpił z wnioskiem o wydanie zgody na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w terminie wskazanym w zarządzeniu pokontrolnym, wojewódzki inspektor ochrony środowiska występuje z wnioskiem do marszałka województwa; wojewódzki inspektor ochrony środowiska uczestniczy w postępowaniu na prawach strony.

Art. 30. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych składa do marszałka województwa wnioski o wydanie zgody na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zawierający następujące dane:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) klasyfikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;

- 4) udokumentowanie gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu;
- 5) jako załącznik – decyzję zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi;
- 6) opis technicznego sposobu zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części;
- 7) datę zaprzestania składowania odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 8) harmonogram działań związanych z rekultywacją obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 9) harmonogram działań związanych z rekultywacją terenu;
- 10) sprawowanie nadzoru nad zrekultywowanym obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Do wniosku dołącza się projekt zamknięcia i rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu.

3. Zgoda na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części zatwierdza projekt zamknięcia i rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu i określa:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) techniczny sposób zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części;
- 3) datę zaprzestania deponowania odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;

4) harmonogram działań związanych z rekultywacją obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;

5) harmonogram działań związanych z rekultywacją terenu.

4. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, niezbędne dane do projektu zamknięcia i rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu, kierując się zasadami ochrony środowiska oraz ochrony gruntów.

Art. 31. 1. Z chwilą technicznego zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części zgodnie ze sposobem technicznego zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych i ustala w zarządzeniu pokontrolnym częstotliwość przedkładania sprawozdania o wynikach monitoringu; kopię zarządzenia pokontrolnego przekazuje niezwłocznie marszałkowi województwa.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest odpowiedzialny za utrzymanie, monitoring oraz działania po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części zgodnie z art. 27 ust. 6.

3. Realizację obowiązków dotyczących utrzymania, monitoringu oraz działań po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części może przejąć wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności na podstawie umowy określającej w szczególności sposób pokrycia przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wszelkich kosztów związanych z przejęciem tych obowiązków.

4. Po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych bez zbędnej zwłoki zawiadamia w formie pi-

semnej, a jeżeli zaistnieje konieczność również w innej formie, właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o wszelkich zdarzeniach lub zmianach technologicznych, które mogą mieć wpływ na stateczność obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, oraz o wszelkich istotnych niekorzystnych skutkach dla środowiska ujawnionych w wyniku monitoringu, podając w zawiadomieniu:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) rodzaj zdarzenia z krótkim opisem;
- 4) dzień zajścia zdarzenia.

5. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A wprowadza w życie wewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy i postępuje zgodnie z ustawą.

6. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych pokrywa koszty działań, o których mowa w ust. 2 i 4.

7. Po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, z częstotliwością ustaloną przez właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych przedkłada sprawozdanie o wynikach monitoringu.

8. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, sposób zawiadamiania o zdarzeniach, o których mowa w ust. 4, kierując się potrzebą ujednoczenia sposobu oraz zapewnieniem regularności przekazywania tych informacji.

Art. 32. 1. Marszałek województwa przed rozpoczęciem działań związanych ze składowaniem odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, wymaga przedstawienia przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych posiadanej gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, zgodnie z ust. 4 tak, aby:

- 1) obowiązki związane z prowadzeniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, także po jego zamknięciu, zostały wypełnione;
- 2) w dowolnym czasie były dostępne środki finansowe na rekultywację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywację terenu zgodnie z programem gospodarowania odpadami wydobywczymi i wymaganiami zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Obliczenie gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu jest dokonane na podstawie:

- 1) prawdopodobnego negatywnego wpływu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko, biorąc pod uwagę w szczególności kategorię obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, właściwości odpadów wydobywczych oraz faktyczne lub zgodne z planem zagospodarowania przestrzennego zagospodarowanie zrekultywowanego terenu;
- 2) założenia, że niezależne i odpowiednio wykwalifikowane osoby trzecie ocenią i wykonają wszelkie niezbędne prace rekultywacyjne.

3. Wysokość gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu podlega weryfikacji w przypadku zmian zakresu działań związanych z rekultywacją obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacją terenu zgodnie z programem gospodarowania odpadami wydobywczymi.

4. Przedstawiona gwarancja finansowa lub jej ekwiwalent powinna być właściwie udokumentowana.

5. Jeżeli właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska potwierdzi prawidłowe zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zgodnie z art. 31 ust. 1, marszałek województwa, w drodze decyzji, zwalnia posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych z obowiązku posiadania gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, z wyjątkiem obowiązków, o których mowa w art. 31 ust. 2.

6. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania, udokumentowania, terminy i zakres weryfikacji wielkości, sposób dysponowania oraz formę gwarancji finansowej i jej ekwiwalentu, biorąc pod uwagę pełne pokrycie kosztów rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu, dostępność środków finansowych, a także zakres niezbędnych prac rekultywacyjnych.

7. W przypadku niewywiązania się posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych z obowiązków dotyczących rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu, ich koszty są pokrywane przez podmiot, który udzielił gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, na wniosek marszałka województwa zawierający kosztorys oraz harmonogram wpłat; roszczeń tych marszałek województwa może dochodzić przed sądem.

8. Jeżeli wójt, burmistrz lub prezydent miasta przejął od posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych realizację obowiązków dotyczących utrzymania, monitoringu oraz działań po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, to przysługują mu roszczenia do podmiotu, który udzielił gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu.

Art. 33. 1. Zmiana posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wymaga przekazania przez posiadacza odpadów przekazującego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych

następnemu posiadaczowi odpadów prowadzącemu obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, na podstawie umowy cywilnoprawnej, wszystkich dokumentów związanych z prowadzeniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, a w szczególności dotychczasowe oraz aktualne dokumenty ewidencji odpadów, zbiorcze zestawienia danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku lub unieszkodliwiania tych odpadów, gromadzone dane o wynikach monitoringu, sprawozdania o wynikach monitoringu, zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zarządzenia pokontrolne.

2. Posiadacz odpadów przejmujący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych ma obowiązek niezwłocznie zawiadomić w formie pisemnej marszałka województwa o zmianie posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, podając:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) datę zmiany posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Rozdział 6

Poważne wypadki

Art. 34. 1. Przepisy rozdziału mają zastosowanie do obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A, z wyłączeniem obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, dla których mają zastosowanie przepisy tytułu IV ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

2. Właściwość miejscową komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej ustala się według miejsca prowadzenia działalności przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

3. W sprawach dotyczących wewnętrznego i zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie ma zastosowanie ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 35. Wewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy, o którym mowa w art. 36 ust. 2, oraz zewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy, o którym mowa w art. 37 ust. 1, ma na celu:

- 1) powstrzymanie i kontrolowanie poważnych wypadków i innych niebezpiecznych zdarzeń tak, aby zmniejszyć ich skutki oraz, w szczególności, ograniczyć szkody dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska;
- 2) wprowadzenie w życie środków niezbędnych do ochrony zdrowia i życia ludzi oraz środowiska przed skutkami poważnych wypadków i innych niebezpiecznych zdarzeń;
- 3) przekazanie niezbędnych informacji społeczeństwu oraz właściwym służbom i organom;
- 4) zapewnienie działań i czynności zmierzających do ograniczenia oddziaływania na środowisko lub przywrócenia środowiska do właściwego stanu.

Art. 36. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A jest obowiązany do lokalizacji, budowy, prowadzenia i zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A w sposób zapobiegający wystąpieniu poważnego wypadku i ograniczający ich niekorzystny wpływ na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A przed rozpoczęciem składowania odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A sporządza wewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy na wypadek wystąpienia poważnego wypadku oraz wprowadza system zarządzania bezpieczeństwem wdrażając politykę zapobiegania poważnym wypadkom.

3. System zarządzania bezpieczeństwem, o którym mowa w ust. 2, jest określony w załączniku nr 1 do ustawy.

4. Wewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy powinien zawierać w szczególności dane, o których mowa w art. 260 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

5. Do posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A w razie wystąpienia poważnego wypadku mają zastosowanie przepisy art. 264 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

6. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A zatrudnia kierownika do spraw bezpieczeństwa, który jest odpowiedzialny za wdrażanie polityki zapobiegania poważnym wypadkom i wewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego oraz za realizację zadań i obowiązków z nich wynikających.

Art. 37. 1. Właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej dla obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A sporządza zewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy wyszczególniający środki, które należy zastosować poza miejscem prowadzenia działalności w razie poważnego wypadku.

2. Właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej zapewnia możliwość udziału zainteresowanej społeczności w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego.

3. Po przeprowadzeniu postępowania wymagającego udziału zainteresowanej społeczności, o którym mowa w ust. 2, właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej przyjmuje zewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy.

4. Marszałkowi województwa informacja, w formie pisemnej, o sporządzeniu zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego jest przekazywana niezwłocznie.

Art. 38. 1. Właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej sporządza informację o środkach bezpieczeństwa oraz o działaniach podejmowanych w razie wystąpienia poważnego wypadku.

2. Zakres informacji, o której mowa w ust. 1, jest określony w załączniku nr 2 do ustawy.

3. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana zainteresowanej społeczności bezpłatnie i niezwłocznie w sposób zwyczajowo przyjęty oraz publikowana w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej organu, o którym mowa w ust. 1.

4. Właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej jest obowiązany do analizy zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego oraz informacji, o której mowa w ust. 1, co najmniej raz na 3 lata, w celu ich aktualizacji, z uwzględnieniem w szczególności zmian wprowadzonych w procesie technologicznym obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A.

Rozdział 7

Wypełnianie wyrobisk górniczych odpadami wydobywczymi

Art. 39. 1. Wypełnianie wyrobisk górniczych odpadami wydobywczymi powinno odbywać się z uwzględnieniem następujących warunków:

- 1) zabezpieczenia stateczności odpadów wydobywczych;

- 2) zapobiegania zanieczyszczeniu gleby, wód powierzchniowych i podziemnych;
- 3) zapewnienia monitoringu wyrobisk górniczych wypełnianych odpadami wydobywczymi.

2. Do wypełniania wyrobisk górniczych odpadami wydobywczymi pochodzącymi z własnego zakładu górniczego stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

3. Do wypełniania wyrobisk górniczych odpadami wydobywczymi innymi niż z własnego zakładu górniczego stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach; jeżeli wypełnianie wyrobisk górniczych odpadami wydobywczymi innymi niż z własnego zakładu górniczego jest prowadzone w ruchu zakładu górniczego, to zastosowanie mają również przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

4. Szczegółowe warunki, o których mowa w ust. 1, dotyczące wypełniania wyrobisk górniczych w ruchu zakładu górniczego odpadami wydobywczymi określa art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

5. Sposób realizacji warunków, o których mowa w ust. 1, dotyczących wypełniania wyrobisk górniczych odpadami wydobywczymi określa się w planie ruchu zakładu górniczego, o którym mowa w art. 64 ust. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

Rozdział 8

Obowiązki administracji publicznej

Art. 40. 1. Właściwość miejscową marszałka województwa ustala się według miejsca prowadzenia działalności posiadacza odpadów wydobywczych.

2. Kopie wydanych decyzji powinny być przekazywane niezwłocznie do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego ze

względu na miejsce prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

3. W przypadku zmiany posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych marszałek województwa jest obowiązany do zmiany zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w zakresie, o którym mowa w art. 16 pkt 1.

4. Minister właściwy do spraw środowiska jest organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do marszałka województwa w sprawach, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 5, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2, art. 20, art. 21 ust. 2, art. 29 ust. 1, art. 32 ust. 5 oraz w art. 40 ust. 3.

5. Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 4 ust. 5, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 1 i 3, art. 12 ust. 2 i 5, art. 13, art. 14 ust. 2, art. 15, art. 19 ust. 2 i 3, art. 20, art. 21, art. 29 ust. 1 i 4, art. 30 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 32 ust. 1, 5 i 7, art. 33 ust. 2, art. 37 ust. 4, art. 40 ust. 3, art. 54 ust. 5 oraz w art. 55 ust. 2 i 3, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.

Art. 41. 1. Przed rozpoczęciem składowania odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, podczas prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz po jego zamknięciu, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrole obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, biorąc pod uwagę wyniki monitoringu.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do udostępnienia właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska podczas kontroli wszystkich dokumentów związanych z prowadzeniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, a w szczególności dokumentów ewidencji odpadów, zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku lub unieszkodliwiania tych odpadów, sprawozdań o wynikach monitoringu, zezwoleń na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, zakres oraz częstotliwość kontroli obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, kierując się wpływem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko oraz zdrowie i życie ludzi.

Art. 42. Informacje uzyskane od posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zgodnie z art. 28 ust. 1 oraz art. 31 ust. 4, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do końca lutego za poprzedni rok kalendarzowy, podając:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) rodzaj zdarzenia z krótkim opisem;
- 4) dzień zajścia zdarzenia.

Art. 43. 1. Spis zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zlokalizowanych na terenie województwa, które wywierają negatywny wpływ na środowisko lub mogą stać się w średnio- lub krótkoterminowej perspektywie poważnym zagrożeniem zdrowia i życia ludzi lub zagrożeniem środowiska, jest sporządzany przez właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

2. W przypadku określenia metodologii, o której mowa w ust. 4, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządzając spis, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do jej uwzględnienia.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza krajowy spis zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz

opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na podstawie spisów, o których mowa w ust. 1, publikując w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej organu.

4. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, zakres oraz metodologię dotyczącą sporządzania, prowadzenia i aktualizacji spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, kierując się możliwością wystąpienia poważnego wypadku oraz negatywnego wpływu na środowisko.

5. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, metodologię dotyczącą rekultywacji zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, kierując się możliwością wystąpienia poważnego wypadku oraz negatywnego wpływu na środowisko.

Rozdział 9

Przepisy karne

Art. 44. 1. Kto bez wymaganej decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi albo wbrew jej warunkom wytwarza odpady wydobywcze lub nimi gospodaruje,

podlega karze aresztu albo grzywny.

2. Kto bez wymaganego zezwolenia albo wbrew jego warunkom prowadzi obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,

podlega karze aresztu albo grzywny.

3. Tej samej karze podlega posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, który wbrew obowiązkowi nie posiada wymaganej gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu.

4. Kto magazynuje lub składowe odpady wydobywcze w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym lub przekracza dopuszczalne okresy magazynowania odpadów wydobywczych,

podlega karze aresztu albo grzywny.

Art. 45. 1. Kto, prowadząc obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, nie dopełnia obowiązku w zakresie:

- 1) sprawdzenia zgodności przyjmowanych odpadów wydobywczych z danymi zawartymi w karcie przekazania odpadu,
- 2) utrzymywania i eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w sposób zapewniający właściwe funkcjonowanie urządzeń technicznych stanowiących wyposażenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz zachowanie wymagań sanitarnych, bezpieczeństwa i higieny pracy, przeciwpożarowych, a także zasad ochrony środowiska,
- 3) odmowy przyjęcia odpadów wydobywczych do obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych o składzie niezgodnym z dokumentami ewidencji odpadów lub zezwoleniem,

podlega karze aresztu albo grzywny.

2. Kto, prowadząc obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, nie dopełnia obowiązku w zakresie:

- 1) monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w trakcie jego prowadzenia i po jego zamknięciu lub prowadzi monitoring niezgodnie z wymaganiami,
- 2) przesyłania sprawozdania o wynikach monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska,

3) przekazania następnemu posiadaczowi odpadów prowadzącemu obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wszystkich dokumentów związanych z prowadzeniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, a w szczególności dotychczasowych oraz aktualnych dokumentów ewidencji odpadów, zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku lub unieszkodliwiania tych odpadów, gromadzone dane o wynikach monitoringu, sprawozdania o wynikach monitoringu, zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zarządzenia pokontrolne,

podlega karze aresztu albo grzywny.

Art. 46. Kto bez wymaganej zgody marszałka województwa albo wbrew jej warunkom zamyka obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego część,

podlega karze aresztu albo grzywny.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 47. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859) w art. 2 w ust. 1 po pkt 15c dodaje się pkt 15d w brzmieniu:

„15d) wykonywanie zadań określonych w ustawie z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nr poz.),”.

Art. 48. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.³⁾) w art. 19 w ust. 2 w pkt 33 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 34 w brzmieniu:

„34) z zakresu ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nr, poz.):

- a) projekt zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego,
- b) wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
- c) zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
- d) informacje o zdarzeniach, o których mowa w art. 28 ust. 1 i w art. 31 ust. 4 ustawy o odpadach wydobywczych,
- e) spis zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zlokalizowanych na terenie kraju.”.

Art. 49. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493) w art. 3 w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) z zakresu ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nr, poz.) – gospodarowanie odpadami wydobywczymi na podstawie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.”.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 50. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, który działał w dniu 30 kwietnia 2008 r., jest obowiązany dostosować swoją działalność do przepisów ustawy do dnia 1 maja 2012 r.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do zatrudnienia osoby zarządzającej obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych posiadającej świadectwo stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami, o którym mowa w art. 22 ust. 1, do dnia 1 maja 2012 r.

3. Dotychczas uzyskane świadectwa stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami dla kierownika składowiska odpadów, wydane na podstawie art. 49 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, zachowują ważność.

4. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany dostosować swoją działalność do art. 32 ust. 1 do dnia 1 maja 2014 r.

Art. 51. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, który działał w dniu 30 kwietnia 2008 r., jest obowiązany wykazać w ocenie ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, że stężenie cyjanku dysocjującego w słabym kwasie w miejscu zrzutu odpadów przeróbczych do stawu osadowego nie przekracza:

- 1) 50 ppm – od dnia 1 maja 2008 r.;
- 2) 25 ppm – od dnia 1 maja 2013 r.;
- 3) 10 ppm – od dnia 1 maja 2018 r.

Art. 52. 1. Do składowisk odpadów, które przyjmowały do składowania odpady wydobywcze, zamkniętych na podstawie art. 54 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach przed dniem 1 maja 2008 r., nie stosuje się art. 50 i art. 51.

2. Do procesu zamykania funkcjonujących obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych stosuje się odpowiednio art. 54 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Art. 53. 1. Z dniem 1 maja 2008 r. składowisko odpadów przyjmujące wyłącznie do składowania odpady wydobywcze staje się obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Funkcjonujący lub zamknięty obiekt, na którym przed dniem 1 maja 2008 r. były składowane wyłącznie odpady wydobywcze, staje się obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 54. 1. Dotychczas wydane pozwolenia na wytwarzanie odpadów i zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami dla istniejących obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zachowują ważność na czas, na jaki zostały wydane, jednak nie dłużej niż do dnia 1 maja 2012 r.; do tego terminu posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do złożenia wniosku o zmianę wydanego pozwolenia na wytwarzanie odpadów lub o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Dotychczas wydane pozwolenia zintegrowane dla istniejących obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zachowują ważność na czas, na jaki zostały wydane.

3. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A posiadający pozwolenie zintegrowane jest obowiązany do dnia 1 maja 2012 r. uzyskać zmianę pozwolenia zintegrowanego w zakresie:

- 1) klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) jako załącznik – decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi;
- 3) udokumentowania gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, zgodnie z art. 32;
- 4) jako załącznik – decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli jest wymagany.

4. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A posiadający pozwolenie zintegrowane jest obowiązany uzyskać zmianę pozwolenia zintegrowanego do dnia 1 maja 2012 r. także w zakresie informacji niezbędnych do sporządzenia przez właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego, o którym mowa w art. 37.

5. Marszałek województwa informację, o których mowa w ust. 4, przekazuje niezwłocznie właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 55. 1. Zarządzający składowiskiem odpadów przyjmującym odpady wydobywcze do składowania, który:

- 1) zaprzestał przyjmowania odpadów wydobywczych przed dniem 1 maja 2006 r.,
- 2) wystąpił z wnioskiem o zgodę na zamknięcie składowiska odpadów na podstawie art. 54 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach przed dniem 1 maja 2008 r.,
- 3) uzyskał decyzję na podstawie art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, usta-

wy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085, z późn. zm.⁷⁾) po dniu 31 grudnia 2009 r.,

- 4) ma wyznaczony termin zamknięcia składowiska odpadów do dnia 31 grudnia 2010 r.,
 - 5) został uwzględniony w harmonogramie zamykania składowisk odpadów zgodnie z rządowymi programami restrukturyzacji przemysłu wydobywczego
- nie stosuje przepisów art. 9-20, art. 27 ust. 2, art. 30, art. 31 ust. 1-3 i 7, art. 32, art. 35, art. 36 ust. 2-6 i art. 37.

2. Zarządzający składowiskiem odpadów przyjmującym do składowania odpady wydobywcze, o którym mowa w ust. 1, przedłoży marszałkowi województwa pisemne oświadczenie o stanie faktycznym składowiska odpadów wynikającym z przesłanek, o których mowa w ust. 1, którym zarządza, do dnia 31 maja 2008 r.

3. Marszałek województwa, na podstawie oświadczeń, o których mowa w ust. 2, sporządza listę składowisk odpadów, wraz z podaniem przesłanek, o których mowa w ust. 1; lista zostanie przekazana ministrowi właściwemu do spraw środowiska do dnia 30 czerwca 2008 r.

Art. 56. 1. Spis, o którym mowa w art. 43 ust. 1, jest przekazywany do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska po raz pierwszy do dnia 31 stycznia 2012 r.

2. Spis, o którym mowa w art. 43 ust. 3, publikuje się po raz pierwszy w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej organu, do dnia 1 maja 2012 r.

Art. 57. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2008 r.

-
- ¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15). Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska oraz ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.
 - ²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217, Nr 190, poz. 1399 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 82, poz. 556.
 - ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 124, poz. 859, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1237 i Nr 181, poz. 1286.
 - ⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 12, poz. 63 oraz z 2007 r. Nr 75, poz. 493 i Nr 80, poz. 541.
 - ⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238 i Nr 181, poz. 1286.
 - ⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087 oraz z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238 i Nr 181, poz. 1286.
 - ⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 143, poz. 1196, z 2003 r. Nr 7, poz. 78 i Nr 190, poz. 1865, z 2004 r. Nr 49, poz. 464, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 oraz z 2006 r. Nr 50, poz. 360, Nr 133, poz. 935, Nr 171, poz. 1225 i Nr 225, poz. 1635.

System zarządzania bezpieczeństwem

W celu wprowadzenia systemu zarządzania bezpieczeństwem wdrażającego politykę zapobiegania poważnym wypadkom należy wziąć pod uwagę następujące elementy:

- 1) politykę zapobiegania poważnym wypadkom powinna obejmować ogólne cele oraz zasady działania posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A w odniesieniu do kontroli ryzyka wystąpienia poważnych wypadków;
- 2) system zarządzania bezpieczeństwem powinien obejmować część ogólnego systemu zarządzania, który zawiera strukturę organizacyjną, zakres odpowiedzialności, praktyki, procedury, procesy i zasoby konieczne do określenia i wprowadzenia w życie polityki zapobiegania poważnym wypadkom;
- 3) system zarządzania bezpieczeństwem uwzględnia następujące zagadnienia:
 - a) rola i obowiązki personelu zarządzającego poważnym ryzykiem na wszystkich poziomach organizacji; określenie potrzeb szkoleniowych takiego personelu oraz zapewnienie takich szkoleń, oraz zaangażowanie pracowników, a w szczególnych przypadkach podwykonawców,
 - b) przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur systematycznego określenia poważnego ryzyka wynikającego z prawidłowego i nieprawidłowego działania oraz ocena prawdopodobieństwa ich wystąpienia,
 - c) przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur i instrukcji bezpiecznego funkcjonowania, z uwzględnieniem utrzymania zakładu, procesów w nim zachodzących, sprzętu oraz tymczasowych przerw w jego funkcjonowaniu,
 - d) przyjęcie i wprowadzanie w życie procedur dotyczących planowanych zmian lub tworzenia nowych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
 - e) przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur dotyczących identyfikacji przewidywalnych sytuacji awaryjnych w drodze systematycznej analizy oraz przygotowanie, testowanie i przegląd planów awaryjnych mających na celu szybką reakcję na takie sytuacje,
 - f) przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur w celu zapewnienia stałej oceny zgodności systemu zarządzania bezpieczeństwem z polityką zapobiegania poważnym wypadkom opracowanej przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A; procedury te powinny obejmować przyjęty przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A system zgłaszania poważnych wypadków lub sytuacji niebezpiecznych, szczególnie tych związanych z przypadkami braku działania środków ochronnych oraz ich badaniem i środkami podjętymi w oparciu o wcześniej wyciągnięte wnioski,

- g) przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur systematycznej, okresowej oceny polityki zapobiegania poważnym wypadkom oraz przydatności do określonego celu systemu zarządzania bezpieczeństwem; przegląd dokumentów dotyczących działania wspomnianej polityki i systemu zarządzania bezpieczeństwem oraz ich uaktualnianie przez kierownictwo wyższego szczebla.

Informacja przekazywana zainteresowanej społeczności

Informacje opracowywane przez właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, które mają być przekazane zainteresowanej społeczności, obejmują:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) oznaczenie osoby dostarczającej informacje, według zajmowanego stanowiska;
- 3) znak i datę wydania pozwolenia na wytwarzanie odpadów, pozwolenia zintegrowanego lub zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 4) proste i jasne objaśnienie działań podejmowanych w miejscu prowadzenia działalności;
- 5) przedstawioną językiem niespecjalistycznym ogólną klasyfikację niebezpieczeństwa substancji i preparatów występujących w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, jak również odpadów wydobywczych, które mogłyby spowodować poważny wypadek, ze wskazaniem ich głównych niebezpiecznych właściwości;
- 6) ogólne informacje dotyczące charakteru ryzyka wystąpienia poważnych wypadków, z uwzględnieniem ich potencjalnych skutków dla zainteresowanej społeczności i środowiska;
- 7) informacje dotyczące ostrzegania zainteresowanej społeczności oraz informowania jej w razie poważnego wypadku;
- 8) informacje dotyczące działań, które zainteresowana społeczność powinna podjąć, oraz sposobu, w jaki należy się zachować w razie poważnego wypadku;
- 9) potwierdzenie konieczności dokonania odpowiednich ustaleń przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w miejscu prowadzenia działalności, a szczególnie współpracy ze służbami ratowniczymi w celu reagowania na poważne wypadki oraz zmniejszenia ich skutków;
- 10) odniesienia do zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych, sporządzonych w celu reagowania na wszelkie skutki poważnego wypadku poza miejscem prowadzenia działalności; odniesienia te powinny zawierać wskazanie, by stosować się do wszelkich instrukcji lub wymagań służb ratowniczych podczas wypadku;
- 11) szczegóły dotyczące tego, gdzie można uzyskać dodatkowe informacje, z zastrzeżeniem wymogów dotyczących zachowania poufności informacji ustanowionych w przepisach odrębnych.

UZASADNIENIE

Celem projektu ustawy jest transpozycja dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15), zwana dalej „dyrektywą”.

Materia regulowana przedmiotową dyrektywą jest powiązana zarówno z regulacjami dotyczącymi gospodarki odpadami, jak i przemysłu wydobywczego. Obecnie obowiązujący porządek prawny reguluje oba te obszary i właściwe wprowadzenie zmian na pograniczu tych dwóch obszarów okazało się możliwe jedynie przez przygotowanie projektu nowej ustawy.

Jakkolwiek projekt ustawy, jak i sama dyrektywa, wprowadza definicję odpadów wydobywczych, o tyle wydaje się wskazane, aby odnieść się bezpośrednio do katalogu odpadów. Korzystając z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206) należy założyć, że odpady wydobywcze to odpady sklasyfikowane w grupie 01 – odpady powstające przy poszukiwaniu, wydobywaniu, fizycznej i chemicznej przeróbce rud oraz innych kopalin, w podgrupach:

- 01 01 – odpady z wydobywania kopalin,
- 01 03 – odpady z fizycznej i chemicznej przeróbki rud metali,
- 01 04 – odpady z fizycznej i chemicznej przeróbki kopalin innych niż rudy metali.

Dotychczas masy ziemne i skalne zgodnie z art. 2 ust. 2 pkt 1a ustawy o odpadach były wyłączone spod jurysdykcji ustawy o odpadach. W pkt 4 preambuły dyrektywy jest mowa o obowiązku ustalenia wymagań dla odpadów przerobczych, skały płonnej, nakładu oraz warstwy uprawnej gleby, „pod warunkiem że stanowią one odpady zgodnie z dyrektywą Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów.”. Przytoczony zapis preambuły, o ile nie jest przepisem prawa, lecz raczej jego interpretacją, wskazuje, iż jeśli skała płonna czy nakład nie spełniają definicji odpadu (art. 3 ust. 1 ustawy

o odpadach) to nie są odpadami wydobywczymi, a tym samym nie stosuje się do nich przepisów projektu niniejszej ustawy, ani też przepisów ustawy o odpadach.

Przy wypełnianiu odpadami wydobywczymi wyrobisk górniczych w celach rekultywacyjnych i technologicznych powinny być brane pod uwagę wymogi dyrektywy zgodnie z jej art. 10. Wynika z tego, że odpowiednie warunki powinny być uwzględniane przy zezwoleniach na prowadzenie działalności w zakresie odzysku odpadów wydobywczych oraz w planie ruchu zakładu górniczego.

Odnosząc się do poszczególnych przepisów ustawy:

Art. 1.

Art. 1 projektu ustawy określa zakres przedmiotowy i podmiotowy projektu ustawy. Projekt ustawy określa zasady gospodarowania odpadami wydobywczymi oraz niezanieczyszczoną glebą pochodzącymi z przemysłu wydobywczego i zasady prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz procedury związane z uzyskiwaniem zezwoleń i pozwoleń związane z gospodarką odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego, a także z zapobieganiem poważnym wypadkom w obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A, mając na celu zapobieganie powstawaniu odpadów wydobywczych oraz ograniczanie ich niekorzystnego wpływu na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi. Swym zakresem projekt ustawy obejmuje wszystkie odpady pochodzące z poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania, przeróbki i magazynowania kopalin ze złóż. Projekt ustawy jest skierowany do wszelkich podmiotów i przedsiębiorstw, które prowadzą działalność polegającą na odkrywkowym, podziemnym i otworowym wydobywaniu kopalin ze złóż, w celach gospodarczych, w tym na ich przeróbce.

Wszystkie użyte w projekcie ustawy terminy, zgodnie z § 148 zasad techniki prawodawczej, zwanymi dalej „ZTP”, jeżeli z projektu ustawy nie wynika nic innego, powinny być rozumiane tak jak zostały one zdefiniowane w podstawowym akcie z dziedziny ochrony środowiska, jakim jest ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.). Tak więc, na przykład termin środowisko użyty w art. 1 ust. 1 projektu ustawy powinien być rozumiany tak, jak go się rozumie zgodnie z art. 3

pkt 39 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r – Prawo ochrony środowiska, a więc jako ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami. To samo należy odnieść do takich w szczególności terminów, jak: powietrze (art. 3 pkt 26 ustawy – Prawo ochrony środowiska) czy gleba (art. 3 pkt 25 ustawy – Prawo ochrony środowiska).

W art. 1 ust. 2 projektu ustawy przyjęto założenie, zgodnie z dyrektywą 2006/21/WE, że przepisy ustawy mają zastosowanie wyłącznie do gospodarowania odpadami wydobywczymi na powierzchni ziemi, a więc składowanie odpadów zarówno odpadów wydobywczych, jak i innych, w górotworze podlega przepisom ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze. Ma to także zastosowanie do włączania wód do górotworu (w obrębie zakładu górniczego – na podstawie planu ruchu zakładu górniczego, poza obszarem zakładu górniczego – na podstawie koncesji na składowanie odpadów w górotworze).

W art. 1 ust. 3 przyjęto założenie, że w sprawach dotyczących postępowania z odpadami wydobywczymi w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy o odpadach. Oznacza to, że do postępowania z odpadami wydobywczymi będą miały zastosowanie takie zasady, jak: zasada bliskości, zasada odpowiedzialności wytwórcy za wytworzone odpady, hierarchia postępowania z odpadami, zasady odzysku i recyklingu, chyba że inaczej uregulowano w projekcie ustawy. Do odpadów wydobywczych nie będą miały zastosowania przepisy o składowaniu odpadów (art. 2 ust. 4 dyrektywy).

W art. 1 ust. 4 przyjęto założenie, że do odpadów wydobywczych będących jednocześnie odpadami promieniotwórczymi mają zastosowanie przepisy ustawy – Prawo atomowe.

Art. 2.

Art. 2 projektu ustawy określa w jakich wypadkach, mimo że mamy do czynienia z odpadami, nie stosuje się przepisów projektu ustawy.

Projekt ustawy (art. 2 ust. 1 pkt 1) nie stosuje się do tych strumieni odpadów, które chociaż powstały w trakcie wydobywania lub przeróbki kopaliny ze złóż, to nie

są bezpośrednio związane z procesami wydobywania lub przeróbki, np. odpady spożywcze, oleje odpadowe, pojazdy wycofane z eksploatacji, zużyte baterie i akumulatory. Gospodarowanie tymi odpadami będzie nadal podlegało przepisom ustawy o odpadach lub odrębnych ustaw.

Projekt ustawy (art. 2 ust. 1 pkt 2) nie będzie miał zastosowania do odpadów pochodzących z poszukiwania, wydobywania i przeróbki kopalin ze złóż z obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej (ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.), które zawiera przepisy dotyczące dna morskiego (art. 2 ust. 3) oraz obszaru morza (art. 5 ust. 1-3).

Projekt ustawy (art. 2 ust. 1 pkt 3) nie będzie miał zastosowania do włączania wód do górotworu (definicję zawiera art. 6 pkt 12 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze; zagadnienie jest szczegółowo uregulowane w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze).

Ust. 2 i 3 wskazuje, które przepisy projektu ustawy nie mają zastosowania do odpadów wydobywczych obojętnych i niezanieczyszczonej gleby pochodzących z poszukiwania, wydobywania, przeróbki i magazynowania kopalin ze złóż oraz do odpadów pochodzących z wydobywania, przeróbki i magazynowania torfu oraz do odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne, ale jedynie w przypadku, gdy nie są składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A.

Zakres tych wyłączeń w projekcie ustawy jest bardzo szeroki w przypadku odpadów wydobywczych obojętnych i niezanieczyszczonej gleby i obejmuje obowiązki związane z uzyskaniem zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, posiadaniem gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu i obniżaniem stężenia cyjanku dysocjującego w słabym kwasie w stawie osadowym oraz zwalnia ze stosowania niektórych zasad dotyczących prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Zakres wyłączeń dla odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne jest węższy niż dopuszczony w przepisie dyrektywy (art. 2 ust. 3 akapit trzeci). Nie wprowadzono w projekcie ustawy wyłączenia z obowiązku posiadania gwarancji finansowej oraz prowadzenia monitoringu po zamknięciu

obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Jednakże w ust. 4 minister właściwy do spraw środowiska ma możliwość wskazania szczegółowych kryteriów wyznaczania odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne, w przypadku składowania których w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych nie mają zastosowania przepisy art. 27 ust. 2 oraz art. 32 projektu ustawy. Takie zawężenie zostało podyktowane obawami, iż zbyt daleko idące wyłączenia mogą spowodować w przyszłości, w sposób nieuzasadniony, ponoszenie kosztów działalności spółek wydobywczych przez władze samorządowe i społeczności lokalne w zakresie monitoringu obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz ich prawidłowego zamknięcia i rekultywacji obiektu oraz terenu, na który ten obiekt miał wpływ.

Art. 3.

W ust. 1 zostały zdefiniowane pojęcia, którymi posługuje się projekt ustawy. Część pojęć zawartych w dyrektywie nie została transponowana do projektu ustawy, w związku z faktem, iż są definiowane w obowiązujących aktach prawnych:

- takie terminy jak: „odpady”, „odpady niebezpieczne”, „odpady obojętne”, „posiadacz odpadów” (art. 3 pkt 1, 2, 3 i 25 dyrektywy) zostały zdefiniowane w art. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,
- takie terminy jak: „substancja niebezpieczna”, „najlepsze dostępne techniki”, „istotna zmiana” (art. 3 pkt 17, 18 i 29 dyrektywy) zostały zdefiniowane w art. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
- takie terminy jak: „odciek” i „odbiornik wodny” (art. 3 pkt 14 i 19 dyrektywy) zostały zdefiniowane w art. 9 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.); ponadto termin „odbiornik wodny” nie pojawia się w przepisach projektu ustawy i jeśli zostanie użyty w aktach wykonawczych, to zostanie zastosowane odwołanie do stosowanych przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne; termin „wody odciekowe” jest zgodny z terminologią występującą w obowiązujących aktach prawnych i nie wymaga definiowania (akty wykonawcze do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach).

Pojęcie „morskie” (art. 3 pkt 7 dyrektywy) nie zostało zdefiniowane w projekcie ustawy, ponieważ w miejscu koniecznego użycia tego pojęcia odwołano się do obszarów morskich RP (art. 2 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy).

Pojęcie „poszukiwanie” (art. 3 pkt 21 dyrektywy) jest tożsame znaczeniowo z pojęciem „poszukiwanie” zdefiniowanym w art. 6 pkt 4 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

Pojęcie „społeczeństwa” (art. 3 pkt 22 dyrektywy) jest pojęciem ogólnie zrozumiałym, stosowanym w wielu aktach prawnych, bez jego definicji, a więc zgodnie z ZTP nie wymaga zdefiniowania.

Pojęcie „operatora” (art. 3 pkt 24 dyrektywy) nie zostało zdefiniowane w projekcie ustawy, ponieważ w polskim systemie prawnym funkcjonuje pojęcie „posiadacza odpadów”. Definicja „posiadacza odpadów” jest zawarta w art. 3 ust. 3 pkt 13 ustawy o odpadach i zgodnie z jej brzmieniem posiadaczem odpadów jest każdy, kto faktycznie włada odpadami (wytwórca odpadów, inna osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna), z wyłączeniem prowadzącego działalność w zakresie transportu odpadów. Ponadto domniemywa się, że władający powierzchnią ziemi jest posiadaczem odpadów znajdujących się na nieruchomości. Z definicji „operatora” zawartej w dyrektywie wynika, że jest to osoba fizyczna lub prawna odpowiedzialna za gospodarowanie odpadami wydobywczymi zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym gospodarowanie ma miejsce. W polskim systemie prawnym w zakresie gospodarki odpadami osobą fizyczną lub prawną odpowiedzialną za gospodarowanie odpadami jest posiadacz odpadów. Zatem posiadacz odpadów wydobywczych jest odpowiednikiem operatora, który jest osobą fizyczną lub prawną odpowiedzialną za gospodarowanie odpadami, także podczas ich magazynowania, a także w czasie prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz po jego zamknięciu.

W projekcie ustawy używane są więc pojęcia: „wytwórcy odpadów wydobywczych”, „posiadacza odpadów wydobywczych” oraz „posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych”.

„Osoba kompetentna” (art. 3 pkt 26 dyrektywy) nie została zdefiniowana, ale wskazana w przepisach szczegółowych dotyczących zarządzania obiektem

unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Zakłada się, że osoba ta będzie musiała wykazać się odpowiednimi kwalifikacjami w zakresie gospodarowania odpadami wydobywczymi i wprowadzono całą procedurę ich uzyskiwania.

Pojęcie „organu właściwego” (art. 3 pkt 27 dyrektywy) nie wymaga zdefiniowania, gdyż zostanie on każdorazowo wskazany w przepisach szczegółowych.

Pojęcie „miejsca prowadzenia działalności” (art. 3 pkt 28 dyrektywy) jest pojęciem ogólnie zrozumiałym, stosowanym w wielu aktach prawnych, bez jego definicji, a więc zgodnie z ZTP nie wymaga zdefiniowania.

W pkt 1-14 zdefiniowano pojęcia na potrzeby projektu ustawy.

Pkt 1 – wprowadzono pojęcie cyjanku dysocjującego w słabym kwasie zgodnie z propozycją dyrektywy.

Pkt 2, 12 i 13 – używane w definicjach „hałdy”, „stawu osadowego” i „tamy” pojęcie „obiektu inżynierskiego” lub „konstrukcji inżynierskiej” (art. 3 pkt 5, 6, 7 dyrektywy) zostało zastąpione pojęciem „obiektu” (art. 3 ust. 1 pkt 2, 12, 13 projektu ustawy).

Pkt 3 – nie zdefiniowano pojęcia „surowiec mineralny” wprowadzając zamiast niego pojęcie „kopaliny” w nowym znaczeniu, odmiennym od znaczenia zdefiniowanego w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (art. 5 ust. 2 i 4 – definicja kopaliny, art. 5 ust. 4 – wyłączenie wód z kopalni, art. 6 ust. 1 – definicja złoża kopaliny). Pojęcie „kopaliny” na potrzeby przedmiotowego projektu ustawy wyłącza z kopalni solanki, wody lecznicze i termalne, dzięki czemu nie ma konieczności powtarzania tego wyłączenia w poszczególnych przepisach projektu ustawy.

Pkt 4 – ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska i wydane na jej podstawie rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. Nr 165, poz. 1359) wprowadza kryteria jakości gleby i ziemi. Niespełnienie tych kryteriów oznacza uznanie gleby za zanieczyszczoną. Dlatego też, w definicji niezanieczyszczonej gleby przywołano przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (art. 3 ust. 1 pkt 4 projektu ustawy).

Pkt 5 – definicja obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych (art. 3 pkt 15 dyrektywy) została transponowana w formie krótkiej definicji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych (art. 3 ust. 1 pkt 5 projektu ustawy) oraz przepisów art. 7 projektu ustawy. W definicji nie użyto pojęcia „magazynowanie”, które odnosi się bezpośrednio do okresów podanych w art. 7, tak więc jest dopuszczalne magazynowanie wskazanych odpadów wydobywczych w określonych okresach, natomiast po upływie dozwolonych okresów magazynowania odpady wydobywcze powinny zostać poddane odzyskowi lub składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Pkt 6 – wprowadzono pojęcie odpadów przeróbczych zgodnie z propozycją dyrektywy.

Pkt 7 – wprowadzono pojęcie odpadów wydobywczych zgodnie z propozycją dyrektywy.

Pkt 8 – wprowadzono definicję poważnego wypadku, dla odróżnienia od pojęcia „poważnej awarii” występującego w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Pkt 9 – choć pojęcie „przemysł wydobywczy” występuje tylko dwa razy w projekcie ustawy, to jednak jego zdefiniowanie jest niezwykle istotne z punktu widzenia określenia kręgu podmiotów, których będą dotyczyły projektowane przepisy.

Pkt 10 – wprowadzono pojęcie przeróbki zgodnie z propozycją dyrektywy.

Pkt 11 – pojęcie „rekultywacji terenu” zostało przeredagowane w taki sposób, aby właściwie wkomponować tę definicję w polski system prawny. Dlatego wykorzystano w niej powszechnie stosowane w Polsce standardy gleby i ziemi, a także uszczegółowiono, iż chodzi o zagospodarowanie terenu, na który miał wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, a nie o rekultywację samego obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Pkt 12 – w definicji pojęcia „staw osadowy” (art. 3 pkt 12 dyrektywy) w dyrektywie użyto sformułowania „oczyszczania i recyklingu”. Zostało ono zastąpione pojęciem „oczyszczania” (art. 3 ust. 1 pkt 12 projektu ustawy) jako pojęciem szerszym i obejmującym różne procesy. Jest to podejście spójne także

z niemiecką wersją językową dyrektywy, gdzie użyto pojęcia „oczyszczanie i klarowanie”. Nadal wątpliwości budzi pojęcie „drobnoziarniste” jako niezdefiniowane w polskim prawie.

Pkt 14 – w definicji „zainteresowanej społeczności” (art. 3 pkt 23 dyrektywy) występuje termin „organizacja pozarządowa”. Definicja ustawowa organizacji pozarządowej jest zawarta w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873) w art. 3 ust. 2: „Organizacjami pozarządowymi są, niebędące jednostkami sektora finansów publicznych, w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, i niedziałające w celu osiągnięcia zysku, osoby prawne lub jednostki nieposiadające osobowości prawnej utworzone na podstawie przepisów ustaw, w tym fundacje i stowarzyszenia, z zastrzeżeniem ust. 4.”. Zastrzeżenie ust. 4 dotyczy wyłączenia z zakresu Działu II ustawy fundacji publicznych i fundacji partii politycznych.

Kodeks postępowania administracyjnego precyzyjnie określa krąg stron postępowania, natomiast nie wydaje się słuszne dopuszczenie wszystkich organizacji pozarządowych jako posiadających interes uczestniczenia w takim postępowaniu. Dopuszczenie takich organizacji może znacznie skomplikować i wydłużyć procedury wydawania decyzji. Dlatego też uszczegółowiono przepis dotyczący zasad, na jakich mają być dopuszczone do postępowania na prawach strony organizacje pozarządowe.

W ust. 2 projektu ustawy wprowadzono fakultatywne upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego kryteria klasyfikacji odpadów wydobywczych do odpadów obojętnych, w związku z możliwością wydania przez Komisję Europejską decyzji dotyczącej interpretacji definicji odpadów obojętnych (art. 22 ust. 1 pkt f dyrektywy).

Art. 4.

Zasady zawarte w art. 4 dyrektywy zostały przeniesione na grunt prawa polskiego w sposób zbliżony do zasad sformułowanych w ustawie o odpadach. W ust. 5 projektu ustawy wskazano, kiedy marszałek województwa może odstąpić od wymagań przepisów ustawy (art. 2 ust. 3 akapit 2 dyrektywy).

Art. 5.

W art. 5 ust. 1 projektu ustawy ustalono, iż raport ocen oddziaływania na środowisko jest obligatoryjny dla wszystkich obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Ust. 2 wprowadza wyłączenie ze stosowania procedury dotyczącej skutków transgranicznych dla odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne.

Pierwszym krokiem posiadacza odpadów wydobywczych prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Zgodnie z procedurą uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach posiadacz odpadów wydobywczych prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych powinien przedstawić informację o planowanym przedsięwzięciu (art. 49 ust. 3 ustawy – Prawo ochrony środowiska). W punkcie 4 tej informacji wskazuje on ewentualne warianty przedsięwzięcia, co jest tożsame z obowiązkiem sformułowanym w art. 7 ust. 2 pkt b dyrektywy – „proponowaną lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów, włącznie ze wszelkimi możliwymi lokalizacjami alternatywnymi”.

Przepisy tytułu I działu VI rozdziału 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska zawierają procedurę w sprawie ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, natomiast przepisy rozdziału 3 regulują kwestie procedury postępowania w zakresie transgranicznego oddziaływania instalacji na środowisko.

Procedura oddziaływania na środowisko oraz procedura lokalizacyjna (warianty lokalizacyjne) czyli art. 7 ust. 2 pkt b i e dyrektywy zostały włączone do prawa polskiego w ramach postępowania o uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia zawarte w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 6.

W art. 6 ust. 1 projektu ustawy wskazano, iż rozróżnia się dwa typy obiektów unieszkodliwiania odpadów – kategorii A i pozostałe.

W rozporządzeniu, do wydania którego upoważnienie zostało zawarte w art. 6 ust. 2 projektu ustawy, zostaną uszczegółowione kryteria klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów (zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt g dyrektywy i załącznikiem III) wydane przez Komisję Europejską do dnia 1 maja 2008 r.

Zgodnie z ust. 3 minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze fakultatywnego rozporządzenia, metody pobierania próbek i przeprowadzania analiz, uwzględniające decyzję Komisji Europejskiej, która ma być wydana na podstawie art. 22 ust. 1 pkt h dyrektywy do dnia 1 maja 2008 r.

Art. 7.

Definicja obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych (art. 2 pkt 15 dyrektywy) została zapisana jako odrębne przepisy.

Warto zauważyć, iż o ile w przypadku obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A oraz obiektów przewidzianych dla odpadów niebezpiecznych teren, na którym znajdują się odpady wydobywcze, jest od razu traktowany jako obiekt unieszkodliwiania odpadów, o tyle przy pozostałych grupach odpadów mamy do czynienia z okresem magazynowania, który daje czas posiadaczowi odpadów wydobywczych na podjęcie decyzji, co do przeznaczenia danego odpadu lub czas na jego wykorzystanie. Dopiero po upływie wskazanych terminów odpady powinny zostać przekazane do składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub też do innego procesu odzysku lub unieszkodliwiania (z wyjątkiem składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych).

Ten sam teren nie może być jednocześnie miejscem magazynowania i obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Dla obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zostały wskazane konkretne wymagania, których nie ma przy magazynowaniu.

Art. 8.

Na posiadacza odpadów wydobywczych nałożono obowiązek przeprowadzania co 5 lat przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi. W przypadku istotnych zmian nie jest wystarczające tylko poinformowanie mar-

szafka województwa o zmianach w programie, ale należy przedłożyć nowy program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

Art. 9.

Art. 5 dyrektywy wprowadza „plan gospodarowania odpadami”. Jednak dla odróżnienia od planów gospodarki odpadami, o których jest mowa w przepisach ustawy o odpadach, do projektu ustawy wprowadzono pojęcie „programu gospodarowania odpadami wydobywczymi”. Dyrektywa wprowadza obowiązek sporządzenia programu gospodarowania odpadami wydobywczymi. Jednakże dla podkreślenia celu, w jakim ten dokument jest tworzony, w projekcie ustawy użyto wyrazu „przedłożenie”.

Program gospodarowania odpadami wydobywczymi powinien zawierać takie elementy, aby zostały zrealizowane jego cele.

Program gospodarowania odpadami wydobywczymi ma na celu wskazanie planowanych i przewidywanych sposobów, nawet jako kilka potencjalnych opcji, gospodarowania odpadami. Powinien uwzględniać różne możliwości – zarówno te istniejące, jak i potencjalne, oraz fakt, że na jego podstawie marszałek województwa wyda zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Jest to dokument, który powinien ukazać generalną strategię posiadacza odpadów wydobywczych w zakresie gospodarowania odpadami – od momentu zapobiegania ich wytworzeniu po bezpieczne składowanie w konkretnym obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Program powinien odnieść się do już uzgodnionej lokalizacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Lokalizacje alternatywne są rozpatrywane na etapie uzyskania decyzji środowiskowej. Wynika z tego, że program powinien opracować tak naprawdę zarządzający obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, bo tylko on jest w stanie przewidzieć np. warunki monitoringu. Nie ma na to wpływu wydobywający kopaliny. Istnieje taka możliwość, że wytwórca odpadów wydobywczych i zarządzający obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych to ten sam podmiot. Ale w wielu przypadkach mogą występować dwa odrębne podmioty.

Jeżeli cele programu określają inne dokumenty wymagane przepisami prawa geologicznego i górniczego posiadacz odpadów wydobywczych przedstawia

w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi odpowiednie informacje na ten temat. Natomiast na wezwanie marszałka województwa przed wydaniem decyzji posiadacz odpadów wydobywczych powinien udostępnić mu wskazane dokumenty.

Art. 10.

W programie gospodarowania odpadami wydobywczymi posiadacz odpadów wydobywczych proponuje kwalifikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, opierając się na wykonanej przez siebie ocenie ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Ocena ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest dołączona do programu, a więc na jej podstawie marszałek województwa podejmie decyzję o ostatecznej kwalifikacji przedmiotowego obiektu.

W programie gospodarowania odpadami wydobywczymi są wskazane odpady wydobywcze, które będą składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Ich charakterystyka obejmuje 5 istotnych kwestii:

- 1) opis spodziewanych właściwości fizycznych i chemicznych odpadów wydobywczych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na stateczność obiektu, jak i stabilność chemiczną (co powinno zapobiec nieprzewidzianym reakcjom chemicznym zachodzącym pomiędzy składowanymi odpadami wydobywczymi),
- 2) wyszczególnienie rodzaju odpadów,
- 3) opis substancji chemicznych wykorzystywanych podczas przeróbki kopalin, oraz ich aktywności chemicznej, co może mieć decydujące znaczenie w kontekście stabilności chemicznej całego obiektu unieszkodliwiania odpadów oraz jego wpływu na środowisko,
- 4) opis metody składowania,
- 5) system transportu odpadów wydobywczych, który ma być zastosowany.

Upoważnienie zawarte w ust. 4 zawiera możliwość wydania rozporządzenia z chwilą kiedy Komisja Europejska wyda decyzję na podstawie art. 22 ust. 1 pkt e dyrektywy (charakterystyka odpadów – załącznik II dyrektywy).

Art. 11.

Każdy obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych powinien posiadać ocenę ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, o której jest mowa w załączniku III dyrektywy (3 elementy – obecny i planowany rozmiar, lokalizacja, wpływ na środowisko). Na jej podstawie posiadacz odpadów wydobywczych prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych proponuje kwalifikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych (kategorii A lub pozostały). Ocena ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest elementem programu gospodarowania odpadami wydobywczymi, ponieważ w nim posiadacz odpadów wydobywczych proponuje kwalifikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wraz z uzasadnieniem (tym uzasadnieniem powinna być właśnie ocena ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, bowiem dzięki niej istnieje możliwość oceny przez marszałka województwa propozycji klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych dokonanej przez posiadacza odpadów wydobywczych).

Ust. 4-6 wprowadzają przepis art. 13 ust. 6 dyrektywy dotyczący kontrolowania stężenia cyjanku dysocjującego w słabym kwasie w stawie osadowym. O ile technologia ta nie jest obecnie w Polsce stosowana, to nie można wykluczyć konieczności zastosowania się do tych przepisów w przyszłości, w przypadku rozpoczęcia nowej działalności wydobywczej i przeróbczej.

Art. 12.

Ze względów proceduralnych określono szczegółowo, co zawiera decyzja zatwierdzająca program gospodarowania odpadami wydobywczymi. W procesie wydawania decyzji biorą także udział, jako organy opiniujące, właściwy dyrektor okręgowego urzędu górniczego oraz właściwy wójt, burmistrz lub prezydent miasta.

W ust. 5 wprowadzono przesłanki odmowy wydania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

Art. 13.

Art. 13 wprowadza procedurę postępowania marszałka województwa, gdy posiadacz odpadów wydobywczych narusza przepisy ustawy lub działa niezgod-

nie z decyzją zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

Art. 14.

Prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wymaga uzyskania zezwolenia, które wydaje marszałek województwa na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.

Aby zapobiec dublowaniu się decyzji, posiadacz odpadów wydobywczych ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania odpadów, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Art. 15.

We wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zostanie wskazana jedna – uzgodniona lokalizacja obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Do wniosku powinna zostać również dołączona decyzja zatwierdzająca program gospodarowania odpadami wydobywczymi wraz z oceną ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, wskazującą klasyfikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 7 ust. 1 dyrektywy wskazuje zakres zezwolenia, dodatkowo uściślając, że w zezwoleniu należy określić kategorię obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Program gospodarowania odpadami wydobywczymi jest integralną częścią zezwolenia, ponieważ w nim są procedury zamknięcia i rekultywacji, co jest podstawą do wystąpienia posiadacza odpadów wydobywczych prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych z wnioskiem o wydanie zgody na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Posiadacz odpadów wydobywczych prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych składa wnioski o wydanie zezwolenia, którego elementem jest program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

Art. 16.

Na podstawie wniosku jest wydawane zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Zezwolenie zawiera m.in. klasyfikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych do kategorii A.

Art. 17.

Gdy nastąpią istotne zmiany w strukturze lub w zasadach prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub w odniesieniu do rodzaju składowanych odpadów (art. 7 ust. 4 dyrektywy) posiadacz odpadów wydobywczych prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Konieczność zmiany zezwolenia może także wynikać ze zmian warunków prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz zmian w najlepszych dostępnych technikach. W tych przypadkach stosuje się procedurę wydawania zezwolenia.

Art. 18.

Ze względu na fakt funkcjonowania obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, z których pozyskiwane są odpady wydobywcze na podstawie uzyskanych pozwoleń na wytwarzanie odpadów, zostały wprowadzone przepisy regulujące kwestie ich uzyskiwania (na dotychczasowych warunkach) oraz uzupełnienia o dodatkowe elementy wymagane przez dyrektywę. Jednocześnie pozostawiono w ustawie o odpadach art. 54a w niezmienionym brzmieniu, ponieważ na hałdach i zwałowiskach mogą znajdować się odpady pochodzące z innych przemysłów niż przemysł wydobywczy np. z hutnictwa.

Art. 19.

W związku z koniecznością sporządzenia przez właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego został wprowadzony obowiązek dołączania niezbędnych informacji do wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz o wydanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów. Marszałek województwa powinien te informacje przekazać niezwłocznie właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej. Nato-

miast zezwolenie może zostać wydane, dopiero gdy zewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy zostanie sporządzony.

Art. 20.

Art. 20 zawiera warunki odmowy wydania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 21.

Art. 21 wprowadza procedurę postępowania marszałka województwa, gdy posiadacz odpadów wydobywczych narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z zezwoleniem na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 22.

Art. 22 wprowadza procedurę uzyskiwania kwalifikacji w zakresie gospodarowania odpadami wydobywczymi przez odwołanie do istniejących przepisów w tym zakresie w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Aby obniżyć koszty zarówno po stronie przedsiębiorców, jak i marszałków województw utrzymano w mocy dotychczas uzyskane świadectwa stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarki odpadami (art. 50 ust. 3 projektu ustawy).

Art. 23.

Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych powinien zapewniać możliwość podnoszenia kwalifikacji zawodowych oraz szkolenia personelu, z uwzględnieniem wymagań sanitarnych, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony środowiska.

Art. 24.

Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w sposób zapobiegający emisji pyłów i gazów oraz pogorszeniu się stanu gleb, wód powierzchniowych i podziemnych w wyniku oddziaływania wód odciekowych pochodzących z obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, także po jego zamknięciu.

Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany także do prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych z uwzględnieniem wszystkich wymogów zapewniających prawidłowe funkcjonowanie urządzeń i wyposażenia obiektu.

Art. 25.

Art. 25 wprowadza ogólną zasadę lokalizacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, ze szczególnym uwzględnieniem zobowiązań wobec obszarów chronionych, ochrony wód, gleb, uzdrowisk oraz innych elementów środowiska.

Art. 26.

Art. 26 swym zakresem nawiązuje do zasad ustalonych w przepisach o odpadach, dotyczących obowiązku sprawdzenia zgodności przyjmowanych odpadów z danymi zawartymi w karcie przekazania odpadu oraz możliwości odmowy przyjęcia danych odpadów do składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Ponadto wprowadza obowiązek ponoszenia przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych opłat za korzystanie ze środowiska w zakresie składowania odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Ta zasada nie dotyczy odpadów wydobywczych obojętnych, innych niż niebezpieczne i obojętne oraz niezanieczyszczonej gleby. Oznacza to, że za składowanie pozostałych odpadów wydobywczych ponoszone są takie same opłaty, jak za składowanie odpadów na składowiskach odpadów.

Art. 27.

W ust. 1 wprowadzono obowiązek prowadzenia monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, natomiast w ust. 2 – po jego zamknięciu. Jest to konieczne, aby można było precyzyjnie wskazać wyłączenia dla monitoringu po zamknięciu wybranych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych (art. 2 ust. 2 i art. 55 projektu ustawy).

Upoważnienie do wydania rozporządzenia zawarte w art. 25 ust. 3 nawiązuje do przesłanki art. 11 ust. 2 pkt c dyrektywy oraz odwołania do pkt c mówiącego o dokumentach dotyczących monitoringu i kontroli.

Jest również konieczne ustalenie wzoru sprawozdania o wynikach monitoringu, z uwagi na fakt, że co najmniej raz do roku posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych powinien właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska takie sprawozdanie złożyć, a także ustalić termin jego składania oraz częstotliwość jego sporządzania. Zrezygnowano z nazwy sprawozdania „rocznie”, ponieważ w przypadku zamknięcia tych obiektów częstotliwość składania sprawozdań może być mniejsza niż raz do roku, np. raz na 2 lata.

Realizacja upoważnienia zawartego w ust. 6 ma na celu transpozycję do prawa krajowego przepisów art. 13 dyrektywy dotyczącego zapobiegania pogarszaniu się stanu wody oraz zanieczyszczaniu powietrza i gleby.

Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do przechowywania dokumentów dotyczących monitoringu i kontroli, w tym sprawozdań o wynikach monitoringu, przez okres co najmniej 5 lat (art. 11 ust. 2 pkt e akapit 2 dyrektywy).

Art. 28.

Jeśli na terenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych dojdzie do zdarzenia, które może mieć wpływ na stateczność i chemiczną stabilność obiektu posiadacz odpadów wydobywczych prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany powiadomić o tym właściwe organy – właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Posiadacz odpadów wydobywczych prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych powinien składać sprawozdanie o wynikach monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, z częstotliwością określoną w akcie wykonawczym. Jeśli jednak wojewódzki inspektor ochrony środowiska ma podstawy do podjęcia podejrzeń, iż stateczność czy stabilność chemiczna obiektu jest zagrożona może ustalić, w drodze decyzji, odrębny harmonogram składania tych sprawozdań.

Zdanie z art. 11 dyrektywy brzmiące: „Na podstawie tego sprawozdania właściwy organ może zdecydować, że niezbędne jest zatwierdzenie przez niezależnego eksperta.” nie zostanie transponowane do polskiego prawa, ze względu na brak takiej struktury w polskim porządku prawnym i konieczność budowania całej procedury związanej z wyborem tych ekspertów, m.in.: ustalenie kwalifikacji ekspertów, procedury wyłaniania ekspertów, stworzenia listy ekspertów (działanie korupcjogenne), powołanie komisji weryfikującej ekspertów, ustalenie składu i procedury powoływania komisji, opłaty za egzamin, wynagrodzenia dla członków komisji.

Art. 29.

Ustalona w projekcie ustawy procedura zamykania obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest zbliżona do procedury określonej w ustawie o odpadach dotyczącej zamykania składowisk odpadów, ale zawiera także elementy wymagane przez art. 12 dyrektywy.

W dotychczasowym porządku prawnym występuje decyzja – zgoda na zamknięcie, którą podmiot jest obowiązany uzyskać przed rozpoczęciem procesu zamykania. W tej decyzji jest określony harmonogram zamykania, natomiast nie ma decyzji stwierdzającej faktyczne zamknięcie składowiska odpadów. Dyrektywa wprowadziła właśnie zgodę na rozpoczęcie procedury zamykania obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz stwierdzenie przez organ całkowitego zamknięcia obiektu.

Jednakże art. 12 ust. 1 dyrektywy wskazuje, iż państwa członkowskie podejmą środki w celu zapewnienia zgodności z art. 12 ust. 2-5 dyrektywy. Zgodność ta będzie utrzymana, jednak procedura zostanie oparta na sprawdzonych już zasadach zamykania składowisk odpadów.

Jako pierwsza będzie zgoda właściwego organu na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Zgoda ta może zostać wydana na wniosek posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub z urzędu. Wniosek posiadacza odpadów dotyczący technicznego zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych będzie wymagał uszczegółowienia informacji, zawartych uprzednio w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi.

Wydanie zgody z urzędu zostało ustalone w przypadku, gdy potrzeba ta wynika z zarządzenia pokontrolnego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska (art. 17 dyrektywy mówi o kontrolowaniu obiektów).

Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych nawet po zamknięciu obiektu ma obowiązki do wypełnienia i nie jest z nich w żaden sposób zwolniony.

Art. 30.

Celem ujednoczenia procedur wprowadzono wytyczne dotyczące zawartości wniosku o wydanie zgody na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części oraz zakres zgody na zamknięcie przedmiotowego obiektu wydawanej przez marszałka województwa.

Do wniosku powinien zostać dołączony projekt zamknięcia i rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz projekt rekultywacji terenu, na który miał wpływ obiekt. W przypadku zaistnienia takiej potrzeby zostanie wydane rozporządzenie wskazujące niezbędne dane do projektu rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu.

Art. 31.

Poinformowanie marszałka województwa o wynikach kontroli po zakończeniu technicznego zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest istotne w związku z obowiązkiem wystawienia posiadaczowi odpadów prowadzącemu obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych pisemnego oświadczenia zwalniającego go z obowiązku posiadania gwarancji finansowej.

Transpozycja art. 12 ust. 5 dyrektywy zostanie dokonana w przepisach rozporządzenia o monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Istnieje potrzeba używania wyrazu „zdarzenia” zamiast „wydarzenia”, tak jak jest w art. 12 ust. 6 polskiej wersji językowej dyrektywy.

Po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wojewódzki inspektor ochrony środowiska ustala w zarządzeniu pokontrolnym częstotliwość składania sprawozdania o wynikach monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych (ust. 1).

Projekt, zgodnie z przepisami dyrektywy, przewiduje możliwość przejęcia przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta realizacji obowiązków dotyczących utrzymania, monitoringu oraz działań po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, na podstawie umowy określającej w szczególności sposób pokrycia przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wszelkich kosztów związanych z przejęciem tych obowiązków.

Jeśli po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, wystąpi zdarzenie lub zmiany technologiczne, które mogą mieć wpływ na stateczność obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części lub też ujawnią się wszelkie istotne niekorzystne skutki dla środowiska ujawnione w wyniku monitoringu, konieczne jest zawiadomienie o tym fakcie właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. W przepisie wskazano, iż powinno to nastąpić niezwłocznie oraz w formie pisemnej, a także w innej formie jeżeli zaistnieje taka konieczność, np. telefonicznie, faksem, e-mailem.

Art. 32.

Zgodnie z art. 14 dyrektywy przez rozpoczęciem składowania odpadów w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych przedstawia marszałkowi województwa gwarancję finansową, np. w formie depozytu pieniężnego, w tym sponsorowanych przez przemysł wzajemnych funduszy gwarancyjnych. Dyrektywa określa jedynie pośrednio moment jej przedstawienia. Udokumentowana gwarancja finansowa jest niezbędna na etapie uzyskania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, nie jest natomiast niezbędna na etapie uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Państwa członkowskie posiadają pewien zakres swobody w zakresie ustalenia procedur udokumentowania gwarancji finansowej, jej formy oraz jej ekwiwalentu, np. w formie sponsorowanych przez przemysł wzajemnych funduszy gwarancyjnych. Jednakże Komisja Europejska na podstawie art. 22 ust. 1 pkt c dy-

rektywy przygotowuje techniczne wskazówki w celu ustanowienia gwarancji finansowej. Dlatego też w ust. 6 przewidziano możliwość wydania stosownego aktu wykonawczego.

Najważniejszym aspektem gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu jest dostępność w każdym czasie środków finansowych na rekultywację terenu, na który miał wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Przy obliczaniu gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu należy wziąć pod uwagę prawdopodobny wpływ obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko, jego kategorię, właściwości składowanych na nim odpadów, kierunek rekultywacji. Prace rekultywacyjne powinny wykonać podmioty o odpowiednich kwalifikacjach w zakresie prawa budowlanego i ochrony środowiska.

Wysokość gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu powinna być okresowo weryfikowana i dostosowywana do zakresu niezbędnych prac rekultywacyjnych. Szczegółowe procedury jej weryfikacji, a także forma, sposób obliczania i udokumentowania powinny zostać określone w akcie wykonawczym do ustawy, który został ustalony jako fakultatywny, ze względu na wskazanie uwzględnienia w nim wytycznych opracowanych przez Komisję Europejską do dnia 1 maja 2008 r. (art. 22 ust. 1 pkt c dyrektywy).

W przypadkach, gdy wójt, burmistrz lub prezydent miasta przejmie od posiadacza odpadów wydobywczych prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych obowiązki dotyczące utrzymania, monitoringu oraz działań po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, to uzyskuje prawo do dysponowania gwarancją finansową lub jej ekwiwalentem.

Art. 33.

Zmiana posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wymaga przekazania przez posiadacza odpadów przekazującego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych następnemu posiadaczowi odpadów prowadzącemu obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na podstawie umowy cywilnoprawnej w szczególności dotychczasowych oraz aktualnych dokumentów związanych z prowadzeniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 34.

Art. 34-38 mają zastosowanie do obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A, z wyłączeniem obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, dla których mają zastosowanie przepisy tytułu IV ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

W tytule IV ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska został określony sposób postępowania w przypadku poważnych awarii dla zakładów, które spełniają kryteria dyrektywy 96/82/WE, czyli znajdują się w nich wskazane rodzaje i ilości substancji niebezpiecznych. Przepisy zawarte w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska są o wiele bardziej rygorystyczne niż przewidziane dla obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A.

Rysują się trzy typy takiego obiektu:

- 1) obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A, do którego będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ponieważ zawiera substancje wyszczególnione w dyrektywie 96/82/WE ujęte w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. Nr 58, poz. 535),
- 2) obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, do którego będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ponieważ zawiera substancje wyszczególnione w dyrektywie 96/82/WE ujęte w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. Nr 58, poz. 535),
- 3) obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A, do którego będą miały zastosowanie przepisy ustawy (zawiera inne substancje niż wyszczególnione w dyrektywie 96/82/WE lub jest niestabilny technicznie).

Sformułowanie „bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych” nie wymaga transpozycji, ponieważ te przepisy zostały uwzględnione w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze, a niniejszy projekt ustawy ich nie narusza (przepisy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników w kopalniach otworowych, powierzchniowych i podziemnych).

Organem właściwym do sporządzenia zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego jest właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, tak jak w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. W kwestiach nieuregulowanych w projekcie ustawy, m.in. w zakresie procedur sporządzania i opiniowania zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 35.

Określono w nim cele wewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego sporządzanego przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A oraz zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego sporządzanego przez właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 36.

W art. 36 wskazano zadania posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A związane ze sporządzeniem wewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego oraz wprowadzeniem w życie systemu zarządzania bezpieczeństwem, m.in. zatrudnienie kierownika do spraw bezpieczeństwa oraz wdrożenie procedury postępowania w razie wystąpienia poważnego wypadku.

Art. 37.

Przy sporządzaniu zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego jest konieczny udział społeczeństwa. Procedurę taką przewiduje ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. Informacja o sporządzeniu zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego jest niezbędna marszałkowi województwa do

wydania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 38.

Właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej sporządza informację o środkach bezpieczeństwa oraz o działaniach podejmowanych w razie wystąpienia poważnego wypadku. Informacja powinna zostać zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej organu oraz być aktualizowana co najmniej raz na 3 lata.

Art. 39.

Do dnia wejścia w życie ustawy wypełnianie wyrobisk górniczych jest możliwe w dwóch sytuacjach:

- 1) wypełnianie wyrobisk górniczych masami ziemnymi i skalnymi na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 1a ustawy o odpadach, która wyłącza spod jurysdykcji ustawy o odpadach masy ziemne i skalne, pod pewnymi warunkami,
- 2) wypełnianie wyrobisk górniczych odpadami zgodnie z aktem wykonawczym wydanym na podstawie art. 13 ust. 2a pkt 1 ustawy o odpadach, w którym zostały także wymienione odpady z grupy 01 według katalogu odpadów.

Spełnienie przez posiadacza odpadów wydobywczych wymagań dla wyrobisk górniczych przyjmujących odpady wydobywcze powinno zostać określone w planie ruchu zakładu górniczego lub w zezwoleniu na prowadzenie działalności w zakresie odzysku na podstawie ustawy o odpadach.

W związku z wprowadzeniem dodatkowych warunków, które powinny być spełnione przy wypełnianiu wyrobisk górniczych odpadami wydobywczymi, jest konieczne jest wprowadzenie zmian w aktach wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień zawartych w art. 64 ust. 6 oraz art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze. Obowiązujące akty wykonawcze zachowują moc do czasu wydania nowelizacji tych przepisów wykonawczych.

Art. 40.

Właściwość miejscową marszałka województwa ustala się ze względu na miejsce prowadzenia działalności posiadacza odpadów wydobywczych. Ponadto ciąży na nim obowiązek przekazania kopii decyzji do właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, a także zmiana zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych z urzędu w zakresie zmiany danych osobowych posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 41.

Jako organ kontrolny został wskazany wojewódzki inspektor ochrony środowiska. Jest to o tyle istotne, że wojewódzki inspektor ochrony środowiska kontroluje wszystkie aspekty ochrony środowiska oraz różne rodzaje działalności. Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt d dyrektywy Komisja Europejska wyda techniczne wskazówki odnoszące się do kontroli obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, które będą pomocne przy przygotowaniu projektu aktu wykonawczego zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

W przypadku gdy obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych będą znajdowały się na terenie zakładów górniczych, będą one także podlegały kontroli Wyższego Urzędu Górniczego, co wynika z przepisów prawa geologicznego i górniczego i nie wymaga odrębnego uregulowania w przedmiotowym projekcie ustawy.

Art. 42.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 dyrektywy państwa członkowskie powinny co roku (czyli raz do roku za poprzedni rok kalendarzowy) przekazywać Komisji Europejskiej informacje dotyczące zdarzeń, o których mowa w art. 11 ust. 3 i art. 12 ust. 6 dyrektywy. Są to wydarzenia mające wpływ na stabilność obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Ze względu na fakt, że zgłoszenia zdarzeń będą wpływać do organów na poziomie województwa, dane dla całego kraju powinien zebrać jeden organ – Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

Art. 43.

Art. 20 dyrektywy wskazuje obowiązek wykonania spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, włącznie z opuszczonymi obiektami unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zlokalizowanych na terenie kraju. Spis na terenie poszczególnych województw powinni przeprowadzić wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska, ponieważ są to organy najlepiej znające przeszłość gospodarczą danego regionu i mające największe doświadczenie w kontrolowaniu przedsiębiorców. Zgodnie z przepisem dyrektywy spis powinien zostać sporządzony i przekazany do Komisji Europejskiej w terminie 6 lat od daty wejścia w życie dyrektywy (data wejścia w życie – 1 maja 2006 r.) czyli do dnia 1 maja 2012 r. Metodologia sporządzania spisu zostanie ustalona w rozporządzeniu fakultatywnym, ponieważ ma się ono opierać na wymianie informacji technicznych i naukowych z innymi państwami członkowskimi (art. 21 ust. 1 dyrektywy).

Art. 44, 45, 46.

Art. 19 dyrektywy wskazuje, że państwa członkowskie ustalają zasady dotyczące sankcji za naruszenia przepisów prawa krajowego przyjętych zgodnie z dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że są one wykonywane. Przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do prowadzenia ewidencji odpadów zgodnie z art. 36 i 37 ustawy o odpadach stosując karty ewidencji odpadu oraz karty przekazania odpadu, a na ich podstawie sporządzenia i przekazania do marszałka województwa zbiorczego zestawienia danych, dlatego też w przepisach karnych odwołanie do tych dokumentów jest możliwe.

W przypadku art. 36 ust. 5, który odwołuje się do art. 264 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, należy nadmienić, iż nie ma konieczności określania sankcji za niewypełnienie tego obowiązku, ponieważ sankcja ta została określona w art. 354 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 47.

Ze względu na wskazanie Inspekcji Ochrony Środowiska jako organu kontrolnego jest konieczne wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287 i Nr 75, poz. 493).

Art. 48.

Zgodnie z art. 6 ust. 5 oraz art. 8 dyrektywy zmiana w art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska gwarantuje dostęp zainteresowanej społeczności do informacji o projekcie zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego, wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zezwoleniu na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, o wydarzeniach, które miały miejsce w obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz o spisie zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wraz z listą opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Na mocy art. 31 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska każdy ma prawo do składania uwag i wniosków w postępowaniu prowadzonym z udziałem społeczeństwa. Procedura zawarta w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska gwarantuje również, że przy podejmowaniu przedmiotowych decyzji uwagi zainteresowanej społeczności zostaną w należyty sposób rozpatrzone. Procedura ta również obejmuje uzyskiwanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Udostępnienie informacji zawartych w zezwoleniu krajowym i wspólnotowym organom statystycznym jest możliwe na podstawie art. 19 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, która reguluje kwestie udostępniania informacji o środowisku (art. 7 ust. 5 dyrektywy).

Art. 49.

Art. 15 dyrektywy wprowadza zmianę do załącznika III dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu, która jest transponowana do pra-

wa krajowego przepisami ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493).

Art. 50.

Przepis zawarty w art. 24 ust. 1 dyrektywy (dwie pierwsze części zdania) został zawarty w dwóch ustępach, wprowadzając terminy dostosowawcze:

- do przepisów projektu ustawy do dnia 1 maja 2012 r. (ust. 1),
- do przepisów dotyczących gwarancji finansowych do dnia 1 maja 2014 r. (ust. 4).

W ust. 2 wprowadzono okres dostosowawczy dla zarządzających obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na uzyskanie świadectwa stwierdzającego odpowiednie kwalifikacje, natomiast w ust. 3 wskazano, iż uzyskane dotychczas świadectwa kwalifikacji dla kierowników składowisk odpadów zachowują ważność.

Art. 51.

Przepis zawarty w art. 24 ust. 1 dyrektywy (trzecia część zdania) oraz fragment art. 13 ust. 6 dyrektywy (środkowa część zdania) zostały zawarte w art. 51, wprowadzając terminy dostosowawcze dla poszczególnych dopuszczalnych poziomów stężenia cyjanku dysocjującego w słabym kwasie w stawie osadowym.

Art. 52.

Zgodnie z art. 24 ust. 2 dyrektywy do obiektów zamkniętych do dnia 1 maja 2008 r. nie mają zastosowania przepisy projektu ustawy.

Transpozycja art. 24 ust. 3 nie jest konieczna, ponieważ kwestie prawidłowej gospodarki odpadami, w tym również odpadami wydobywczymi, regulują przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach. Natomiast zasady prowadzenia ruchu zakładu górniczego, także w zakresie postępowania z odpadami, regulują przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze. Powyższe przepisy będą obowiązywać w tym zakresie do czasu uchwalenia nowej ustawy o odpadach wydobywczych, czyli do dnia 1 maja 2008 r.

Art. 53.

Od dnia 1 maja 2008 r. składowiska odpadów przyjmujące wyłącznie odpady wydobywcze, a także inne obiekty niebędące składowiskami odpadów, będą traktowane jak obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 54.

Dotychczas nabyte prawa w zakresie gospodarki odpadami wydobywczymi, w postaci pozwoleń na wytwarzanie odpadów oraz zezwoleń w zakresie gospodarki odpadami zachowują ważność na czas na jaki zostały wydane, jednak nie dłużej niż do dnia 1 maja 2012 r. posiadacz odpadów wydobywczych ma obowiązek dostosować się do nowych przepisów do dnia 1 maja 2012 r.

Pozwolenia zintegrowane zachowują ważność na czas, na jaki zostały wydane. Jednakże zostały wprowadzone przepisy regulujące kwestie ich uzupełnienia o dodatkowe elementy wymagane przez dyrektywę. Po upływie terminu ważności pozwolenia zintegrowanego podmiot powinien ubiegać się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 55.

Art. 24 ust. 4 dyrektywy wprowadza złagodzenie przepisów dla obecnie istniejących obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, które są składowiskami odpadów przyjmującymi odpady wydobywcze.

Ze względu na fakt, że wymagania dla składowisk odpadów i wymagania dla obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych różnią się między sobą wprowadzono, oprócz okresów dostosowawczych w art. 50 projektu ustawy, także wyjątki dla tych składowisk, które w niedługim horyzoncie czasowym zostaną zamknięte. Ich zamknięcie może wynikać z programów rządowych, np. „Restrukturyzacja górnictwa węgla kamiennego w latach 2004-2006” i „Strategia na lata 2007-2010”.

W ust. 2 i 3 ustalono procedurę przepływu informacji o składowiskach odpadów przyjmujących do składowania odpady wydobywcze, do których ma zastosowanie jeden z przypadków wskazanych w ust. 1. Jest to procedura jednorazowa i o jej wynikach Polska powinna powiadomić Komisję Europejską do dnia

31 lipca 2008 r. (po upływie dwóch lat i trzech miesięcy od daty wejścia w życie dyrektywy).

Art. 56.

Przepis wprowadza terminy, kiedy po raz pierwszy nastąpi przekazanie spisów zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, włącznie z opuszczonymi obiektami unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zlokalizowanych na terenie kraju przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz kiedy po raz pierwszy spis ten zostanie udostępniony społeczeństwu.

Art. 57.

Art. 25 dyrektywy wskazuje, iż do dnia 1 maja 2008 r. państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy dyrektywy oraz akty wykonawcze do niej. Przygotowanie aktów wykonawczych do niniejszego projektu ustawy jest uzależnione w dużej mierze od zaleceń i wskazówek technicznych, które mają zostać ogłoszone przez Komisję Europejską, w drodze decyzji, do dnia 1 maja 2008 r. Komisja w drodze decyzji powinna określić przepisy niezbędne do realizacji zadań określonych w art. 22 ust. 1 dyrektywy, z uwzględnieniem w pierwszej kolejności pkt e, f i g:

- e) zakończenia formułowania wymagań technicznych odnoszących się do charakterystyki odpadów zawartej w załączniku II,
- f) interpretacji definicji zawartej w art. 3 pkt 3 (definicja odpadów obojętnych),
- g) zdefiniowania kryteriów klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zgodnie z załącznikiem III.

Wydanie tych decyzji umożliwi uruchomienie procedury wydawania aktów wykonawczych.

Termin wydania przedmiotowych decyzji jest niestety niepokojący z punktu widzenia przeprowadzenia pełnej transpozycji przepisów dyrektywy do prawa krajowego z pewnym wyprzedzeniem, np. rocznym, z uwagi na nowe obowiązki nakładane na posiadaczy odpadów wydobywczych.

O wprowadzeniu w życie przepisów ustawowych i aktów wykonawczych transponujących przepisy dyrektywy państwa członkowskie są obowiązane niezwłocznie powiadomić Komisję Europejską.

Załącznik nr 1

Załącznik jest spójny z art. 252 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, a więc niniejsza procedura jest już znana w polskim porządku prawnym.

Załącznik nr 2

Zawiera zakres informacji, które powinny zostać przekazane zainteresowanej społeczności przez właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.

Projekt ustawy o odpadach wydobywczych jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o odpadach wydobywczych nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy był zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

W trakcie prac legislacyjnych żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt ustawy dotyczy:

- 1) przedsiębiorców górniczych eksploatujących kopaliny na lądzie metodą podziemną, odkrywkową, jak i otworową,
- 2) prowadzących składowiska odpadów przyjmujących do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzących funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
- 3) kompetentnych organów administracji, odpowiadających za wydawanie zezwoleń na prowadzenie obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, przeprowadzanie kontroli tych obiektów i kontroli ich oddziaływania na środowisko.

Do przedsiębiorców górniczych należy zaliczyć około 3.850 podmiotów, które są skonsolidowane w koncernach lub należą do stowarzyszeń branżowych.

W 2004 r. w Polsce funkcjonowało 11 składowisk odpadów przyjmujących do składowania wyłącznie odpady wydobywcze (z grupy 01 podgrup 01 01, 01 03 i 01 04), wśród nich dwa posiadają pozwolenia zintegrowane.

Kompetentnymi organami są: marszałek województwa, komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt ustawy został przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami oraz przemysłem wydobywczym, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

- 1) wojewodowie,
- 2) marszałkowie województw,
- 3) Główny Urząd Statystyczny,

- 4) Główny Inspektor Ochrony Środowiska,
- 5) wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska,
- 6) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej,
- 7) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 8) Business Centre Club – Związek Pracodawców,
- 9) Forum Związków Zawodowych,
- 10) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 11) NSZZ „Solidarność”,
- 12) OPZZ,
- 13) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych,
- 14) Konfederacja Pracodawców Polskich,
- 15) Polski Klub Ekologiczny,
- 16) Instytut na Rzecz Ekorozwoju,
- 17) Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,
- 18) Centrum Prawa Ekologicznego,
- 19) Komitet Ochrony Środowiska – Krajowa Izba Gospodarcza,
- 20) Polska Izba Ekologii,
- 21) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu,
- 22) Polska Izba Gospodarki Odpadami,
- 23) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami,
- 24) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego,
- 25) ABC Recykling S.A.,
- 26) Wyższy Urząd Górniczy,
- 27) regionalne zarządy gospodarki wodnej,
- 28) Jastrzębska Spółka Węglowa,
- 29) Katowicki Holding Węglowy,

- 30) Kompania Węglowa,
- 31) KWK Bogdanka,
- 32) Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego,
- 33) Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw,
- 34) KGHM Polska Miedź S.A.,
- 35) ZG „Trzebieńka” S.A.,
- 36) ZGH „Bolesław” S.A.,
- 37) Państwowy Instytut Geologiczny,
- 38) Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
- 39) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa,
- 40) Państwowa Agencja Atomistyki,
- 41) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 42) Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Projekt został także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

W ramach konsultacji społecznych uwagi zgłosiły następujące podmioty:

- wojewodowie: opolski i śląski,
- marszałkowie województw: łódzkiego, śląskiego, wielkopolskiego, zachodniopomorskiego,
- wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska z: Katowic, Kielc, Krakowa, Lublina, Łodzi, Poznania, Rzeszowa, Szczecina i Wrocławia,
- Konfederacja Pracodawców Polskich,
- Wyższy Urząd Górniczy,
- regionalne zarządy gospodarki wodnej z: Gdańska, Krakowa, Szczecina i Warszawy,
- Jastrzębska Spółka Węglowa,
- Katowicki Holding Węglowy,

- Kompania Węglowa,
- Lubelski Węgiel „Bogdanka” S.A.,
- Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego,
- Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw,
- KGHM Polska Miedź S.A.,
- Związek Pracodawców Polska Miedź,
- Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
- Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa.

Zasadnicze uwagi i opinie zostały wyjaśnione na spotkaniu z przedsiębiorcami w dniu 18 lipca 2007 r.

Ustalono, iż opłaty za składowanie odpadów będą miały zastosowanie jedynie do odpadów wydobywczych niebezpiecznych składowanych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. W ten sposób został zrealizowany jeden z zasadniczych postulatów przemysłu wydobywczego.

Ponadto wyjaśniono, iż dotychczas uzyskane zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku odpadów z wykorzystaniem odpadów wydobywczych zachowują ważność na czas, na jaki zostały wydane i nie ma konieczności zamieszczania takich przepisów w projekcie ustawy.

Kolejną sprawą poruszoną w konsultacjach społecznych było zachowanie ważności uzyskanych świadectw stwierdzających kwalifikacje w zakresie gospodarki odpadami. Świadectwa te zachowują ważność, na czas na jaki zostały wydane, w momencie gdy dotychczasowe składowisko odpadów stanie się od dnia 1 maja 2008 r. obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Jednocześnie odwołano się do procedury wydawania przedmiotowych świadectw ustalonej w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

W przypadku posiadanych pozwoleń zintegrowanych podjęto następujące rozwiązanie – zachowują one ważność na czas, na jaki zostały wydane, jednocześnie dodano obowiązek ich zmiany w terminie (do dnia 1 maja 2012 r.) i w zakresie określonym przez dyrektywę; po utracie ważności pozwolenia zin-

tegowanego posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany uzyskać zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

W dyskusjach i w opiniach była również poruszana kwestia kwalifikacji odpadu jako produktu. Sprawa nie została uregulowana w przedmiotowym projekcie, ponieważ wykracza poza materię dyrektywy. Należy także mieć na względzie, iż jeśli po przetworzeniu odpad spełnia kryteria normy dla produktu, to staje się produktem, i nie jest konieczne ustalanie przepisów w tym zakresie. Ponadto nie ma przeciwwskazań ani zakazów do poddawania odpadów wydobywczych procesom odzysku w instalacjach czy poza nimi np. do budowy dróg, wiaduktów, torowisk.

Zrezygnowano również z pierwotnej propozycji obligatoryjnego co 5 lat przeglądu ekologicznego, na rzecz przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi.

Aby zapobiec dublowaniu się dokumentów oraz decyzji administracyjnych uwzględniono postulaty o zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia na unieszkodliwienie odpadów wydobywczych, jeśli posiadacz odpadów wydobywczych ubiega się o zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz o możliwość przedłożenia organowi innej dokumentacji niż wymagana przepisami projektu ustawy, jeśli obejmuje ona swym zakresem wymagania programu gospodarowania odpadami wydobywczymi (np. dokumentacja wymagana przepisami ustawy – Prawo geologiczne i górnicze).

Zgodnie z propozycją wprowadzono również obowiązek opiniowania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi przez właściwego dyrektora okręgowego urzędu górniczego oraz właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.

Duże wątpliwości budziły przepisy zakazujące lokalizacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na poszczególnych obszarach i terenach wskazanych w projekcie ustawy. Ponieważ opinie były zróżnicowane i niekiedy przeciwstawne, wprowadzono przepis odnoszący się do przepisów szcze-

gółowych, które zakazują wykonywania pewnych czynności na obszarach objętych ochroną (np. formy ochrony przyrody, ochrona ujęć wód).

Podsumowując, w ramach konsultacji społecznych wpłynęło 231 uwag i opinii, z tego uwzględniono 47%. Nieuwzględniono także 47%, natomiast pozostałe 6% opinii wyrażało ogólne sformułowania, które trudno zakwalifikować jako konkretne opinie lub uwagi do projektu ustawy.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji zostały zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Obowiązek przeprowadzenia spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, które mogą zagrażać środowisku i zdrowiu ludzkiemu, może generować koszty około 1 mln zł.

Wyznaczenie jako kompetentnego organu odpowiedzialnego za wydawanie zezwoleń na prowadzenie obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych i ich aktualizację marszałka województwa nie spowoduje wzrostu obciążenia urzędów marszałkowskich oraz nie wygeneruje dodatkowych kosztów. W ramach zmian kompetencyjnych od dnia 1 stycznia 2008 r. decyzje administracyjne w zakresie gospodarki odpadami zostały przesunięte z kompetencji wojewody do kompetencji marszałka województwa. Projekt ustawy wpisuje się w tę zasadę i dlatego jako organ właściwy w tym zakresie wyznacza marszałka województwa. Ponadto marszałek województwa odpowiada za gospodarkę odpadami na terenie województwa, za jej planowanie i realizację ustalonego harmonogramu działań zmierzających do poprawy stanu gospodarki odpadami.

b) rynek pracy

Obowiązek wykonania prac administracyjnych związanych z prowadzeniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych może generować potrzebę zatrudnienia dodatkowego pracownika przez posiadacza

odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych (ok. 30 000 zł/rok).

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Skutki regulacji wynikające z projektu ustawy dotkną w największym stopniu górnictwo odkrywkowe węgla brunatnego, gdyż ten rodzaj eksploatacji wymaga przemieszczania i składowania znacznie większych ilości mas ziemnych (setki tysięcy ton w skali roku) niż w przypadku eksploatacji podziemnej.

Realizacja przepisów projektu ustawy będzie pociągać za sobą skutki finansowe dla przedsiębiorców górniczych. Przede wszystkim przedsiębiorcy górniczy gospodarujący odpadami pochodzącymi z poszukiwania złóż kopalin, ich eksploatacji oraz przeróbki będą musieli ponieść koszty związane z dostosowaniem się do takich obowiązków, jak:

- stosowanie najbezpieczniejszych dla środowiska metod eksploatacji kopalin i ich przeróbki,
- uzyskanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych (30 000 zł),
- zgromadzenie gwarancji finansowej, jeszcze przed rozpoczęciem budowy obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
- opracowanie programów gospodarowania odpadami wydobywczymi (opracowanie – 10 000 zł, przegląd co 5 lat – 2 000 zł),
- dla obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zaliczonych do kategorii A - przygotowanie: polityki zapobiegania poważnym wypadkom, systemu zarządzania bezpieczeństwem (20 000-80 000 zł) i wewnętrznego planu operacyjno – ratowniczego (10 000-40 000 zł), powołanie kierownika odpowiedzialnego za wdrażanie w życie tych dokumentów (6 000 zł/rok),
- budowa obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zgodnie z wymogami technicznymi określonymi w projekcie ustawy,

- zabezpieczenie tych obiektów przed negatywnym wpływem na środowisko i zdrowie ludzi, a w szczególności przed wodami odciekowymi,
- regularne monitorowanie obiektu, kontrola jego stateczności i stabilności chemicznej,
- zabezpieczenie i zamknięcie obiektu oraz jego dalsze utrzymywanie, monitorowanie i kontrola,
- rekultywacja terenów zdegradowanych w wyniku eksploatacji obiektów i ewentualna odpowiedzialność za szkody wyrządzone w środowisku w wyniku takiej działalności.

Koszty dostosowania obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych do wymagań projektu ustawy w okresie dostosowawczym mogą kształtować się na poziomie 40 000-85 000 zł, w zależności od kategorii obiektu.

Koszty roczne prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych mogą kształtować się na poziomie 30 000-40 000 zł, w zależności od kategorii obiektu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Projekt ustawy będzie miał wpływ na rozwój usług związanych z pracami organizacyjnymi i technicznymi w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w regionach ich funkcjonowania. Prowadzący składowiska odpadów przyjmujące do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzący funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych będą zobowiązani do dostosowania się do wymagań określonych w projekcie ustawy.

e) ochronę środowiska

Projekt ustawy pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami wydobywczymi.

Sposób wykorzystania odpadów wydobywczych nie ulega zmianom. Nadal jest dopuszczalne wypełnianie nimi wyrobisk górniczych, jednakże ważne jest spełnianie przy tej działalności dodatkowych warunków w zakresie stabilności odpadów wydobywczych, zapobieganiu zanieczyszczeniu gleby, wód powierzchniowych i podziemnych oraz monitoringu wypełnionych wyrobisk górniczych.

Odpady, którymi nie można wypełnić wyrobisk górniczych ani nie można ich poddać procesom odzysku, powinny być składowane w obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych powinny być lokalizowane, budowane, eksploatowane oraz zamykane z uwzględnieniem wymagań ochrony środowiska.

Jednym z nowych elementów jest obowiązek opracowania przez posiadacza odpadów wydobywczych programu gospodarowania odpadami wydobywczymi. Jest to dokument, w którym przed rozpoczęciem działalności wydobywczej, przeróbczej czy prowadzeniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, posiadacz odpadów wydobywczych powinien wskazać sposoby minimalizacji powstawania odpadów wydobywczych, ich prawidłowego wykorzystania oraz bezpiecznego unieszkodliwiania, z uwzględnieniem rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu, na który ten obiekt miał wpływ.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego
 - 1) Wydawanie zezwoleń na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych – nie przewiduje się wzrostu kosztów administracyjnych po stronie marszałków województw, ponieważ obiektami unieszkodliwiania odpadów wydobywczych staną się dotychczasowe składowiska odpadów przyjmujące do składowania odpady wydobywcze.

- 2) Tworzenie zewnętrznych planów awaryjnych – obowiązki związane z ich tworzeniem zostały nałożone na właściwych komendantów wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej w ustawie – Prawo ochrony środowiska, przedmiotowy projekt ustawy wykorzystuje funkcjonujące już procedury w tym zakresie.
- 3) Prowadzenie kontroli obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych – w ramach posiadanego limitu i bez wzrostu kosztów – wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska kontrolują obecnie składowiska odpadów przyjmujące do składowania odpady wydobywcze, które staną się obiektami unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.
- 4) Przeprowadzenie spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych przez Inspekcję Ochrony Środowiska (wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska i Główny Inspektor Ochrony Środowiska), które mogą zagrażać środowisku i zdrowiu ludzkiemu, będzie generować koszty około 1 mln zł, na co powinny zostać zagwarantowane środki w budżecie państwa do roku 2012. Szczegółowe szacunki kosztów zostaną wykazane w pracy badawczej, która zostanie zlecona Instytutowi Ekologii Terenów Uprzemysłowionych. Dokonanie spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w powyższej kwocie będzie obejmowało również charakterystykę tych obiektów. Praca badawcza została zgłoszona do planu prac badawczych finansowanych ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na rok 2008. Koszt pracy badawczej został oszacowany w wysokości 85 tys. zł.

Tabela zbieżności
dla dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego
oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE

Używane skróty:

POŚ – ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska

OU – ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach

PGG – ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze

Numeracja	Przepis dyrektywy	Miejsce transpozycji do przepisu prawa krajowego
Art. 1 Przedmiot	Niniejsza dyrektywa określa środki, procedury i wskazówki mające na celu zapobieganie lub zmniejszanie, w najszerszym możliwym zakresie, wszelkich niekorzystnych skutków dla środowiska, w szczególności wody, powietrza, gleby, fauny i flory, oraz krajobrazu, oraz wszelkich wynikających z tego zagrożeń dla zdrowia ludzkiego, spowodowanych gospodarowaniem odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego.	Art. 1 ust. 1
Art. 2 ust. 1 Zakres	Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, niniejsza dyrektywa obejmuje gospodarowanie odpadami pochodzącymi z poszukiwania, wydobywania, przeróbki i magazynowania surowców mineralnych oraz z działalności odkrywkowej, zwanymi dalej „odpadami wydobywczymi”.	Art. 2 Art. 3 ust. 1 pkt 7
Art. 2 ust. 2	Z zakresu niniejszej dyrektywy są wyłączone:	Art. 2 ust. 1
Art. 2 ust. 2 pkt a	odpady powstałe w wyniku poszukiwania, wydobywania i przeróbki surowców mineralnych oraz z działalności odkrywkowej, które nie pochodzą jednak bezpośrednio z takich prac;	Art. 2 ust. 1 pkt 1
Art. 2 ust. 2 pkt b	odpady pochodzące z morskiego poszukiwania, wydobywania i przeróbki surowców mineralnych;	Art. 2 ust. 1 pkt 2
Art. 2 ust. 2 pkt c	właczanie wody i powtórne włączanie wypompowanych wód podziemnych, zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. j) akapit pierwszy i drugi dyrektywy 2000/60/WE w zakresie dozwolonym przez powołany artykuł.	Art. 2 ust. 1 pkt 3 – użyto pojęcia „włączanie wód do górotworu” – zgodnego z ustawą – Prawo geologiczne i górnicze
Art. 2 ust. 3	Odpady obojętne i niezanieczyszczona gleba pochodzące z poszukiwania, wydobywania, przeróbki i magazynowania surowców mineralnych oraz z działalności odkrywkowej, oraz odpady pochodzące z wydobywania, przeróbki i magazynowania torfu nie podlegają art. 7, 8, art. 11 ust. 1 i 3, art. 12, art. 13 ust. 6, art. 14 i 16, chyba że są one składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów kategorii A.	Art. 2 ust. 2
Art. 2 ust. 3 akapit 2	Właściwy organ może zmniejszyć lub odstąpić od wymagań w odniesieniu do składowania odpadów innych niż niebezpieczne, pochodzących z poszukiwania surowców mineralnych, z wyjątkiem ropy naftowej i ewaporatów innych niż gips i anhydryt, jak również w odniesieniu do składowania niezanieczyszczonej gleby i odpadów pochodzących z wydobywania, przeróbki i magazynowania torfu tak długo, jak w jego opinii spełnione są wymagania art. 4.	Art. 4 ust. 5

Art. 2 ust. 3 akapit 3	Państwa Członkowskie mogą zmniejszyć lub odstąpić od wymagań art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 5 i 6, art. 13 ust. 6, art. 14 i 16 w odniesieniu do odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, chyba że są one składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów kategorii A.	Art. 2 ust. 3 i 4 Art. 5 ust. 2
Art. 2 ust. 4	Bez uszczerbku dla innych aktów prawa wspólnotowego, odpady, które objęte są niniejszą dyrektywą, nie podlegają dyrektywie 1999/31/WE.	Art. 1 ust. 3
Art. 3 ust. 1 Definicje	Do celów niniejszej dyrektywy:	Art. 3
Art. 3 ust. 1 pkt 1	„odpady” mają znaczenie określone w art. 1 lit. a) dyrektywy 75/422/EWG;	UO Art. 3 ust. 1
Art. 3 ust. 1 pkt 2	„odpady niebezpieczne” mają znaczenie określone w art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych ¹ ;	UO Art. 3 ust. 2
Art. 3 ust. 1 pkt 3	„odpady obojętne” oznaczają odpady, które nie ulegają jakimkolwiek istotnym przemianom fizycznym, chemicznym lub biologicznym. Odpady obojętne są nierozpuszczalne, niepalne, nie wchodzi w inny sposób w reakcje fizyczne lub chemiczne, nie ulegają biodegradacji, nie wpływają niekorzystnie na inną materię, z którą wchodzi w kontakt w sposób, który mógłby spowodować zanieczyszczenie środowiska lub zaszkodzić zdrowiu ludzkiemu. Całkowita zdolność do wymywania oraz zawartość substancji zanieczyszczających w odpadach oraz ekotoksyczność odcieku muszą być nieznaczne, a w szczególności nie mogą one stanowić zagrożenia dla jakości wód powierzchniowych lub podziemnych;	UO Art. 3 ust. 3 pkt 6
Art. 3 ust. 1 pkt 4	„niezanieczyszczona gleba” oznacza glebę, która została usunięta z górnej warstwy gruntu w trakcie działalności wydobywczej i która nie jest zanieczyszczona w rozumieniu prawa krajowego Państwa Członkowskiego, w którym zlokalizowane jest miejsce prowadzenia działalności, lub w rozumieniu prawa wspólnotowego;	Art. 3 ust. 1 pkt 4
Art. 3 ust. 1 pkt 5	„surowce mineralne” lub „minerał” oznaczają naturalnie występujące w skorupie ziemi złoża substancji pochodzenia organicznego lub nieorganicznego, takich jak surowce energetyczne, rudy metali, surowce przemysłowe i budowlane, z wyłączeniem wody;	Art. 3 ust. 1 pkt 3
Art. 3 ust. 1 pkt 6	„przemysł wydobywczy” oznacza wszelkie podmioty i przedsiębiorstwa zaangażowane w odkrywkowe lub podziemne wydobycie surowców mineralnych dla celów gospodarczych, w tym wydobycie otworowe lub przeróbkę wydobytego materiału;	Art. 3 ust. 1 pkt 9

¹ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 94/31/WE (Dz.U. L 168 z 2.7.1994, str. 28).

Art. 3 ust. 1 pkt 7	„morskie” oznacza obszar morza i dna morskiego rozciągający się od znaku wody niskiej zwykłych lub średnich pływów w kierunku na zewnątrz;	Transpozycja definicji jest nieuzasadniona, ponieważ pojęciami w tym zakresie posługuje się ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich RP i administracji morskiej (dno morskie – art. 2 ust. 3, obszar morza - art. 5 ust. 1-3) i w miejscu jej koniecznego użycia odwołano się do odpowiednich przepisów (art. 2 ust. 2 projektu ustawy).
Art. 3 ust. 1 pkt 8	„przeróbka” oznacza procesy mechaniczne, fizyczne, biologiczne, termiczne lub chemiczne, lub połączenie tych procesów, którym poddane są surowce mineralne, w tym pochodzące z działalności odkrywkowej, prowadzone w celu wydobycia minerału, w tym zmiana jego objętości, klasyfikacja, rozdzielanie i ługowanie, a także ponowna przeróbka poprzednio odrzuconych odpadów, z wyłączeniem jednak procesów wytapiania, produkcyjnych procesów termicznych (innych niż wypalanie wapienia) i procesów metalurgicznych;	Art. 3 ust. 1 pkt 10
Art. 3 ust. 1 pkt 9	„odpady przerobcze” oznacza odpady w formie stałej lub szlamu, które pozostają po przeróbce minerałów w drodze procesu separacji (np. kruszenia, mielenia, klasyfikacji ziarnowej, flotacji i innych procesów fizykochemicznych) w celu oddzielenia użytecznych minerałów od mniej użytecznych skał;	Art. 3 ust. 1 pkt 6
Art. 3 ust. 1 pkt 10	„hałda” oznacza obiekt inżynierski do składowania stałych odpadów na powierzchni ziemi;	Art. 3 ust. 1 pkt 2
Art. 3 ust. 1 pkt 11	„tama” oznacza konstrukcję inżynierską, przeznaczoną do zatrzymania lub zamknięcia wody lub odpadów w stawie osadowym;	Art. 3 ust. 1 pkt 13
Art. 3 ust. 1 pkt 12	„staw osadowy” oznacza obiekt naturalny lub inżynierski przeznaczony do składowania odpadów drobnoziarnistych, zazwyczaj odpadów przerobczych, wraz ze zmieniającą się ilością wody niezwiązanej, która pochodzi z przeróbki surowców mineralnych oraz z oczyszczania i recyklingu wody technologicznej;	Art. 3 ust. 1 pkt 12
Art. 3 ust. 1 pkt 13	„cyjanek dysocjujący w słabym kwasie” oznacza cyjanek i związki cyjanku, które ulegają dysocjacji w słabym kwasie o określonym pH;	Art. 3 ust. 1 pkt 1
Art. 3 ust. 1 pkt 14	„odciek” oznacza wodę przesączającą się przez składowane odpady i emitowaną z lub powstrzymanywaną z obiektu unieszkodliwiania odpadów, w tym zanieczyszczoną wodę pochodzącą z drenażu, która może mieć niekorzystny skutek dla środowiska, jeżeli nie jest w odpowiedni sposób oczyszczona;	Transpozycja definicji jest nieuzasadniona, ponieważ odcieki z obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych będą traktowane jako ścieki, których definicja jest zawarta w ustawie – Prawo wodne, podobnie jak odcieki ze składowisk odpadów.

Art. 3 ust. 1 pkt 15	„obiekt unieszkodliwiania odpadów” oznacza teren przeznaczony do gromadzenia lub składowania odpadów wydobywczych, zarówno w formie stałej, jak i ciekłej, lub w roztworze lub zawiesinie, przez następujące okresy: <ul style="list-style-type: none"> – bezterminowo dla obiektów unieszkodliwiania odpadów kategorii A i obiektów unieszkodliwiania odpadów określonych jako niebezpieczne w planie gospodarowania odpadami; – na okres ponad sześciu miesięcy dla obiektów unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, wytworzonych niespodziewanie; – na okres ponad jednego roku dla obiektów unieszkodliwiania odpadów innych niż odpady niebezpieczne i obojętne; – na okres ponad trzech lat w przypadku obiektów unieszkodliwiania odpadów niezanieczyszczonej gleby, odpadów innych niż niebezpieczne wytworzonych w czasie prac poszukiwawczych, odpadów pochodzących z wydobywania, przeróbki i magazynowania torfu i odpadów obojętnych. 	Art. 3 ust. 1 pkt 5 Art. 7 ust. 1 - 5
Art. 3 ust. 1 pkt 15 akapit 2	Za takie obiekty uważa się także tamy lub inne konstrukcje służące do powstrzymywania, zatrzymywania, ograniczania lub umacniania takiego obiektu, jak również, w szczególności, hałdy i stawy, z wyłączeniem jednak wyrobisk poeksploatacyjnych, w których odpady są ponownie umieszczane po wydobyciu minerałów w celach rekultywacyjnych i technologicznych;	Art. 3 ust. 1 pkt 5
Art. 3 ust. 1 pkt 16	„poważny wypadek” oznacza zdarzenie w miejscu prowadzenia działalności w czasie wykonywania działalności obejmującej gospodarowanie odpadami wydobywczymi w dowolnej instalacji objętej niniejszą dyrektywą, prowadzące do natychmiastowego lub występującego po pewnym czasie poważnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego lub środowiska, w miejscu prowadzenia działalności lub poza nim;	Art. 3 ust. 1 pkt 8
Art. 3 ust. 1 pkt 17	„substancja niebezpieczna” oznacza substancję, mieszaninę lub preparat, który jest niebezpieczny w rozumieniu dyrektywy 67/548/EWG ² lub dyrektywy 1999/45/WE ³ ;	POŚ Art. 2 pkt 37
Art. 3 ust. 1 pkt 18	„najlepsze dostępne techniki” mają znaczenie określone w art. 2 ust. 11 dyrektywy 96/61/WE;	POŚ Art. 2 pkt 10
Art. 3 ust. 1 pkt 19	„odbiornik wodny” oznacza wody powierzchniowe, wody podziemne, wody przejściowe i wody przybrzeżne, określone odpowiednio w art. 2 ust. 1, 2, 6 i 7 dyrektywy 2000/60/WE;	Transpozycja definicji jest nieuzasadniona, ponieważ definicja odbiornika wodnego jest zawarta w ustawie – Prawo wodne oraz nie występuje w projekcie ustawy. Przepisy aktów wykonawczych będą odwoływały się do ustawy – Prawo wodne.

² Dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/73/WE (Dz.U. L 152 z 30.4.2004, str. 1).

³ Dyrektywa 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. odnosząca się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. . L 200 z 30.7.1999, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

Art. 3 ust. 1 pkt 20	„rekultywacja” oznacza oczyszczanie gruntu, na który wpływ miał obiekt unieszkodliwiania odpadów, w taki sposób, aby przywrócić go do satysfakcjonującego stanu, ze szczególnym uwzględnieniem jakości gleby, dzikiej fauny i flory, siedlisk naturalnych, systemów wody słodkiej, krajobrazu oraz odpowiednich celów użytkowych;	Art. 3 ust. 1 pkt 11
Art. 3 ust. 1 pkt 21	„poszukiwanie” oznacza poszukiwanie złóż mineralów o znaczeniu gospodarczym, w tym opróbowanie, pobieranie prób losowych, wiercenie i wykonywanie szurfów, z wyłączeniem wszelkich prac wymaganych dla udostępnienia takich złóż oraz wszelkich działań związanych bezpośrednio z czynną działalnością wydobywczą;	PGG Art. 6 pkt 4
Art. 3 ust. 1 pkt 22	„społeczeństwo” oznacza jedną lub więcej osób fizycznych lub prawnych oraz, zgodnie z krajowymi przepisami prawa lub praktyką, ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy;	Pojęcie ogólnie zrozumiałe – nie wymaga definiowania.
Art. 3 ust. 1 pkt 23	„zainteresowana społeczność” oznacza część społeczeństwa, która jest lub może być dotknięta skutkami lub ma interes w procesie podejmowania decyzji w sprawie środowiska, zgodnie z art. 6 i 7 niniejszej dyrektywy; do celów niniejszej definicji, organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska i spełniające wszelkie wymogi zgodnie z prawem krajowym uważa się za mające taki interes;	Art. 3 ust. 1 pkt 14
Art. 3 ust. 1 pkt 24	„operator” oznacza osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za gospodarowanie odpadami wydobywczymi zgodnie z prawem krajowym Państwa Członkowskiego, w którym gospodarowanie odpadami ma miejsce, w tym za tymczasowe magazynowanie odpadów wydobywczych, jak również za fazę eksploatacyjną i poeksploatacyjną;	Pojęcie „operatora” jest tożsame, biorąc pod uwagę zakres nałożonych na niego obowiązków, z obowiązującym w polskim systemie prawa pojęciem „posiadacza odpadów”, który jest odpowiedzialny za gospodarowanie odpadami od chwili ich wytworzenia do momentu ich unieszkodliwienia. W polski prawie operator jest zawsze posiadaczem odpadów. W związku z powyższym definicja „operatora” miałaby charakter wyłącznie informacyjny.
Art. 3 ust. 1 pkt 25	„posiadacz odpadów” oznacza wytwarzającego odpady wydobywcze lub osobę fizyczną lub prawną, która jest w ich posiadaniu;	OU Art. 3 ust. 2 pkt 13
Art. 3 ust. 1 pkt 26	„osoba kompetentna” oznacza osobę fizyczną, która posiada wiedzę techniczną i doświadczenie zgodnie z prawem krajowym Państwa Członkowskiego, w którym osoba ta prowadzi działalność, w celu wykonywania obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy;	Art. 22
Art. 3 ust. 1 pkt 27	„organ właściwy” oznacza organ lub organy, które Państwo Członkowskie wyznacza jako odpowiedzialne za wypełnianie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy;	Art. 8, 9, 12, 14, 19, 20, 21, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 37, 40, 41, 42, 43
Art. 3 ust. 1 pkt 28	„miejsce prowadzenia działalności” oznacza cały obszar o wyznaczonej lokalizacji geograficznej będący pod kontrolą operatora;	Pojęcie ogólnie zrozumiałe – nie wymaga definiowania.
Art. 3 ust. 1 pkt 29	„istotna zmiana” oznacza zmianę w strukturze lub eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów, która w opinii organu właściwego może mieć znaczące negatywne skutki dla zdrowia ludzkiego lub środowiska.	POŚ Art. 3 pkt 7

Art. 4 ust. 1 Ogólne wymagania	Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że odpady wydobywcze są zagospodarowywane bez zagrożenia zdrowiu ludzkiemu oraz bez stosowania procesów lub metod, które mogłyby szkodzić środowisku, w szczególności bez ryzyka dla wody, powietrza, gleby oraz fauny i flory, bez powodowania immisji w postaci hałasu lub zapachów, a także bez niekorzystnych skutków dla krajobrazu lub miejsc o szczególnym znaczeniu. Państwa Członkowskie podejmują również niezbędne środki w celu wprowadzenia zakazu porzucania, wyrzucania lub niekontrolowanego składowania odpadów wydobywczych.	Art. 4 ust. 2
Art. 4 ust. 2	Państwa Członkowskie zapewniają, że operator podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapobiegania lub zmniejszenia, w możliwie najszerszym zakresie, wszelkich niekorzystnych skutków dla środowiska i zdrowia ludzkiego, powstałych w wyniku gospodarowania odpadami wydobywczymi. Obejmuje to zarządzanie jakimkolwiek obiektem unieszkodliwiania odpadów, również po jego zamknięciu, oraz zapobieganie poważnym wypadkom mającym związek z tym obiektem oraz ograniczanie ich konsekwencji dla środowiska i zdrowia ludzkiego.	Art. 4 ust. 1
Art. 4 ust. 3	Środki, o których mowa w ust. 2, są oparte, między innymi, na najlepszych dostępnych technikach bez zalecania stosowania jakiegokolwiek techniki lub określonej technologii, lecz z uwzględnieniem cech technicznych obiektu unieszkodliwiania odpadów, jego lokalizacji geograficznej oraz lokalnych warunków środowiskowych.	Art. 4 ust. 3 i 4
Art. 5 ust. 1 Plan gospodarowania odpadami	Państwa Członkowskie zapewniają sporządzenie przez operatora planu gospodarowania odpadami w celu zminimalizowania, przeróbki, odzysku oraz unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, uwzględniając zasadę zrównoważonego rozwoju.	Art. 9 ust. 1
Art. 5 ust. 2 pkt a	<p>Celami planu gospodarowania odpadami są:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) gospodarowania odpadami w fazie projektowania i przy wyborze metody wydobywania surowców mineralnych oraz ich przeróbki; ii) zmian, którym mogą ulec odpady wydobywcze w związku ze zwiększeniem powierzchni oraz narażenia na warunki powyżej gruntu; iii) umieszczenia odpadów wydobywczych z powrotem w wyrobiskach po wydobyciu minerału, w zakresie w jakim jest to wykonalne pod względem technicznym i ekonomicznym oraz uzasadnione pod względem środowiskowym, a także zgodne z obowiązującymi normami środowiskowymi na poziomie wspólnotowym oraz, tam gdzie to odpowiednie, z wymaganiami niniejszej dyrektywy; iv) umieszczenia warstwy uprawnej gleby z powrotem na miejscu po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów lub, jeżeli nie jest to praktycznie wykonalne, ponownego użycia warstwy uprawnej gleby gdzie indziej; v) stosowania mniej niebezpiecznych substancji do przeróbki surowców mineralnych; 	Art. 9 ust. 2 pkt 1 lit. a, b, c, d, e
Art. 5 ust. 2 pkt b	zachęcania do odzysku odpadów wydobywczych za pomocą recyklingu, ponownego użycia lub regeneracji takich odpadów, tam gdzie jest to uzasadnione pod względem środowiskowym zgodnie z obowiązującymi normami środowiskowymi na poziomie wspólnotowym oraz, tam gdzie to odpowiednie, z wymogami niniejszej dyrektywy;	Art. 9 ust. 2 pkt 2

Art. 5 ust. 2 pkt c	zapewnienia krótko- i długoterminowego bezpiecznego unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w szczególności poprzez rozważenie na etapie projektowania gospodarowania nimi w czasie eksploatacji i po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów oraz poprzez wybór projektu, który: <ul style="list-style-type: none"> i) wymaga minimalnego, a jeżeli to możliwe, ostatecznie nie wymaga żadnego monitorowania, kontrolowania i zarządzania zamkniętym obiektem unieszkodliwiania odpadów; ii) zapobiega lub przynajmniej minimalizuje jakiegokolwiek długotrwałe skutki, na przykład, związane z przemieszczaniem się zanieczyszczeń powietrza lub wody z obiektu unieszkodliwiania odpadów; oraz iii) zapewnia długoterminową geotechniczną stabilność każdej tamy lub hałdy wznoszącej się ponad istniejącą uprzednio powierzchnię gruntu. 	Art. 9 ust. 2 pkt 3 lit. a, b, c
Art. 5 ust. 3 pkt a	Plan gospodarowania odpadami zawiera przynajmniej następujące elementy: <ul style="list-style-type: none"> - tam gdzie to stosowne, propozycję klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku III; - w przypadku, gdy uznaje się, że obiekt unieszkodliwiania odpadów należy do kategorii A, dokument wykazujący, że polityka zapobiegania poważnym wypadkom, wprowadzający ją w życie system zarządzania bezpieczeństwem oraz wewnętrzny plan awaryjny zostaną wprowadzone w życie zgodnie z art. 6 ust. 3; - w przypadku, gdy operator uzna, że obiekt unieszkodliwiania odpadów nie należy do kategorii A, wystarczające informacje dla uzasadnienia tej opinii, w tym wskazanie możliwych zagrożeń wystąpienia wypadków; 	Ocena ryzyka - Art. 11 Art. 10 ust. 1 pkt 1 i 12
Art. 5 ust. 3 pkt b	charakterystyka odpadów zgodnie z załącznikiem II oraz oświadczenie o przewidywanych łącznych ilościach odpadów wydobywczych, które będą wytwarzane w fazie operacyjnej;	Art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3
Art. 5 ust. 3 pkt c	opis procesów, w trakcie których wytwarzane są takie odpady oraz wszelkich dalszych procesów przeróbki, którym są one poddane;	Art. 10 ust. 1 pkt 4 i 5
Art. 5 ust. 3 pkt d	opis sposobu, w jaki mogą zostać wywarte niekorzystne skutki dla środowiska i zdrowia ludzkiego poprzez składowanie takich odpadów oraz środków zapobiegawczych, które należy podjąć w celu zmniejszenia wpływu na środowisko w czasie eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów i po jego zamknięciu, włącznie z aspektami, o których mowa w art. 11 ust. 2 lit. a), b), d) i e);	Art. 10 ust. 1 pkt 6
Art. 5 ust. 3 pkt e	zaproponowane procedury kontroli i monitorowania zgodnie z art. 10, tam gdzie ma ono zastosowanie, oraz art. 11 ust. 2 lit. c);	Art. 10 ust. 1 pkt 7 i 8
Art. 5 ust. 3 pkt f	zaproponowany plan dotyczący zamknięcia, włącznie z rekultywacją, procedurami po zamknięciu oraz monitorowania zgodnie z art. 12;	Art. 10 ust. 1 pkt 9
Art. 5 ust. 3 pkt g	środki mające na celu zapobieganie lub zminimalizowanie pogorszenia się stanu wody, zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE, oraz mające na celu zapobieganie lub minimalizację zanieczyszczenia powietrza i gleby, zgodnie z art. 13;	Art. 10 ust. 1 pkt 10
Art. 5 ust. 3 pkt h	przeгляд stanu gruntów, na które ma wywierać wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów.	Art. 10 ust. 1 pkt 11

Art. 5 ust. 3 akapit 2	Plan gospodarowania odpadami zawiera wystarczające informacje, umożliwiające właściwemu organowi ocenę zdolności operatora do osiągnięcia celów planu gospodarowania odpadami, jak określono to w ust. 2, oraz jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy. Plan objaśnia w szczególności, w jaki sposób opcja i metoda wybrane spośród wymienionych w ust. 2 lit. a) pkt i) zrealizują cele planu gospodarowania odpadami określone w ust. 2 lit. a).	Art. 10 ust. 1
Art. 5 ust. 4	Plan gospodarowania odpadami podlega przeglądowi co pięć lat lub zmianie, o ile jest to właściwe, w przypadku istotnych zmian w działaniu obiektu unieszkodliwiania odpadów lub w odniesieniu do odpadów, które są składowane. Właściwy organ jest informowany o wszelkich zmianach w planie gospodarowania odpadami.	Art. 8
Art. 5 ust. 5	Plany sporządzone zgodnie z innymi przepisami krajowymi lub wspólnotowymi oraz zawierające informacje, o których mowa w ust. 3, mogą być stosowane w przypadku, gdy zapobiegają one niepotrzebnemu powielaniu informacji i powtórzeniu pracy operatora, pod warunkiem, że wszystkie wymagania określone w ust. 1-4 są spełnione.	Art. 9 ust. 3
Art. 5 ust. 6	Właściwy organ zatwierdza plan gospodarowania odpadami na podstawie procedur, o których zdecydują Państwa Członkowskie, i monitoruje jego wykonanie.	Art. 12 Art. 8
Art. 6 ust. 1 Informowanie o poważnych wypadkach i zapobieganie im	Niniejszy artykuł ma zastosowanie do obiektów unieszkodliwiania odpadów kategorii A, z wyjątkiem obiektów unieszkodliwiania odpadów objętych dyrektywą 96/82/WE.	Art. 34
Art. 6 ust. 2	Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, w szczególności dyrektyw 92/91/EWG i 92/104/EWG, Państwa Członkowskie zapewniają, że ryzyka wystąpienia poważnych wypadków są rozpoznane, oraz że niezbędne elementy zostały wprowadzone do projektu, budowy, działania i konserwacji, zamknięcia i fazy po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów w celu zapobiegania takim wypadkom oraz w celu ograniczenia ich niekorzystnych konsekwencji dla zdrowia ludzkiego lub środowiska, w tym wpływów transgranicznych.	Art. 36 ust. 1
Art. 6 ust. 3	Do celów wymagań wynikających z ust. 2, każdy operator, przed rozpoczęciem eksploatacji, sporządza politykę zapobiegania poważnym wypadkom dla gospodarowania odpadami wydobywczymi oraz wdraża wprowadzając ją w życie system zarządzania bezpieczeństwem, zgodnie z elementami określonymi w sekcji 1 załącznika I, a także wdraża wewnętrzny plan awaryjny wyszczególniający środki, które należy podjąć w miejscu prowadzenia działalności w razie wypadku.	Art. 36 ust. 2 i 3 Załącznik nr 1
Art. 6 ust. 3 akapit 2	Jako część tej polityki, operator wyznacza kierownika ds. bezpieczeństwa odpowiedzialnego za wykonanie i okresowy nadzór nad polityką zapobiegania poważnym wypadkom.	Art. 36 ust. 6
Art. 6 ust. 3 akapit 3	Właściwy organ sporządza zewnętrzny plan awaryjny wyszczególniający środki, które należy podjąć poza miejscem prowadzenia działalności w razie wypadku. Jako część wniosku o wydanie zezwolenia, operator dostarczy właściwemu organowi niezbędne informacje, które umożliwią organowi sporządzenie takiego planu.	Art. 19, 37, 54

Art. 6 ust. 4	<p>Plany awaryjne, o których mowa w ust. 3, mają następujące cele:</p> <ol style="list-style-type: none"> powstrzymanie i kontrolowanie poważnych wypadków i innych awarii tak, aby zmniejszyć ich skutki oraz, w szczególności, ograniczyć szkody dla zdrowia ludzkiego i środowiska; wprowadzenie w życie środków niezbędnych do ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska przed skutkami poważnych wypadków i innych awarii; przekazanie niezbędnych informacji społeczeństwu oraz właściwym służbom lub organom na danym terenie, zapewnienie rekultywacji, przywrócenia do stanu poprzedniego i oczyszczenia środowiska po poważnym wypadku. 	Art. 35
Art. 6 ust. 4 akapit 2	Państwa Członkowskie zapewniają, że w razie poważnego wypadku operator niezwłocznie dostarcza właściwemu organowi wszystkie niezbędne informacje wymagane w celu pomocy w zmniejszeniu jego konsekwencji dla zdrowia ludzkiego oraz do przeprowadzenia oceny i zmniejszenia zakresu rzeczywistej lub potencjalnej szkody poniesionej przez środowisko.	Art. 36 ust. 5
Art. 6 ust. 5	Państwa Członkowskie zapewniają, że zainteresowana społeczność ma zapewnioną z wyprzedzeniem skuteczną możliwość uczestnictwa w opracowywaniu lub przeglądzie zewnętrznego planu awaryjnego, który ma zostać sporządzony zgodnie z ust. 3. W tym celu zainteresowana społeczność jest informowana o wszelkich takich propozycjach oraz udostępniane są jej odpowiednie informacje, w tym, między innymi, informacje o prawie uczestnictwa w procesie decyzyjnym oraz o właściwym organie, do którego mogą być zgłaszane uwagi i pytania.	Art. 37 ust. 2 Art. 48 (zmiana POŚ)
Art. 6 ust. 5 akapit 2	Państwa Członkowskie zapewniają, że zainteresowana społeczność ma prawo w uzasadnionych ramach czasowych do wyrażania uwag, oraz że przy podejmowaniu decyzji w sprawie zewnętrznego planu awaryjnego uwagi te są w należyty sposób brane pod uwagę.	Art. 48 (zmiana POŚ)
Art. 6 ust. 6	Państwa Członkowskie zapewniają, że informacje w sprawie środków bezpieczeństwa oraz w sprawie działań wymaganych w razie wypadku, zawierające przynajmniej elementy wymienione w sekcji 2 załącznika I, są przekazywane zainteresowanej społeczności bezpłatnie i bez dodatkowych warunków.	Art. 38 ust. 1, 2 i 3 Załącznik nr 2
Art. 6 ust. 6 akapit 2	Informacje takie podlegają przeglądowi co trzy lata i, jeżeli jest to konieczne, są uaktualniane.	Art. 38 ust. 4
Art. 7 ust. 1 Wniosek i zezwolenie	Żaden obiekt unieszkodliwiania odpadów nie może działać bez zezwolenia udzielonego przez właściwy organ. Zezwolenie zawiera elementy wyszczególnione w ust. 2 niniejszego artykułu i jasno wskazuje kategorię obiektu unieszkodliwiania odpadów, zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 9.	Art. 14, 16, 18, 54

Art. 7 ust. 1 akapit 2	Pod warunkiem zastosowania się do wszystkich wymogów niniejszego artykułu, wszelkie zezwolenia wydawane na podstawie innych przepisów krajowych lub wspólnotowych mogą być połączone w jedno zezwolenie w przypadku, kiedy taki format zapobiega niepotrzebnemu powielaniu informacji i powtarzaniu pracy operatora lub właściwego organu. Szczegóły określone w ust. 2 mogą być objęte jednym lub kilkoma zezwoleniami, pod warunkiem że spełnione są wszystkie wymogi określone w niniejszym artykule.	Art. 14 ust. 3 Art. 54
Art. 7 ust. 2	Wniosek o udzielenie zezwolenia zawiera przynajmniej następujące szczegóły: a) oznaczenie operatora; b) proponowaną lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów, włącznie ze wszelkimi możliwymi lokalizacjami alternatywnymi; c) plan gospodarowania odpadami zgodnie z art. 5; d) odpowiednie udokumentowanie gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, zgodnie z wymogami art. 14; e) informacje dostarczone przez operatora zgodnie z art. 5 dyrektywy 85/337/EWG ⁴ , jeżeli zgodnie z tą dyrektywą wymagana jest ocena wpływu na środowisko.	Art. 15 Art. 18 ust. 3 Art. 54 ust. 3 Art. 32 ust. 4 – udokumentowanie gwarancji finansowej
Art. 7 ust. 3	Właściwy organ udziela zezwolenia jedynie w przypadku, gdy w jego opinii: a) operator spełnia odpowiednie wymagania niniejszej dyrektywy; b) gospodarowanie odpadami nie pozostaje w bezpośredniej sprzeczności lub w inny sposób nie koliduje z wprowadzaniem w życie odpowiedniego planu gospodarowania odpadami lub planów, o których mowa w art. 7 dyrektywy 75/442/EWG.	Art. 20
Art. 7 ust. 4	Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że właściwe organy okresowo poddają warunki zezwolenia ponownemu rozpatrzeniu oraz, w miarę potrzeby, aktualizacji: – w przypadku, gdy następują istotne zmiany w eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów lub w odniesieniu do składowanych odpadów; – na podstawie wyników monitorowania zgłoszonych przez operatora zgodnie z art. 11 ust. 3 lub kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 17; – w świetle wymiany informacji dotyczących istotnych zmian w najlepszych dostępnych technikach, zgodnie z art. 21 ust. 3.	Art. 17
Art. 7 ust. 5	Informacje zawarte w zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego artykułu są udostępniane właściwym krajowym i wspólnotowym organom statystycznym, gdy zwrócą się one o takie informacje do celów statystycznych. Informacje sensytywne o czysto handlowym charakterze, takie jak informacje dotyczące stosunków handlowych i elementów składowych kosztów oraz poziomu gospodarczych złoża zasobów mineralnych, nie są podawane do informacji publicznej.	Art. 48 (zmiana POŚ)

⁴ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 175 z 5.7.1985, str. 40). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 156 z 25.6.2003, str. 17).

Art. 8 ust. 1 Udział społeczeństwa	Na wczesnym etapie procedury udzielania zezwolenia lub najpóźniej kiedy tylko takie informacje mogą być w uzasadniony sposób dostarczone, społeczeństwo jest informowane za pomocą obwieszczeń lub innych odpowiednich środków, takich jak media elektroniczne, tam gdzie są one dostępne, o następujących kwestiach: a) wniosku o udzielenie zezwolenia; b) tam gdzie ma to zastosowanie, fakcie, że decyzja dotycząca wniosku o udzielenie zezwolenia podlega konsultacji pomiędzy Państwami Członkowskimi zgodnie z art. 16; c) szczegółach dotyczących właściwych organów odpowiedzialnych za podjęcie decyzji, organów, od których można otrzymać odpowiednie informacje, organów, którym można przedstawiać uwagi lub pytania, oraz szczegółach harmonogramu przesyłania uwag lub pytań; d) charakterze możliwych decyzji; e) tam gdzie ma to zastosowanie, szczegółach dotyczących propozycji uaktualnienia zezwolenia lub warunków zezwolenia; f) wskazaniu czasu i miejsca oraz środków, za pomocą których właściwe informacje zostaną udostępnione; g) szczegółach ustaleń dotyczących udziału społeczeństwa zgodnie z ust. 7.	Art. 5 ust. 1
Art. 8 ust. 2	Państwa Członkowskie zapewniają, że w odpowiednich ramach czasowych, zainteresowanej społeczności są udostępniane: a) zgodnie z prawem krajowym, główne sprawozdania i opinie przekazane właściwemu organowi w czasie, gdy społeczeństwo było informowane zgodnie z ust. 1; b) zgodnie z przepisami dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska ⁵ , oprócz informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wszelkie informacje które mają znaczenie dla decyzji zgodnie z art. 7 niniejszej dyrektywy i które stają się dostępne	Art. 5 ust. 1
Art. 8 ust. 3	Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, że społeczeństwo jest informowane, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, o uaktualnieniu warunków zezwolenia zgodnie z art. 7 ust. 4.	Art. 5 ust. 1
Art. 8 ust. 4	Zainteresowana społeczność ma prawo do wyrażania uwag i opinii właściwym organom przed podjęciem decyzji.	Art. 5 ust. 1
Art. 8 ust. 5	Wyniki konsultacji przeprowadzonych zgodnie z niniejszym artykułem są należycie brane pod uwagę przy podejmowaniu decyzji.	Art. 5 ust. 1
Art. 8 ust. 6	Kiedy decyzja zostaje podjęta, właściwy organ, zgodnie z odpowiednimi procedurami, informuje zainteresowaną społeczność i udostępnia jej następujące informacje: a) treść decyzji, w tym kopię zezwolenia; b) przesłanki i powody, na których oparto decyzję.	Art. 48 (zmiana POŚ)
Art. 8 ust. 7	Szczegółowe ustalenia dotyczące udziału społeczeństwa na podstawie niniejszego artykułu są określone przez Państwa Członkowskie tak, aby umożliwić zainteresowanej społeczności skuteczne przygotowanie się i udział.	Art. 5 ust. 1

⁵ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 26.

Art. 9 System klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów	Do celów niniejszej dyrektywy, właściwe organy klasyfikują obiekt unieszkodliwiania odpadów jako obiekt unieszkodliwiania odpadów kategorii A zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku III.	Art. 6 ust. 1 i 2
Art. 10 ust. 1 Wyrobiska poeksploatacyjne	Państwa Członkowskie zapewniają, że operator, umieszczając odpady wydobywcze z powrotem w wyrobiskach poeksploatacyjnych w celach rekultywacyjnych i technologicznych, niezależnie od tego czy powstały wskutek wydobywania odkrywkowego czy podziemnego, podejmuje odpowiednie środki w celu: 1) zabezpieczenia stabilności odpadów wydobywczych, zgodnie z, <i>mutatis mutandis</i> , art. 11 ust 2; 2) zapobieżenia zanieczyszczenia gleby, wód powierzchniowych i podziemnych, zgodnie z, <i>mutatis mutandis</i> , art. 13 ust. 1, 3 i 5; 3) zapewnienia monitorowania odpadów wydobywczych i wyrobisk poeksploatacyjnych, zgodnie z, <i>mutatis mutandis</i> , art. 12 ust. 4 i 5.	Art. 39
Art. 10 ust. 2	Dyrektywa 1999/31/WE ma nadal zastosowanie w stosunku do odpadów innych niż odpady wydobywcze stosowane do wypełniania wyrobisk poeksploatacyjnych, tam gdzie to odpowiednie.	UO Art. 13 ust. 2a
Art. 11 ust. 1 Budowa i zarządzanie obiektami unieszkodliwiania odpadów	Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, że zarządzaniem obiektem unieszkodliwiania odpadów zajmują się kompetentne osoby, oraz że zapewnione są rozwój techniczny i szkolenia personelu.	Art. 22 Art. 23
Art. 11 ust. 2	Właściwy organ upewnia się, że przy budowie nowego obiektu unieszkodliwiania odpadów lub modyfikacji istniejącego obiektu unieszkodliwiania odpadów operator zapewnia, że:	Art. 5 ust. 1
Art. 11 ust. 2 pkt a	obiekt unieszkodliwiania odpadów jest właściwie zlokalizowany, biorąc pod uwagę w szczególności zobowiązania wspólnotowe lub krajowe dotyczące obszarów chronionych oraz czynniki geologiczne, hydrologiczne, hydrogeologiczne, sejsmiczne i geotechniczne, oraz że jest on zaprojektowany w taki sposób, aby spełniać, w perspektywie krótko- i długoterminowej, niezbędne warunki w zakresie zapobiegania zanieczyszczeniu gleby, powietrza, wód podziemnych lub powierzchniowych, ze szczególnym uwzględnieniem dyrektyw 76/464/EWG ⁶ , 80/68/EWG ⁷ i 2000/60/WE, oraz zapewniając skuteczne odprowadzanie zanieczyszczonej wody i odcieku, w przypadku gdy jest to wymagane zezwoleniem i w sposób w nim wymagany, oraz zmniejszając erozję spowodowaną przez wodę lub wiatr w możliwie najszerszym zakresie z technicznego i gospodarczego punktu widzenia;	Art. 5 ust. 1
Art. 11 ust. 2 pkt b	obiekt unieszkodliwiania odpadów jest odpowiednio wybudowany, zarządzany i utrzymywany w celu zapewnienia jego fizycznej stabilności oraz zapobiegania zanieczyszczeniu lub skażeniu gleby, powietrza, wód powierzchniowych lub podziemnych w perspektywie długo- i krótkoterminowej, jak również w celu zmniejszenia w możliwie najszerszym zakresie szkód wyrządzanych krajobrazowi;	Art. 5 ust. 1

⁶ Dyrektywa Rady 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty (Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2000/60/WE.

⁷ Dyrektywa Rady 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne (Dz.U. L 20 z 26.1.1980, str. 43). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).

Art. 11 ust. 2 pkt c	istnieją odpowiednie plany i ustalenia dotyczące regularnego monitorowania i kontrolowania obiektu unieszkodliwiania odpadów przez kompetentne osoby oraz podejmowania działań w przypadku wyników wskazujących niestabilność, zanieczyszczenie wody lub skażenie gleby;	Art. 27 ust. 1
Art. 11 ust. 2 pkt d	dokonano właściwych ustaleń odnoszących się do rekultywacji gruntu oraz zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów;	Art. 5 ust. 1
Art. 11 ust. 2 pkt e	dokonano właściwych ustaleń dotyczących fazy po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów.	Art. 5 ust. 1
Art. 11 ust. 2 pkt e akapit 2	Dokumenty dotyczące monitorowania i kontroli, o których mowa w pkt c) wraz z dokumentacją dotyczącą zezwolenia, są przechowywane w celu zapewnienia odpowiedniego przekazywania informacji, szczególnie w przypadku zmiany operatora.	Art. 27 ust. 5 Art. 33 ust. 1
Art. 11 ust. 3	Operator bez zbędnej zwłoki, a w każdym przypadku nie później niż w ciągu 48 godzin, zawiadamia właściwy organ o każdym wydarzeniu, które może mieć wpływ na stabilność obiektu unieszkodliwiania odpadów oraz o wszelkich istotnych niekorzystnych skutkach dla środowiska, ujawnionych w wyniku kontroli i monitorowania obiektu unieszkodliwiania odpadów. Operator, tam gdzie ma to zastosowanie, wprowadza w życie wewnętrzny plan awaryjny i postępuje zgodnie z wszelkimi instrukcjami właściwego organu dotyczącymi środków korygujących, które należy podjąć.	Art. 28 ust. 1 i 2
Art. 11 ust. 3 akapit 2	Operator pokrywa koszty środków, które mają zostać podjęte.	Art. 28 ust. 3
Art. 11 ust. 3 akapit 3	Z częstotliwością ustaloną przez właściwy organ, a w każdym przypadku co najmniej raz do roku, operator przedstawia właściwemu organowi na podstawie zgromadzonych danych sprawozdanie dotyczące wszystkich wyników monitorowania w celu wykazania przestrzegania warunków zezwolenia oraz zwiększania wiedzy na temat odpadów i funkcjonowania obiektów unieszkodliwiania odpadów. Na podstawie tego sprawozdania właściwy organ może zdecydować, że niezbędne jest zatwierdzenie przez niezależnego eksperta.	Art. 28 ust. 4
Art. 12 ust. 1 Procedury zamknięcia i po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów	Państwa Członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia zgodności z ust. 2-5.	Art. 27 Art. 29 Art. 31
Art. 12 ust. 2	Obiekt unieszkodliwiania odpadów rozpoczyna procedurę zamknięcia jedynie, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:	Art. 29 ust. 3
Art. 12 ust. 2 pkt a	spełnione są odpowiednie warunki określone w zezwoleniu;	Art. 29 ust. 3 pkt 1
Art. 12 ust. 2 pkt b	właściwy organ udzielił pozwolenia na wniosek operatora;	Art. 29 ust. 3 pkt 1
Art. 12 ust. 2 pkt c	właściwy organ wydał w tym celu decyzję z uzasadnieniem.	Art. 29 ust. 3 pkt 2
Art. 12 ust. 3	Obiekt unieszkodliwiania odpadów może zostać uznany za całkowicie zamknięty jedynie po dokonaniu przez właściwy organ bez zbędnej zwłoki następujących czynności: przeprowadzeniu końcowej inspekcji w miejscu prowadzenia działalności, ocenie wszelkich sprawozdań przedstawionych przez operatora, potwierdzeniu, że teren, na który miał wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów, został zrehabilitowany i powiadomieniu operatora o swojej zgodzie na zamknięcie.	Art. 31 ust. 1
Art. 12 ust. 3 akapit 2	Zgoda ta w żaden sposób nie zmniejsza obowiązków operatora wynikających z warunków określonych w zezwoleniu lub z innych przepisów.	Art. 27 ust. 2 Art. 31 ust. 2

Art. 12 ust. 4	Operator jest odpowiedzialny za utrzymanie, monitorowanie, kontrolę oraz środki naprawcze w fazie po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów tak długo, jak może być to wymagane przez właściwy organ, z uwzględnieniem charakteru i czasu trwania zagrożenia, z wyjątkiem przypadków, kiedy właściwy organ zdecyduje o przejęciu takich zadań od operatora, po ostatecznym zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów i bez uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów krajowych lub wspólnotowych regulujących odpowiedzialność posiadacza odpadów.	Art. 31 ust. 2 i 3
Art. 12 ust. 5	Jeżeli po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów właściwy organ uzna to za konieczne w celu spełnienia właściwych wymogów w zakresie ochrony środowiska naturalnego określonych w prawodawstwie wspólnotowym, w szczególności tych zawartych w dyrektywach 76/464/EWG, 80/68/EWG i 2000/60/WE, operator, między innymi, kontroluje fizyczną i chemiczną stabilność obiektu i zmniejsza wszelkie negatywne skutki dla środowiska, w szczególności w odniesieniu do wód powierzchniowych i podziemnych, poprzez zapewnienie, aby:	Art. 27 ust. 6
Art. 12 ust. 5 Pkt a	wszystkie struktury należące do obiektu są monitorowane i konserwowane za pomocą zawsze gotowych do użycia aparatów kontrolnych i pomiarowych;	Art. 27 ust. 6
Art. 12 ust. 5 Pkt b	tam gdzie ma to zastosowanie, kanały przelewowe i przelewy spływowe są utrzymywane w stanie czystym i dostępnym.	Art. 27 ust. 6
Art. 12 ust. 6	Po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów, operator bezzwłocznie informuje właściwy organ o wszelkich zdarzeniach lub zmianach, które mogą mieć wpływ na stabilność obiektu unieszkodliwiania odpadów, oraz o wszelkich istotnych niekorzystnych skutkach dla środowiska ujawnionych w wyniku odpowiednich procedur kontrolnych i monitorowania. Operator, tam gdzie ma to zastosowanie, wprowadza w życie wewnętrzny plan awaryjny i postępuje zgodnie z wszelkimi innymi instrukcjami właściwego organu w sprawie środków korygujących, które należy podjąć.	Art. 31 ust. 4 i 5
Art. 12 ust. 6 akapit 2	Operator pokrywa koszty środków, które mają zostać podjęte.	Art. 31 ust. 6
Art. 12 ust. 6 akapit 3	W przypadkach i z częstotliwością ustaloną przez właściwy organ, operator przedstawia właściwemu organowi, na podstawie zgromadzonych danych, sprawozdanie dotyczące wszystkich wyników monitorowania w celu wykazania przestrzegania warunków zezwolenia oraz zwiększenia wiedzy na temat odpadów i obiektów unieszkodliwiania odpadów.	Art. 31 ust. 7
Art. 13 ust. 1 Zapobieganie pogarszaniu się stanu wody oraz zanieczyszczaniu powietrza i gleby	Właściwy organ upewnia się, że operator podjął niezbędne środki w celu spełnienia norm środowiskowych Wspólnoty, w szczególności aby zapobiec, zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE, pogorszeniu się bieżącego stanu wody, m.in. poprzez:	Art. 24 ust. 1 Art. 27 ust. 6
Art. 13 ust. 1 pkt a	ocenę możliwości tworzenia się odcieku ze składowanych odpadów, włącznie z zawartością substancji zanieczyszczającej w odcieku, zarówno podczas fazy operacyjnej, jak i po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów oraz ustalenie bilansu wodnego obiektu unieszkodliwiania odpadów;	Art. 24 ust. 1 Art. 27 ust. 6
Art. 13 ust. 1 pkt b	zapobieganie lub zmniejszanie tworzenia się odcieku oraz skażenia wód powierzchniowych lub podziemnych przez odpady;	Art. 24 ust. 1 Art. 27 ust. 6
Art. 13 ust. 1 pkt c	odprowadzanie i oczyszczanie skażonej wody i odcieku, zebranych z obiektu unieszkodliwiania odpadów aż do uzyskania standardu wymaganego do ich zrzutu.	Art. 24 ust. 1 Art. 27 ust. 6

Art. 13 ust. 2	Właściwy organ upewnia się, że operator podjął odpowiednie środki w celu zapobiegania lub zmniejszania emisji pyłu i gazu.	Art. 24 ust. 1 Art. 27 ust. 6
Art. 13 ust. 3	Jeżeli, na podstawie oceny ryzyka dla środowiska, uwzględniając w szczególności dyrektywy 76/464/EWG, 80/68/EWG lub 2000/60/WE w zależności od przypadku, właściwy organ zdecydował, że zbieranie i oczyszczanie odcieku nie jest konieczne lub ustalono, że obiekt unieszkodliwiania odpadów nie stanowi potencjalnego zagrożenia dla gleby, wód podziemnych lub powierzchniowych, można zmniejszyć lub odstąpić od wymagań określonych w ust. 1 lit. b) i c).	Art. 24 ust. 1 Art. 27 ust. 6
Art. 13 ust. 4	Państwa Członkowskie dokonują zrzutu odpadów wydobywczych, w formie stałej, szlamu lub płynnej, do wszelkich odbiorników wodnych innych niż skonstruowany w celach zrzutu odpadów wydobywczych pod warunkiem spełnienia przez operatora odpowiednich wymagań dyrektyw 76/464/EWG, 80/68/EWG i 2000/60/WE.	Art. 24 ust. 1 Art. 27 ust. 6
Art. 13 ust. 5	Umieszczając ponownie odpady wydobywcze w wyrobiskach poeksploatacyjnych powstałych zarówno wskutek eksploatacji odkrywkowej jak i podziemnej, które będą mogły być zatopione po ich zamknięciu, operator podejmuje niezbędne środki w celu zapobieżenia lub zminimalizowania pogorszenia się stanu wody i zanieczyszczenia gleby, zgodnie z <i>mutatis mutandis</i> ust. 1 i 3. Operator dostarcza właściwemu organowi informacji niezbędnych do wywiązania się ze zobowiązań wspólnotowych, określonych w szczególności w dyrektywie 2000/60/WE.	Art. 39 ust. 4 i 5
Art. 13 ust. 6	W przypadku stawu osadowego, w którym obecny jest cyjanek, operator upewnia się, że stężenie cyjanku dysocjującego w słabym kwasie w stawie jest zredukowane do najniższego możliwego poziomu za pomocą najlepszych dostępnych technik, a w każdym przypadku, w obiektach unieszkodliwiania odpadów, które uprzednio otrzymały zezwolenie lub które funkcjonowały już w dniu 1.05.2008, że stężenie cyjanku dysocjującego w słabym kwasie w miejscu zrzutu odpadów przerobczych z zakładu przerobczego do stawu osadowego nie przekracza 50 ppm od dnia 1.05.2008, 25 ppm od dnia 1.05.2013, 10 ppm od dnia 1.05.2018 oraz 10 ppm dla obiektów unieszkodliwiania odpadów, które otrzymały zezwolenie po 1.05.2008.	Art. 11 ust. 3 Art. 51
Art. 13 ust. 6 akapit 2	Jeżeli właściwy organ tego wymaga, operator wykaże za pomocą oceny ryzyka, która uwzględnia szczególne warunki dla miejsca prowadzenia działalności, że te limity stężeń nie muszą być dalej obniżane.	Art. 11 ust. 4
Art. 14 ust.1 Gwarancja finansowa	Właściwy organ, przed rozpoczęciem jakichkolwiek operacji związanych z gromadzeniem lub składowaniem odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów, wymaga przedstawienia gwarancji finansowej (np.: w formie depozytu pieniężnego, w tym sponsorowanych przez przemysł wzajemnych funduszy gwarancyjnych) lub jej ekwiwalentu, zgodnie z procedurami, o których zdecydowały Państwa Członkowskie, tak aby:	Art. 32 ust. 1
Art. 14 ust.1 pkt a	wszystkie obowiązki wynikające z zezwolenia udzielonego na podstawie niniejszej dyrektywy, włącznie z przepisami dotyczącymi fazy po zamknięciu, zostały wypełnione;	Art. 32 ust. 1 pkt 1
Art. 14 ust.1 pkt b	w dowolnym czasie dostępne były fundusze na rekultywację terenu, na który miał wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów zgodnie z opisem w planie unieszkodliwiania odpadów przygotowanym zgodnie z art. 5 i wymaganiami zezwolenia, o którym mowa w art. 7.	Art. 32 ust. 1 pkt 2
Art. 14 ust.2	Obliczenie gwarancji, o której mowa w ust. 1 jest dokonane na podstawie:	Art. 32 ust. 2
Art. 14 ust.2 pkt a	prawdopodobnego wpływu obiektu unieszkodliwiania odpadów na środowisko, biorąc pod uwagę w szczególności kategorię obiektu unieszkodliwiania odpadów, właściwości odpadów oraz przyszłe zastosowanie zreakultwowanego gruntu;	Art. 32 ust. 2 pkt 1

Art. 14 ust.2 pkt b	założenia, że niezależne i odpowiednio wykwalifikowane osoby trzecie oceniają i wykonują wszelkie niezbędne prace rekultywacyjne.	Art. 32 ust. 2 pkt 2
Art. 14 ust.3	Wielkość gwarancji jest okresowo dostosowywana do zakresu niezbędnych prac rekultywacyjnych, które należy przeprowadzić na terenie, na który miał wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów zgodnie z opisem w planie unieszkodliwiania odpadów przygotowanym zgodnie z art. 5 i wymaganiami zezwolenia, o którym mowa w art. 7.	Art. 32 ust. 3
Art. 14 ust.4	W przypadku, gdy właściwy organ zatwierdzi zamknięcie zgodnie z art. 12 ust. 3, wystawi on operatorowi pisemne oświadczenie zwalniające go z obowiązku gwarancji, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, z wyjątkiem obowiązków związanych z fazą po zamknięciu, o których mowa w art. 12 ust. 4.	Art. 32 ust. 5
Art. 15 Odpowiedzialność za środowisko	Do załącznika III dyrektywy 2004/35/WE dodaje się następujący punkt: „13. Gospodarowanie odpadami wydobywczymi zgodnie z dyrektywą 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15.marca 2006 w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego.”	Art. 49
Art. 16 ust. 1 Skutki transgraniczne	W przypadku, gdy Państwo Członkowskie, na terytorium którego zlokalizowany jest obiekt unieszkodliwiania odpadów zdaje sobie sprawę, że działanie obiektu unieszkodliwiania odpadów kategorii A może wywierać istotne niekorzystne skutki dla środowiska innego Państwa Członkowskiego oraz powodować jakiegokolwiek zagrożenie dla zdrowia ludzkiego w innym Państwie Członkowskim lub w przypadku, gdy Państwo Członkowskie, które może w taki sposób zostać dotknięte tak zażąda, Państwo Członkowskie, na terytorium którego przedłożony został wniosek o zezwolenie na podstawie art. 7, przesyła informacje uzyskane na podstawie tego artykułu do tego innego Państwa Członkowskiego w tym samym czasie, kiedy udostępnia te informacje swoim obywatelom.	Art. 5 ust. 1
Art. 16 ust. 1 akapit 2	Informacje takie stanowią podstawę wszelkich konsultacji, koniecznych w ramach dwustronnych stosunków pomiędzy tymi dwoma Państwami Członkowskimi, opartych na zasadzie wzajemności i równości.	Art. 5 ust. 1
Art. 16 ust. 2	W ramach stosunków dwustronnych, Państwa Członkowskie zapewniają, że w przypadkach określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, wnioski są również udostępniane na odpowiedni okres zainteresowanej społeczności w Państwie Członkowskim, które może w taki sposób zostać dotknięte tak, aby miała ona prawo do przedstawienia swoich uwag na temat tych wniosków przed podjęciem decyzji przez właściwy organ.	Art. 5 ust. 1
Art. 16 ust. 3	Państwa Członkowskie zapewniają, że w razie wypadku, obejmującego obiekt unieszkodliwiania odpadów, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, informacje dostarczone przez operatora właściwemu organowi na podstawie art. 6 ust. 4, są niezwłocznie przekazywane innemu Państwu Członkowskiemu w celu pomocy w zminimalizowaniu konsekwencji wypadku dla zdrowia ludzkiego oraz oceny i zminimalizowania rozmiaru rzeczywistych lub potencjalnych szkód wyrządzonych środowisku naturalnemu	Art. 5 ust. 1
Art. 17 ust. 1 Kontrole przeprowadzane przez właściwy organ	Przed rozpoczęciem operacji składowania, a następnie w regularnych odstępach czasu, które mają być określone przez Państwa Członkowskie, w tym w fazie po zamknięciu, właściwy organ przeprowadzi kontrolę każdego obiektu unieszkodliwiania odpadów objętego art. 7 tak, aby zapewnić że przestrzega on odpowiednich warunków zezwolenia. Pozytywne wyniki kontroli w żaden sposób nie ograniczają odpowiedzialności operatora wynikającej z warunków zezwolenia.	Art. 41 ust. 1 Art. 41 ust. 3

Art. 17 ust. 2	Państwa Członkowskie wymagają od operatora prowadzenia aktualnej dokumentacji dotyczącej wszelkich działań związanych z gospodarowaniem odpadami oraz udostępniania jej do kontroli właściwego organu, oraz zapewnienia, że w przypadku zmiany operatora w czasie zarządzania obiektem unieszkodliwiania odpadów odpowiednie i aktualne informacje i dokumenty odnoszące się do obiektu unieszkodliwiania odpadów są przekazywane we właściwy sposób.	Art. 41 ust. 2 Art. 33 ust. 1
Art. 18 ust. 1 Obowiązek składania sprawozdania	Co trzy lata Państwa Członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie w sprawie wykonania niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie jest sporządzane na podstawie kwestionariusza lub wzoru, które mają być przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 23 ust. 2. Sprawozdanie jest przekazywane Komisji w ciągu dziewięciu miesięcy od końca trzyletniego terminu, którego dotyczy.	Nie wymaga transpozycji
Art. 18 ust. 1 Obowiązek akapit 2	Komisja publikuje sprawozdanie w sprawie wykonania niniejszej dyrektywy w ciągu dziewięciu miesięcy od otrzymania sprawozdań od Państw Członkowskich.	Nie wymaga transpozycji
Art. 18 ust. 2	Co roku Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące wydarzeń zgłaszanych przez operatorów zgodnie z art. 11 ust. 3 i art. 12 ust. 6. Komisja udostępnia te informacje Państwom Członkowskim na wniosek. Bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego w zakresie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska, Państwa Członkowskie udostępniają z kolei, na wniosek, informacje członkom zainteresowanej społeczności.	Art. 28 ust. 1 Art. 31 ust. 4 Art. 42
Art. 19 Sankcje	Państwa Członkowskie ustalają zasady dotyczące sankcji za naruszenia przepisów prawa krajowego przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że są one wykonywane. Przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.	Art. 44 Art. 45 Art. 46
Art. 20 Spis zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów	Państwa Członkowskie zapewniają, że spis zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów, włącznie z opuszczonymi obiektami unieszkodliwiania odpadów, zlokalizowanych na ich terytorium, które wywierają poważny negatywny wpływ na środowisko lub mogą stać się w średnio- lub krótkoterminowej perspektywie poważnym zagrożeniem dla zdrowia ludzkiego lub środowiska jest sporządzany i okresowo uaktualniany. Taki spis, który zostanie udostępniony społeczeństwu, zostanie sporządzony do 1.05.2012, z uwzględnieniem metodologii, o których mowa w art. 21, jeżeli są one dostępne.	Art. 43 Art. 56
Art. 21 ust. 1 Wymiana informacji	Komisja, wspierana przez Komitet, o którym mowa w art. 23, zapewnia, że między Państwami Członkowskimi istnieje odpowiednia wymiana informacji technicznych i naukowych, z uwzględnieniem rozwijających się metodologii odnoszących się do:	Art. 43 ust. 4 i 5
Art. 21 ust. 1 pkt a	wykonania art. 20;	Art. 43 ust. 4
Art. 21 ust. 1 pkt b	rekultywacji zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów określonych w art. 20 w celu spełnienia wymagań art.4. Takie metodologie umożliwią ustanowienie najbardziej odpowiednich procedur oceny ryzyka oraz działań naprawczych z uwzględnieniem różnic charakterystyki geologicznej, hydrogeologicznej i klimatologicznej w Europie.	Art. 43 ust. 5
Art. 21 ust. 2	Państwa Członkowskie zapewniają, aby właściwy organ śledził zmiany w zakresie najlepszych dostępnych technik lub był o nich informowany.	Krajowe Centrum BAT
Art. 21 ust. 3	Komisja organizuje wymianę informacji między Państwami Członkowskimi a zainteresowanymi organizacjami na temat najlepszych dostępnych technik, związanego z nimi monitorowania oraz zmian w przedmiotowym zakresie. Komisja publikuje wyniki wymiany informacji.	Nie wymaga transpozycji
Art. 22 ust. 1 Środki służące wykonaniu i zmianom	Do 1.05.2008, Komisja przyjmie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 23 ust. 2, przepisy niezbędne do realizacji następujących zadań, z uwzględnieniem w pierwszej kolejności lit. e), f) i g):	Nie wymaga transpozycji

Art. 22 ust. 1 pkt a	harmonizacji i regularnego przekazywania informacji, o których mowa w art. 7 ust. 5 i art. 12 ust. 6;	Art. 31 ust. 8 Nie wprowadzono delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia dla informacji, o których mowa w art. 7 ust 5 dyrektywy.
Art. 22 ust. 1 pkt b	wprowadzania w życie art. 13 ust. 6, włącznie z wymogami technicznymi odnoszącymi się do określenia cyjanku dysocjującego w słabym kwasie oraz metod jego pomiaru;	Art. 11 ust. 5
Art. 22 ust. 1 pkt c	przygotowania technicznych wskazówek w celu ustanowienia gwarancji finansowej zgodnie z wymaganiami art. 14 ust. 2;	Art. 32 ust. 6
Art. 22 ust. 1 pkt d	przygotowania technicznych wskazówek odnoszących się kontroli zgodnie z art. 17;	Art. 41 ust. 3
Art. 22 ust. 1 pkt e	zakończenia formułowania wymagań technicznych odnoszących do charakterystyki odpadów zawartej w załączniku II;	Art. 10 ust. 4
Art. 22 ust. 1 pkt f	interpretacji definicji zawartej w art. 3 pkt 3;	Art. 3 ust. 2
Art. 22 ust. 1 pkt g	zdefiniowania kryteriów klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów zgodnie z załącznikiem III;	Art. 6 ust. 2
Art. 22 ust. 1 pkt h	ustalenia wszelkich zharmonizowanych norm odnoszących się do metod pobierania próbek i wykonywania analiz niezbędnych do technicznego wykonania niniejszej dyrektywy.	Art. 6 ust. 3
Art. 22 ust. 2	Wszelkie kolejne zmiany niezbędne w celu dostosowania załączników do rozwoju naukowo-technicznego są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 23 ust. 2.	Nie wymaga transpozycji
Art. 22 ust. 2 akapit 2	Zmiany te są dokonywane w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska.	Nie wymaga transpozycji
Art. 23 ust. 1 Komitet	Komisja jest wspomagana przez komitet ustanowiony na mocy art. 18 dyrektywy 75/442/EWG, zwany dalej „Komitetem”.	Nie wymaga transpozycji
Art. 23 ust. 2	W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, ma zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.	Nie wymaga transpozycji
Art. 23 ust. 2 akapit 2	Okres określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.	Nie wymaga transpozycji
Art. 23 ust. 3	Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.	Nie wymaga transpozycji
Art. 24 ust. 1 Przepisy przejściowe	Państwa Członkowskie zapewniają, że wszelkie obiekty unieszkodliwiania odpadów, które otrzymały zezwolenie lub które działają w dniu 1.05.2008 spełniają przepisy niniejszej dyrektywy do 1.05.2012, z wyjątkiem określonych w art. 14 ust. 1, których przestrzeganie musi być zapewnione do 1.05.2014 oraz określonych w art. 13 ust. 6, których przestrzeganie musi być zapewnione zgodnie z harmonogramem tam ustalonym.	Art. 50 ust. 1, 2, 3 i 4 Art. 51
Art. 24 ust. 2	Ust. 1 nie ma zastosowania do obiektów unieszkodliwiania odpadów zamkniętych na dzień 1.05.2008	Art. 52
Art. 24 ust. 3	Państwa Członkowskie zapewniają, że od 1.05.2006 i bez względu na dokonanie jakiegokolwiek zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów po wejściu w życie i przed 1.05.2008, odpady wydobywcze są eksploatowane w sposób, który nie narusza wykonania art. 4 ust. 1 niniejszej dyrektywy oraz innych mających zastosowanie wymogów dotyczących środowiska naturalnego określonych w prawodawstwie wspólnotowym, w tym w dyrektywie 2000/60/WE.	UO art. 5

Art. 24 ust. 4	Art. 5, art. 6 ust. 3-5, art. 7, art. 8, art. 12 ust. 1 i 2 i art. 14 ust. 1-3 nie mają zastosowania do obiektów unieszkodliwiania odpadów, które: - zaprzestały przyjmowania odpadów przed 1.05.2006, - są na końcowym etapie realizacji procedury zamknięcia zgodnie z mającym zastosowanie prawem wspólnotowym lub krajowym lub programami zatwierdzonymi przez właściwy organ, i - zostaną definitywnie zamknięte do dnia 31 grudnia 2010 r.	Art. 55 ust. 1
Art. 24 ust. 4 akapit 2	Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o takich przypadkach do 1.08.2008 i zapewniają, że takie obiekty są zarządzane w sposób, który nie narusza osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, w szczególności celów art. 4 ust. 1, i celów wszelkich innych aktów prawa wspólnotowego, w tym dyrektywy 2000/60/WE.	Art. 55 ust. 2 i 3
Art. 25 ust. 1 Transpozycja	Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do przestrzegania niniejszej dyrektywy przed 1.05.2008. Państwa Członkowskie bezzwłocznie powiadamiają o tym Komisję.	Art. 57
Art. 25 ust. 1 akapit 2	Gdy Państwa Członkowskie przyjmują te środki, powinny one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub takie odniesienie powinno być zamieszczone w ich urzędowej publikacji. Metody sporządzania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.	Nie wymaga transpozycji
Art. 25 ust. 2	Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.	Nie wymaga transpozycji
Art. 26 Wejście w życie	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	Nie wymaga transpozycji
Art. 27 Adresaci	Niniejsza dyrektywa adresowana jest do Państw Członkowskich.	Nie wymaga transpozycji
Załącznik 1 ust. 1 Polityka zapobiegania poważnym wypadkom i informacje, które mają być przekazane zainteresowanej społeczności	Polityka zapobiegania poważnym wypadkom realizowana przez operatora oraz system zarządzania bezpieczeństwem powinny być proporcjonalne do ryzyka wystąpienia poważnych wypadków, które stwarza obiekt unieszkodliwiania odpadów. W celu ich wykonania należy wziąć pod uwagę następujące elementy:	Załącznik nr 1
Załącznik 1 ust. 1 pkt 1	polityka zapobiegania poważnym wypadkom powinna obejmować ogólne cele oraz zasady działania operatora w odniesieniu do kontroli ryzyka wystąpienia poważnych wypadków;	Załącznik nr 1
Załącznik 1 ust. 1 pkt 2	system zarządzania bezpieczeństwem powinien obejmować część ogólnego systemu zarządzania, który zawiera strukturę organizacyjną, zakres odpowiedzialności, praktyki, procedury, procesy i zasoby konieczne do określenia i wprowadzenia w życie polityki zapobiegania poważnym wypadkom;	Załącznik nr 1

Załącznik 1 ust. 1 pkt 3	<p>system zarządzania bezpieczeństwem uwzględnia następujące zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) organizację i personel - rola i obowiązki personelu zaangażowanego w zarządzanie poważnym ryzykiem na wszystkich poziomach organizacji; określenie potrzeb szkoleniowych takiego personelu oraz zapewnienie takich szkoleń; oraz zaangażowanie pracowników, a w odpowiednich przypadkach podwykonawców; b) określenie oraz ocena poważnego ryzyka - przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur systematycznego określenia poważnych ryzyk wynikających z prawidłowego i nieprawidłowego działania oraz ocena prawdopodobieństwa ich wystąpienia i dotkliwości; c) kontrola działania - przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur i instrukcji bezpiecznego funkcjonowania, z uwzględnieniem utrzymania zakładu, procesów w nim zachodzących, sprzętu oraz tymczasowych przerw w jego funkcjonowaniu; d) zarządzanie zmianą - przyjęcie i wprowadzanie w życie procedur dotyczących planowanych modyfikacji lub tworzenie nowych obiektów unieszkodliwiania odpadów; e) planowanie na wypadek sytuacji awaryjnych - przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur dotyczących identyfikacji przewidywalnych sytuacji awaryjnych w drodze systematycznej analizy oraz przygotowanie, testowanie i przegląd planów awaryjnych mających na celu szybką reakcję na takie sytuacje awaryjne; f) monitorowanie działania - przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur w celu zapewnienia stałej oceny zgodności z wytycznymi ustalonymi w polityce zapobiegania poważnym wypadkom opracowanej przez operatora i systemem zarządzania bezpieczeństwem oraz mechanizmami badania i podejmowania odpowiednich działań w przypadku braku takiej zgodności. Procedury te powinny obejmować przyjęty przez operatora system zgłaszania poważnych wypadków lub sytuacji niebezpiecznych, szczególnie tych związanych z przypadkami braku działania środków ochronnych oraz ich badaniem i środkami podjętymi w oparciu o wcześniej wyciągnięte wnioski; g) audyt i przegląd - przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur systematycznej okresowej oceny polityki zapobiegania poważnym wypadkom oraz skuteczności i przydatności do określonego celu systemu zarządzania bezpieczeństwem; przegląd dokumentów dotyczących działania wspomnianej polityki i systemu zarządzania bezpieczeństwem oraz ich uaktualnianie przez kierownictwo wyższego szczebla. 	Załącznik nr 1
Załącznik 1 ust. 2 pkt 1 Informacje, które mają być przekazywane zainteresowanej społeczności	Nazwisko (nazwa) operatora oraz adres obiektu unieszkodliwiania odpadów.	Załącznik nr 2
Załącznik 1 ust. 2 pkt 2	Oznaczenie osoby dostarczającej informacje, według zajmowanego stanowiska.	Załącznik nr 2
Załącznik 1 ust. 2 pkt 3	Potwierdzenie, że obiekt unieszkodliwiania odpadów podlega regulacjom lub przepisom administracyjnym wprowadzającym w życie niniejszą dyrektywę oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, że informacje związane z elementami, o których mowa w art. 6 ust. 2 zostały przekazane właściwemu organowi.	Załącznik nr 2
Załącznik 1 ust. 2 pkt 4	Proste i jasne objaśnienie działania lub działań podejmowanych w miejscu prowadzenia działalności.	Załącznik nr 2

Załącznik 1 ust. 2 pkt 5	Nazwy własne lub powszechnie znane, lub ogólna klasyfikacja niebezpieczeństwa substancji i preparatów występujących w obiekcie unieszkodliwiania odpadów, jak również odpadów, które mogłyby spowodować poważny wypadek, ze wskazaniem ich głównych niebezpiecznych właściwości.	Załącznik nr 2
Załącznik 1 ust. 2 pkt 6	Ogólne informacje dotyczące charakteru ryzyka wystąpienia poważnych wypadków, z uwzględnieniem ich potencjalnych skutków dla pobliskiej ludności i środowiska.	Załącznik nr 2
Załącznik 1 ust. 2 pkt 7	Dostateczne informacje dotyczące ostrzegania pobliskiej zainteresowanej ludności oraz informowania jej w razie poważnego wypadku.	Załącznik nr 2
Załącznik 1 ust. 2 pkt 8	Dostateczne informacje dotyczące działań, które zainteresowana ludność powinna podjąć, oraz sposobu, w jaki należy się zachować w razie poważnego wypadku.	Załącznik nr 2
Załącznik 1 ust. 2 pkt 9	Potwierdzenie konieczności dokonania odpowiednich ustaleń przez operatora w miejscu prowadzenia działalności, a szczególnie współpracy ze służbami ratowniczymi w celu reagowania na poważne wypadki oraz zmniejszenia ich skutków.	Załącznik nr 2
Załącznik 1 ust. 2 pkt 10	Odniesienia do zewnętrznych planów awaryjnych, sporządzonych w celu reagowania na wszelkie skutki wypadku poza miejscem prowadzenia działalności. Odniesienia te powinny zawierać wskazanie by stosować się do wszelkich instrukcji lub wymagań służb ratowniczych podczas wypadku.	Załącznik nr 2
Załącznik 1 ust. 2 pkt 11	Szczegóły dotyczące tego, gdzie można uzyskać dodatkowe informacje, z zastrzeżeniem wymogów dotyczących zachowania poufności informacji ustanowionych w przepisach krajowych.	Załącznik nr 2
Załącznik 2 Charakterystyka odpadów	Odpady wydobywcze, które mają być składowane w obiekcie są charakteryzowane w sposób gwarantujący długoterminową fizyczną i chemiczną stabilność struktury obiektu oraz w celu zapobiegania poważnym wypadkom. Charakterystyka odpadów zawiera, tam gdzie to odpowiednie i zgodne z kategorią obiektu unieszkodliwiania odpadów, następujące elementy:	Art. 10 ust. 3 i 4
Załącznik 2 pkt 1	opis spodziewanych fizycznych i chemicznych właściwości odpadów, które mają być składowane krótko- i długoterminowo, ze szczególnym odniesieniem do ich stabilności w warunkach atmosferycznych/meteorologicznych, z uwzględnieniem rodzaju minerału lub minerałów, które mają być wydobywane, lub skał płonnych, które będą przenoszone w trakcie działań wydobywczych;	Art. 10 ust. 3 pkt 1
Załącznik 2 pkt 2	klasyfikacja odpadów zgodnie z odpowiednim zapisem w decyzji 2000/532/WE ⁸ , ze szczególnym uwzględnieniem ich niebezpiecznych właściwości;	Art. 10 ust. 3 pkt 2
Załącznik 2 pkt 3	opis substancji chemicznych, które mają być stosowane w czasie przeróbki surowców mineralnych oraz ich stabilności;	Art. 10 ust. 3 pkt 3
Załącznik 2 pkt 4	opis metody składowania;	Art. 10 ust. 3 pkt 4
Załącznik 2 pkt 5	system transportu odpadów, który ma być zastosowany.	Art. 10 ust. 3 pkt 5

⁸ Decyzja Komisji 2000/532/WE z dnia 3 maja 2000 r. zastępująca decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 226 z 6.9.2000, str. 3). Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Rady 2001/573/WE (Dz.U. L 203 z 28.7.2001, str. 18.).

<p>Załącznik 3 Kryteria określania klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów</p>	<p>Obiekt unieszkodliwiania odpadów zostaje sklasyfikowany jako obiekt unieszkodliwiania odpadów kategorii A, jeżeli:</p> <ul style="list-style-type: none"> – brak działania lub niewłaściwe działanie, np.: zapadnięcie się hałdy lub pęknięcie tamy, mogłoby spowodować poważny wypadek, na podstawie oceny ryzyka uwzględniającej czynniki, takie jak obecny lub przyszły rozmiar, lokalizacja i wpływ obiektu unieszkodliwiania odpadów na środowisko, lub – zawiera odpady sklasyfikowane jako niebezpieczne zgodnie z dyrektywą 91/689/EWG powyżej pewnego progu, lub – zawiera substancje lub preparaty sklasyfikowane jako niebezpieczne zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG lub 1999/45/WE powyżej pewnego progu. 	<p>Art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a, b, c Art. 6 ust. 2</p>
--	---	---

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ

KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/ 68 /08/DP/md

Warszawa, dnia 14 stycznia 2008 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o odpadach wydobywczych, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo sygn. RM-10-183-07), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Maciej Nowicki
Minister Środowiska

DEPARTAMENT RADY MINISTRÓW	
Wpł.	1 01 2008
DRM -

MINISTERSTWO ŚRODOWISKA

15 01 2008

10/125104

p. Zielińska

2008 -01- 15

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia.....

**w sprawie szczegółowych kryteriów wyznaczania odpadów wydobywczych
innych niż niebezpieczne i obojętne**

Na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nrpoz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczególne kryteria wyznaczania odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne, w przypadku składowania których w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych nie mają zastosowania przepisy art. 27 ust. 2 oraz art. 32 ustawy o odpadach wydobywczych.

§ 2. Kryteriami wyznaczania odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne są:

- 1) właściwości fizyczne odpadów wydobywczych;
- 2) właściwości chemiczne odpadów wydobywczych;
- 3) dopuszczalne graniczne wartości wymywania istotnych składników z odpadów wydobywczych;
- 4) ekotoksyczność odpadów wydobywczych;
- 5) brak zawartości substancji niebezpiecznych odpadów wydobywczych;
- 6) brak właściwości niebezpiecznych odpadów wydobywczych.

§ 3. Szczegółowe wartości, właściwości oraz rodzaje substancji niebezpiecznych występujące w kryteriach, o których jest mowa w § 2, są określone w załączniku do rozporządzenia.

Kryteria oraz załącznik do projektu rozporządzenia zostaną doprecyzowane po przeprowadzeniu niezbędnych analiz porównawczych właściwości fizycznych i chemicznych wytwarzanych w Polsce odpadów wydobywczych oraz możliwości wystąpienia poważnego wypadku w obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

Uzasadnienie

W art. 2 ust. 4 projektu ustawy o odpadach wydobywczych wskazano, iż minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria wyznaczania odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne, w przypadku składowania których w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych nie mają zastosowania przepisy art. 27 ust. 2 oraz art. 32 projektu ustawy o odpadach wydobywczych.

W rozporządzeniu, do wydania którego upoważnienie zostało zawarte w art. 2 ust. 4 projektu ustawy o odpadach wydobywczych, zostaną określone szczegółowe kryteria wyznaczania odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne, w przypadku składowania których w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych nie mają zastosowania przepisy art. 27 ust. 2 oraz art. 32.

Art. 27 ust. 2 projektu ustawy o odpadach wydobywczych nakłada na posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych obowiązek prowadzenia monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych po jego zamknięciu. Natomiast art. 32 projektu ustawy o odpadach wydobywczych wymaga przedstawienia przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych posiadanej gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu przed rozpoczęciem działań związanych ze składowaniem odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy prowadzących składowiska odpadów przyjmujących do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzących funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami oraz przemysłem wydobywczym, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie
2. Marszałkowie Województw
3. Główny Urząd Statystyczny
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
5. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska
6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej
7. Związek Rzemiosła Polskiego
8. Business Centre Club - Związek Pracodawców
9. Forum Związków Zawodowych
10. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
11. NSZZ „Solidarność”
12. OPZZ
13. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
14. Konfederacja Pracodawców Polskich
15. Polski Klub Ekologiczny
16. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
17. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego
18. Centrum Prawa Ekologicznego
19. Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza
20. Polska Izba Ekologii
21. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklinguawa
22. Polska Izba Gospodarki Odpadami
23. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
24. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
25. ABC Recykling S.A.
26. Wyższy Urząd Górniczy
27. Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej
28. Jastrzębska Spółka Węglowa
29. Katowicki Holding Węglowy
30. Kompania Węglowa
31. KWK Bogdanka
32. Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego
33. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw
34. KGHM Polska Miedź S.A
35. ZG „Trzebionka” S.A.
36. ZGH „Bolesław” S.A.

37. Państwowy Instytut Geologiczny
38. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
39. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
40. Państwowa Agencja Atomistyki
41. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
42. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na rozwój usług związanych z pracami organizacyjnymi i technicznymi w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w regionach ich funkcjonowania.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami wydobywczymi.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia.....

w sprawie szczegółowych kryteriów zaliczania odpadów wydobywczych do odpadów obojętnych

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nrpoz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczególne kryteria zaliczania odpadów wydobywczych do odpadów obojętnych.

§ 2.

Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt f dyrektywy Komisja Europejska do dnia 1 maja 2008 r. wyda decyzję, w której określi szczególne kryteria zaliczania odpadów wydobywczych do odpadów obojętnych.

Niniejszy projekt rozporządzenia będzie stanowił transpozycję przepisów decyzji Komisji.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

Uzasadnienie

Celem projektu rozporządzenia jest szczegółowa transpozycja przepisów decyzji Komisji Europejskiej wydanej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt f dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15).

W rozporządzeniu, do wydania którego upoważnienie zostało zawarte w art. 3 ust. 2 projektu ustawy o odpadach wydobywczych, zostaną uszczegółowione kryteria zaliczania odpadów wydobywczych do odpadów obojętnych, zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt f dyrektywy, wydane przez Komisję Europejską do dnia 1 maja 2008 r.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy prowadzących składowiska odpadów przyjmujących do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzących funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami oraz przemysłem wydobywczym, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie
2. Marszałkowie Województw
3. Główny Urząd Statystyczny
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
5. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska
6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej
7. Związek Rzemiosła Polskiego
8. Business Centre Club - Związek Pracodawców
9. Forum Związków Zawodowych
10. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
11. NSZZ „Solidarność”
12. OPZZ
13. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
14. Konfederacja Pracodawców Polskich
15. Polski Klub Ekologiczny
16. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
17. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego
18. Centrum Prawa Ekologicznego
19. Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza
20. Polska Izba Ekologii
21. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklinguawa
22. Polska Izba Gospodarki Odpadami
23. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
24. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
25. ABC Recykling S.A.
26. Wyższy Urząd Górniczy
27. Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej
28. Jastrzębska Spółka Węglowa
29. Katowicki Holding Węglowy
30. Kompania Węglowa
31. KWK Bogdanka
32. Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego
33. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw
34. KGHM Polska Miedź S.A
35. ZG „Trzebionka” S.A.
36. ZGH „Bolesław” S.A.

37. Państwowy Instytut Geologiczny
38. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
39. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
40. Państwowa Agencja Atomistyki
41. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
42. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z zagospodarowaniem odpadów wydobywczych.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia.....

**w sprawie szczegółowych kryteriów klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów
wydobywczych**

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nrpoz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe kryteria klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych decydujące o zaliczeniu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych do kategorii A.

§ 2.1. Jeżeli obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:

- 1) brak działania lub niewłaściwe działanie mogłoby spowodować poważny wypadek, o którym mowa w ust. 2, lub
- 2) są w nim składowane odpady niebezpieczne, o których mowa w ust. 3, lub
- 3) składowane w nim odpady wydobywcze zawierają substancje lub preparaty niebezpieczne, o których mowa w ust. 4,

- to zalicza się go do kategorii A.

2. Brak działania lub niewłaściwe działanie, które mogłoby spowodować poważny wypadek, to w szczególności:

- 1) uszkodzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w trakcie jego prowadzenia lub po jego zamknięciu;
- 2) zapadnięcie się hałdy lub jej części;
- 3) pęknięcie tamy;
- 4) utrata stateczności przez obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 5) niewłaściwe pozyskiwanie odpadów wydobywczych z obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

3. Za odpady wydobywcze niebezpieczne uznaje się odpady wydobywcze, z których wody odciekowe charakteryzują się odczynem kwaśnym pH.

4. Za odpady wydobywcze zawierające substancje lub preparaty niebezpieczne uznaje się odpady wydobywcze, z których wody odciekowe charakteryzują się odczynem kwaśnym pH.

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

**Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt g dyrektywy Komisja Europejska do dnia 1 maja 2008 r.
wyda decyzję, w której określi szczególne kryteria klasyfikacji
obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.
Niniejszy projekt rozporządzenia będzie stanowił
transpozycję przepisów decyzji Komisji.**

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

Uzasadnienie

Celem projektu rozporządzenia jest szczegółowa transpozycja przepisów decyzji Komisji Europejskiej wydanej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt g dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15).

W art. 6 ust. 1 projektu ustawy o odpadach wydobywczych wskazano, iż rozróżnia się dwa typy obiektów unieszkodliwiania odpadów – kategorii A i pozostałe.

W rozporządzeniu, do wydania którego upoważnienie zostało zawarte w art. 6 ust. 2 projektu ustawy o odpadach wydobywczych, zostaną uszczegółowione kryteria klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów, zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt g dyrektywy i załącznikiem nr III, wydane przez Komisję Europejską do dnia 1 maja 2008 r.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy prowadzących składowiska odpadów przyjmujących do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzących funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami oraz przemysłem wydobywczym, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie
2. Marszałkowie Województw
3. Główny Urząd Statystyczny
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
5. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska
6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej
7. Związek Rzemiosła Polskiego
8. Business Centre Club - Związek Pracodawców
9. Forum Związków Zawodowych
10. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
11. NSZZ „Solidarność”
12. OPZZ
13. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
14. Konfederacja Pracodawców Polskich
15. Polski Klub Ekologiczny
16. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
17. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego
18. Centrum Prawa Ekologicznego
19. Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza
20. Polska Izba Ekologii
21. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklinguawa
22. Polska Izba Gospodarki Odpadami
23. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
24. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
25. ABC Recykling S.A.
26. Wyższy Urząd Górniczy
27. Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej
28. Jastrzębska Spółka Węglowa
29. Katowicki Holding Węglowy
30. Kompania Węglowa
31. KWK Bogdanka
32. Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego
33. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw
34. KGHM Polska Miedź S.A
35. ZG „Trzebieńka” S.A.
36. ZGH „Bolesław” S.A.
37. Państwowy Instytut Geologiczny

- 38. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
- 39. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
- 40. Państwowa Agencja Atomistyki
- 41. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
- 42. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Skutki regulacji wynikające z projektu rozporządzenia dotyczą obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A

Realizacja przepisów projektu rozporządzenia będzie pociągać za sobą skutki finansowe dla obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zaliczonych do kategorii A, m.in. w zakresie przygotowania: polityki zapobiegania poważnym wypadkom, systemu zarządzania bezpieczeństwem (20 000 - 80 000 zł) i wewnętrznego planu operacyjno – ratowniczego (10 000 – 40 000 zł) oraz powołania kierownika odpowiedzialnego za wdrażanie w życie tych dokumentów (6 000 zł/rok).

d) sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na rozwój usług związanych z pracami organizacyjnymi i technicznymi w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w regionach ich funkcjonowania.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami wydobywczymi w tym przed wpływem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko i możliwością wystąpienia poważnego wypadku.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia.....

w sprawie metod poboru próbek i przeprowadzania analiz

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nrpoz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa normy zharmonizowane odnoszące się do metod poboru próbek i przeprowadzania analiz niezbędnych dla technicznego wykonywania ustawy o odpadach wydobywczych.

§ 2.

Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt h dyrektywy Komisja Europejska do dnia 1 maja 2008 r. wyda decyzję, w której określi normy zharmonizowane odnoszące się do metod poboru próbek i przeprowadzania analiz niezbędnych dla technicznego wykonania dyrektywy.

**Niniejszy projekt rozporządzenia będzie stanowił
transpozycję przepisów decyzji Komisji.**

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

Uzasadnienie

Celem projektu rozporządzenia jest szczegółowa transpozycja przepisów decyzji Komisji Europejskiej wydanej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt h dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15).

W art. 6 ust. 3 projektu ustawy o odpadach wydobywczych wskazano, iż minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze fakultatywnego rozporządzenia, metody pobierania próbek i przeprowadzania analiz, uwzględniające decyzję Komisji Europejskiej, która ma być wydana na podstawie art. 22 ust. 1 pkt h dyrektywy do dnia 1 maja 2008 r. W rozporządzeniu, do wydania którego upoważnienie zostało zawarte w art. 6 ust. 3 projektu ustawy o odpadach wydobywczych, ww. metody zostaną uszczegółowione.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt ustawy dotyczy prowadzących składowiska odpadów przyjmujących do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzących funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;

2. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy prowadzących składowiska odpadów przyjmujące do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzących funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

3. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami oraz przemysłem wydobywczym, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie
2. Marszałkowie Województw
3. Główny Urząd Statystyczny
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
5. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska
6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej
7. Związek Rzemiosła Polskiego
8. Business Centre Club - Związek Pracodawców
9. Forum Związków Zawodowych
10. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
11. NSZZ „Solidarność”
12. OPZZ
13. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
14. Konfederacja Pracodawców Polskich
15. Polski Klub Ekologiczny
16. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
17. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego
18. Centrum Prawa Ekologicznego
19. Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza
20. Polska Izba Ekologii
21. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklinguawa
22. Polska Izba Gospodarki Odpadami
23. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
24. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
25. ABC Recykling S.A.
26. Wyższy Urząd Górniczy
27. Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej
28. Jastrzębska Spółka Węglowa
29. Katowicki Holding Węglowy
30. Kompania Węglowa
31. KWK Bogdanka
32. Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego

33. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw
34. KGHM Polska Miedź S.A
35. ZG „Trzebionka” S.A.
36. ZGH „Bolesław” S.A.
37. Państwowy Instytut Geologiczny
38. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
39. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
40. Państwowa Agencja Atomistyki
41. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
42. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

4. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Projekt ustawy pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami wydobywczymi.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia.....

w sprawie charakterystyki odpadów wydobywczych

Na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nrpoz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres charakterystyki odpadów wydobywczych oraz wymagania techniczne dotyczące charakterystyki odpadów wydobywczych.

§ 2. Charakterystyka odpadów wydobywczych obejmuje:

- 1) opis właściwości fizycznych i chemicznych odpadów wydobywczych;
- 2) wyszczególnienie rodzaju odpadów wydobywczych;
- 3) opis substancji chemicznych, które będą stosowane w procesie przeróbki;
- 4) opis metody składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 5) opis systemu transportu odpadów wydobywczych.

Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt e dyrektywy Komisja Europejska do dnia 1 maja 2008 r. wyda decyzję, w której określi szczegółowy zakres charakterystyki odpadów wydobywczych oraz dotyczących jej wymagań technicznych.

Niniejszy projekt rozporządzenia będzie stanowił transpozycję przepisów decyzji Komisji.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

Uzasadnienie

Celem projektu rozporządzenia jest szczegółowa transpozycja przepisów decyzji Komisji Europejskiej wydanej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt e dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15).

W rozporządzeniu, do wydania którego upoważnienie zostało zawarte w art. 10 ust. 4 projektu ustawy o odpadach wydobywczych, zostanie określony zakres charakterystyki odpadów wydobywczych oraz dotyczących jej wymagań technicznych, zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt e dyrektywy i załącznikiem II, wydane przez Komisję Europejską do dnia 1 maja 2008 r.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy prowadzących składowiska odpadów przyjmujących do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzących funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami oraz przemysłem wydobywczym, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie
2. Marszałkowie Województw
3. Główny Urząd Statystyczny
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
5. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska
6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej
7. Związek Rzemiosła Polskiego
8. Business Centre Club - Związek Pracodawców
9. Forum Związków Zawodowych
10. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
11. NSZZ „Solidarność”
12. OPZZ
13. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
14. Konfederacja Pracodawców Polskich
15. Polski Klub Ekologiczny
16. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
17. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego
18. Centrum Prawa Ekologicznego
19. Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza
20. Polska Izba Ekologii
21. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklinguawa
22. Polska Izba Gospodarki Odpadami
23. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
24. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
25. ABC Recykling S.A.
26. Wyższy Urząd Górniczy
27. Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej
28. Jastrzębska Spółka Węglowa
29. Katowicki Holding Węglowy
30. Kompania Węglowa
31. KWK Bogdanka
32. Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego
33. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw
34. KGHM Polska Miedź S.A
35. ZG „Trzebionka” S.A.
36. ZGH „Bolesław” S.A.

37. Państwowy Instytut Geologiczny
38. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
39. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
40. Państwowa Agencja Atomistyki
41. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
42. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Opracowanie programów gospodarowania odpadami wydobywczymi będzie generowało koszty w wysokości 10 000 zł. Przegląd programu gospodarowania odpadami wydobywczymi co 5 lat może generować koszty w wysokości 2 000 zł dla każdego obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

d) sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na rozwój usług związanych z pracami organizacyjnymi i technicznymi w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w regionach ich funkcjonowania.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami wydobywczymi w tym przed wpływem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko i możliwością wystąpienia poważnego wypadku.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia.....

**w sprawie wymagań technicznych odnoszących się do określenia cyjanku dysocjującego
w słabym kwasie oraz metod jego pomiaru**

Na podstawie art. 11 ust. 5 ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nrpoz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymagania techniczne odnoszące się do określenia cyjanku dysocjującego w słabym kwasie oraz metod jego pomiaru.

§ 2.

**Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt b dyrektywy Komisja Europejska do dnia 1 maja 2008 r.
wyda decyzję, w której określi wymagania techniczne odnoszące się do określenia
cyjanku dysocjującego w słabym kwasie oraz metod jego pomiaru.**

**Niniejszy projekt rozporządzenia będzie stanowił
transpozycję przepisów decyzji Komisji.**

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

Uzasadnienie

Celem projektu rozporządzenia jest szczegółowa transpozycja przepisów decyzji Komisji Europejskiej wydanej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt b dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15).

Ust. 4 – 6 projektu ustawy o odpadach wydobywczych wprowadzają przepis art. 13 ust. 6 dyrektywy dotyczący kontrolowania stężenia cyjanku dysocjującego w słabym kwasie w stawie osadowym.

W rozporządzeniu, do wydania którego upoważnienie zostało zawarte w art. 11 ust. 5 projektu ustawy o odpadach wydobywczych, zostaną określone wymagania techniczne odnoszące się do określenia cyjanku dysocjującego w słabym kwasie oraz metod jego pomiar, zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt b dyrektywy.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy prowadzących składowiska odpadów przyjmujących do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzących funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami oraz przemysłem wydobywczym, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie
2. Marszałkowie Województw
3. Główny Urząd Statystyczny
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
5. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska
6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej
7. Związek Rzemiosła Polskiego
8. Business Centre Club - Związek Pracodawców
9. Forum Związków Zawodowych
10. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
11. NSZZ „Solidarność”
12. OPZZ
13. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
14. Konfederacja Pracodawców Polskich
15. Polski Klub Ekologiczny
16. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
17. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego
18. Centrum Prawa Ekologicznego
19. Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza
20. Polska Izba Ekologii
21. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklinguawa
22. Polska Izba Gospodarki Odpadami
23. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
24. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
25. ABC Recykling S.A.
26. Wyższy Urząd Górniczy
27. Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej
28. Jastrzębska Spółka Węglowa
29. Katowicki Holding Węglowy
30. Kompania Węglowa
31. KWK Bogdanka
32. Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego
33. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw
34. KGHM Polska Miedź S.A
35. ZG „Trzebionka” S.A.
36. ZGH „Bolesław” S.A.
37. Państwowy Instytut Geologiczny

38. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
39. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
40. Państwowa Agencja Atomistyki
41. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
42. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Opracowanie programów gospodarowania odpadami wydobywczymi, których częścią jest ocena ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, będzie generowało koszty w wysokości 10 000 zł. Przegląd programu gospodarowania odpadami wydobywczymi co 5 lat może generować koszty w wysokości 2 000 zł dla każdego obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

d) sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na rozwój usług związanych z pracami organizacyjnymi i technicznymi w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w regionach ich funkcjonowania.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami wydobywczymi tym w zakresie zapobiegania pogarszaniu się stanu wody i gleby.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych

Na podstawie art. 27 ust. 6 ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nrpoz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres, czas, sposób oraz warunki prowadzenia monitoringu oraz wzór sprawozdania o wynikach monitoringu, częstotliwość jego sporządzania oraz termin jego składania.

§ 2. Monitoring obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych obejmuje:

- 1) okres od dnia uzyskania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych do dnia uzyskania zgody na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) okres ustalony przez organ wydający zgodę na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, którego długość zależy od uciążliwości tego obiektu dla środowiska.

§ 3. 1. Monitoring obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w trakcie jego prowadzenia obejmuje:

- 1) badanie wielkości opadu atmosferycznego ze stacji meteorologicznej reprezentatywnej dla lokalizacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) badanie substancji i parametrów wskaźnikowych w wodach powierzchniowych, odciekowych i podziemnych z listy określonej w przepisach dotyczących kwalifikacji wód;
- 3) pomiar poziomu wód podziemnych w otworach obserwacyjnych;
- 4) kontrolę osiadania powierzchni obiektu unieszkodliwiania odpadów w oparciu o ustalone repery.

2. Monitoring obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych po jego zamknięciu obejmuje:

- 1) badanie wielkości opadu atmosferycznego ze stacji meteorologicznej reprezentatywnej dla lokalizacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) badanie substancji i parametrów wskaźnikowych w wodach powierzchniowych, odciekowych i podziemnych z listy określonej w przepisach dotyczących kwalifikacji wód;

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

- 3) pomiar poziomu wód podziemnych w otworach obserwacyjnych;
- 4) kontrolę osiadania powierzchni obiektu unieszkodliwiania odpadów w oparciu o ustalone repery.

§ 4.1. Badanie wielkości opadu atmosferycznego odbywa się raz dziennie trakcie prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz po jego zamknięciu.

2. Zakres parametrów wskaźnikowych oraz minimalną częstotliwość badań wód powierzchniowych, odciekowych, podziemnych trakcie prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz po jego zamknięciu określa załącznik nr 1 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem ust.3.

3. Jeżeli z wyników monitoringu prowadzonego przez okres 5 lat od zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wynika, że obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych nie oddziałują na środowisko, właściwy organ może zmniejszyć częstotliwość badań poszczególnych parametrów wskaźnikowych, o których mowa w § 5 pkt 4, nie rzadziej jednak niż raz na dwa lata, a dla przewodności elektrolitycznej właściwej nie rzadziej niż raz na rok.

4. Pomiar wielkości przepływu i składu płynących wód powierzchniowych, o ile występują one w bezpośrednim otoczeniu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, odbywa się w nie mniej niż dwóch punktach: jeden w górnym biegu każdego cieku, powyżej obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, drugi w dolnym biegu, poniżej obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

5. Pomiar objętości i składu wód odciekowych odbywa się w każdym miejscu ich gromadzenia, przed ich oczyszczeniem.

6. Jeżeli obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wyposażony jest w instalację oczyszczającą wody odciekowe, w każdym miejscu odprowadzania oczyszczonych wód odciekowych z obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych dokonuje się pomiaru składu wód odciekowych oczyszczonych w celu kontroli skuteczności procesu oczyszczania.

§ 5. 1. Ilość otworów nie może być mniejsza niż 3 otwory dla każdego z poziomów wodonośnych, o których mowa w ust. 2, z czego jeden powinien znajdować się na dopływie wód podziemnych, dwa pozostałe - na przewidywanym odpływie wód podziemnych.

2. Jeżeli pod obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych występuje więcej niż jeden poziom wodonośny, w tym użytkowe poziomy wodonośne, konieczny jest monitoring poziomów wodonośnych do pierwszego użytkowego poziomu wodonośnego włącznie.

§ 6. 1. Przynajmniej raz w roku w trakcie prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz po jego zamknięciu powinien być badany przebieg osiadania powierzchni obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Ocenie podlega przebieg osiadania powierzchni obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wyznaczany metodami geodezyjnymi, z wykorzystaniem ustalonych reperów, oraz stateczność zboczy określana metodami geotechnicznymi.

3. Przynajmniej raz w roku, w trakcie prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, powinno być prowadzone badanie struktury i składu masy składowanych odpadów wydobywczych; celem badania powinno być określenie powierzchni i objętości zajmowanej przez odpady wydobywcze oraz struktury składowanych odpadów wydobywczych.

§ 7. 1. Wzór sprawozdania o wynikach monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. Sprawozdanie o wynikach monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest sporządzane w terminie do końca pierwszego kwartału za poprzedni rok kalendarzowy.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

Załączniki do rozporządzenia Ministra Środowiska
z dnia..... (poz.)

Załącznik nr 1

**ZAKRES PARAMETRÓW WSKAŹNIKOWYCH ORAZ MINIMALNA
CZĘSTOTLIWOŚĆ BADAŃ WÓD POWIERZCHNIOWYCH, ODCIEKOWYCH,
PODZIEMNYCH W TRAKCIE PROWADZENIA OBIEKTU
UNIESZKODLIWIANIA ODPADÓW WYDOBYWCZYCH ORAZ PO JEGO
ZAMKNIĘCIU**

Lp.	Mierzony parametr	Częstotliwość pomiarów	
		W trakcie prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych	Po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych
1	Wielkość przepływu wód powierzchniowych	co 3 miesiące	co 6 miesięcy
2	Skład wód powierzchniowych	co 3 miesiące	co 6 miesięcy
3	Objętość wód odciekowych	co 1 miesiąc	co 6 miesięcy
4	Skład wód odciekowych	co 3 miesiące	co 6 miesięcy
5	Poziom wód podziemnych	co 3 miesiące	co 6 miesięcy
6	Skład wód podziemnych	co 3 miesiące	co 6 miesięcy

Załącznik nr 2

**WZÓR SPRAWOZDANIA O WYNIKACH MONITORINGU OBIEKTU
UNIESZKODLIWIANIA ODPADÓW WYDOBYWCZYCH.**

Ogólne informacje		
1	Nazwa obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych	
2	Adres obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych	
3	Gmina	
4	Powiat	
5	Województwo	
6	REGON	
7	NIP	
8	Kategoria obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych	
9	Nazwa i adres posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych	
Dane techniczne		
10	Pojemność całkowita [m ³]	
11	Pojemność zapełniona [m ³]	

12	Powierzchnia w granicach korony [m ²]		
13	Uszczelnienie [tak/nie]		
14	Drenaż odcieków [tak/nie]		
15	Gromadzenie odcieków [tak/nie]		
16	Pas zieleni [tak/nie]		
17	Ogrodzenie [tak/nie]		
18	Ewidencja odpadów [tak/nie]		
19	Wykonywanie warstw izolacyjnych odpadów [tak/nie]		
20	Monitoring w trakcie prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych	Opad atmosferyczny [tak/nie]	
		Wody powierzchniowe [tak/nie]	
		Wody odciekowe [tak/nie]	
		Wody podziemne [tak/nie]	
		Osiadanie powierzchni [tak/nie]	
		Wielkość przepływu wód powierzchniowych	
		Skład wód powierzchniowych	
		Objętość wód odciekowych	
		Skład wód odciekowych	
		Poziom wód podziemnych	
21	Monitoring po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych	Opad atmosferyczny [tak/nie]	
		Wody powierzchniowe [tak/nie]	
		Wody odciekowe [tak/nie]	
		Wody podziemne [tak/nie]	
		Osiadanie powierzchni [tak/nie]	
		Wielkość przepływu wód powierzchniowych	
		Skład wód powierzchniowych	
		Objętość wód odciekowych	
		Skład wód odciekowych	
		Poziom wód podziemnych	
	Skład wód podziemnych		

Uzasadnienie

Celem projektu rozporządzenia jest transpozycja przepisów art. 12 ust. 5 i art. 13 dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15).

Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych powinien prowadzić monitoring obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w celu zapobieżenia zanieczyszczeniu wody i gleby oraz w celu zidentyfikowania niekorzystnych skutków, które obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych może mieć dla środowiska lub zdrowia ludzkiego.

W rozporządzeniu, do wydania którego upoważnienie zostało zawarte w art. 27 ust. 6 projektu ustawy o odpadach wydobywczych, zostaną uszczegółowione zakres, czas, sposób oraz warunki prowadzenia monitoringu, a także wzór sprawozdania o wynikach, częstotliwość jego sporządzania oraz termin składania.

Ocena skutków regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt ustawy dotyczy prowadzących składowiska odpadów przyjmujących do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzących funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami oraz przemysłem wydobywczym, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie
2. Marszałkowie Województw
3. Główny Urząd Statystyczny
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
5. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska
6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej
7. Związek Rzemiosła Polskiego
8. Business Centre Club - Związek Pracodawców
9. Forum Związków Zawodowych
10. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
11. NSZZ „Solidarność”
12. OPZZ
13. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
14. Konfederacja Pracodawców Polskich
15. Polski Klub Ekologiczny
16. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
17. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego
18. Centrum Prawa Ekologicznego
19. Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza
20. Polska Izba Ekologii
21. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklinguawa
22. Polska Izba Gospodarki Odpadami
23. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
24. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
25. ABC Recykling S.A.
26. Wyższy Urząd Górniczy
27. Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej
28. Jastrzębska Spółka Węglowa
29. Katowicki Holding Węglowy
30. Kompania Węglowa
31. KWK Bogdanka
32. Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego
33. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw
34. KGHM Polska Miedź S.A
35. ZG „Trzebionka” S.A.
36. ZGH „Bolesław” S.A.
37. Państwowy Instytut Geologiczny

- 38. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
- 39. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
- 40. Państwowa Agencja Atomistyki
- 41. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
- 42. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Obowiązek wykonania prac monitoringowych związanych z prowadzeniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych może generować potrzebę zatrudnienia dodatkowego pracownika.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Obowiązek wykonania prac monitoringowych związanych z prowadzeniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych może generować potrzebę zatrudnienia dodatkowego pracownika.

d) sytuację i rozwój regionalny

Obowiązek wykonania prac monitoringowych związanych z prowadzeniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych może generować potrzebę zatrudnienia dodatkowego pracownika.

e) ochronę środowiska

Projekt ustawy pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony gleby, wód powierzchniowych i podziemnych przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami wydobywczymi.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia.....

**w sprawie projektu zamknięcia i rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów
wydobywczych**

Na podstawie art. 30 ust. 4 ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nrpoz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa niezbędne dane do projektu zamknięcia i rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu, na który miał wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

§ 2. Przy opracowaniu projektu zamknięcia i rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu należy uwzględnić następujące dane:

- 1) kategorię obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
- 2) formę składowania odpadów wydobywczych;
- 3) rodzaj składowanych odpadów wydobywczych;
- 4) specyfika obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych (tama, hałda, staw osadowy);
- 5) stopień zapelnienia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, z uwzględnieniem obecnego i planowanego rozmiaru obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, określonego przez parametry powierzchni (ha) i pojemności (m³ i Mg);
- 6) plan zagospodarowania przestrzennego terenu, na który miał wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, oraz terenu do niego przyległego, z uwzględnieniem przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
- 7) dane o wynikach monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych z ostatnich pięciu lat.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

Uzasadnienie

W art. 30 ust. 4 projektu ustawy o odpadach wydobywczych wskazano, iż minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, niezbędne dane do projektu zamknięcia i rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu, kierując się zasadami ochrony środowiska oraz ochrony gruntów.

W rozporządzeniu, do wydania którego upoważnienie zostało zawarte w art. 30 ust. 4 projektu ustawy o odpadach wydobywczych, zostaną określone niezbędne dane do projektu zamknięcia i rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu.

Celem ujednoczenia procedur wprowadzono wytyczne dotyczące zawartości wniosku o wydanie zgody na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części oraz zakres zgody na zamknięcie przedmiotowego obiektu wydawanej przez marszałka województwa. Do wniosku powinien zostać dołączony projekt zamknięcia i rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz projekt rekultywacji terenu, na który miał wpływ obiekt. W przypadku zaistnienia takiej potrzeby, zostanie wydane rozporządzenie wskazujące niezbędne dane do takiego projektu.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt ustawy dotyczy prowadzących składowiska odpadów przyjmujących do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzących funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami oraz przemysłem wydobywczym, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie
2. Marszałkowie Województw
3. Główny Urząd Statystyczny
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
5. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska
6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej
7. Związek Rzemiosła Polskiego
8. Business Centre Club - Związek Pracodawców
9. Forum Związków Zawodowych
10. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
11. NSZZ „Solidarność”
12. OPZZ
13. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
14. Konfederacja Pracodawców Polskich
15. Polski Klub Ekologiczny
16. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
17. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego
18. Centrum Prawa Ekologicznego
19. Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza
20. Polska Izba Ekologii
21. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklinguawa
22. Polska Izba Gospodarki Odpadami
23. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
24. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
25. ABC Recykling S.A.
26. Wyższy Urząd Górniczy
27. Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej
28. Jastrzębska Spółka Węglowa
29. Katowicki Holding Węglowy
30. Kompania Węglowa
31. KWK Bogdanka
32. Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego
33. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw
34. KGHM Polska Miedź S.A
35. ZG „Trzebionka” S.A.
36. ZGH „Bolesław” S.A.

37. Państwowy Instytut Geologiczny
38. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
39. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
40. Państwowa Agencja Atomistyki
41. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
42. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na rozwój usług związanych z pracami organizacyjnymi i technicznymi w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w regionach ich funkcjonowania.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Realizacja przepisów rozporządzenia będzie pociągać za sobą skutki finansowe dla przedsiębiorców, m.in. w zakresie zabezpieczenia i zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz jego dalszego utrzymywania, monitorowania i kontroli oraz rekultywacji terenów zdegradowanych w wyniku eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych i ewentualnej odpowiedzialności za szkody wyrządzone w środowisku w wyniku takiej działalności.

d) sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na rozwój usług związanych z pracami organizacyjnymi i technicznymi w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w regionach ich funkcjonowania.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami wydobywczymi, rekultywacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu, na który ten obiekt miał wpływ.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia.....

**w sprawie sposobu zawiadamiania o zdarzeniach, które mogą mieć wpływ na
stateczności obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych**

Na podstawie art. 31 ust. 8 ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nrpoz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób zawiadamiania o zdarzeniach lub zmianach technologicznych, które mogą mieć wpływ na stateczność obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, oraz o wszelkich istotnych niekorzystnych skutkach dla środowiska ujawnionych w wyniku monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

§ 2.

Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt a dyrektywy Komisja Europejska do dnia 1 maja 2008 r. wyda decyzję, w której określi sposób zawiadamiania o zdarzeniach, które mogą mieć wpływ na stateczności obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

**Niniejszy projekt rozporządzenia będzie stanowił
transpozycję przepisów decyzji Komisji.**

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

Uzasadnienie

Celem projektu rozporządzenia jest szczegółowa transpozycja przepisów decyzji Komisji Europejskiej wydanej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt a dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15).

W rozporządzeniu, do wydania którego upoważnienie zostało zawarte w art. 31 ust. 8 projektu ustawy o odpadach wydobywczych, zostanie określony sposób zawiadamiania o zdarzeniach lub zmianach technologicznych, które mogą mieć wpływ na stateczność obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, oraz o wszelkich istotnych niekorzystnych skutkach dla środowiska ujawnionych w wyniku monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt a dyrektywy.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy prowadzących składowiska odpadów przyjmujących do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzących funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami oraz przemysłem wydobywczym, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie
2. Marszałkowie Województw
3. Główny Urząd Statystyczny
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
5. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska
6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej
7. Związek Rzemiosła Polskiego
8. Business Centre Club - Związek Pracodawców
9. Forum Związków Zawodowych
10. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
11. NSZZ „Solidarność”
12. OPZZ
13. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
14. Konfederacja Pracodawców Polskich
15. Polski Klub Ekologiczny
16. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
17. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego
18. Centrum Prawa Ekologicznego
19. Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza
20. Polska Izba Ekologii
21. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklinguawa
22. Polska Izba Gospodarki Odpadami
23. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
24. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
25. ABC Recykling S.A.
26. Wyższy Urząd Górniczy
27. Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej
28. Jastrzębska Spółka Węglowa
29. Katowicki Holding Węglowy
30. Kompania Węglowa
31. KWK Bogdanka
32. Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego
33. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw
34. KGHM Polska Miedź S.A
35. ZG „Trzebieńka” S.A.
36. ZGH „Bolesław” S.A.

37. Państwowy Instytut Geologiczny
38. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
39. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
40. Państwowa Agencja Atomistyki
41. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
42. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami wydobywczymi.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia.....

w sprawie gwarancji finansowej i jej ekwiwalentu

Na podstawie art. 32 ust. 6 ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nrpoz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób obliczania, udokumentowania, terminy i zakres weryfikacji wielkości, sposób dysponowania oraz formę gwarancji finansowej i jej ekwiwalentu.

§ 2.

Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt c dyrektywy Komisja Europejska do dnia 1 maja 2008 r. wyda decyzję, w której określi sposób obliczania, udokumentowania, terminy i zakres weryfikacji wielkości, sposób dysponowania oraz formę gwarancji finansowej i jej ekwiwalentu.

Niniejszy projekt rozporządzenia będzie stanowił transpozycję przepisów decyzji Komisji.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W porozumieniu:

Minister Środowiska

Minister Finansów

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

Uzasadnienie

Celem projektu rozporządzenia jest szczegółowa transpozycja przepisów decyzji Komisji Europejskiej wydanej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt c dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15).

W rozporządzeniu, do wydania którego upoważnienie zostało zawarte w art. 32 ust. 6 projektu ustawy o odpadach wydobywczych, zostaną określone sposób obliczania, udokumentowania, terminy i zakres weryfikacji wielkości, sposób dysponowania oraz formę gwarancji finansowej i jej ekwiwalentu, zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt c dyrektywy, wydane przez Komisję Europejską do dnia 1 maja 2008 r.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy:

- 1) prowadzących składowiska odpadów przyjmujących do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzących funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) kompetentnych organów administracji, odpowiadających za wydawanie zezwoleń na prowadzenie obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, przeprowadzanie kontroli tych obiektów i kontroli ich oddziaływania na środowisko.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami oraz przemysłem wydobywczym, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie
2. Marszałkowie Województw
3. Główny Urząd Statystyczny
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
5. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska
6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej
7. Związek Rzemiosła Polskiego
8. Business Centre Club - Związek Pracodawców
9. Forum Związków Zawodowych
10. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
11. NSZZ „Solidarność”
12. OPZZ
13. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
14. Konfederacja Pracodawców Polskich
15. Polski Klub Ekologiczny
16. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
17. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego
18. Centrum Prawa Ekologicznego
19. Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza
20. Polska Izba Ekologii
21. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklinguawa
22. Polska Izba Gospodarki Odpadami
23. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
24. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
25. ABC Recykling S.A.
26. Wyższy Urząd Górniczy
27. Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej
28. Jastrzębska Spółka Węglowa
29. Katowicki Holding Węglowy
30. Kompania Węglowa
31. KWK Bogdanka
32. Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego
33. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw
34. KGHM Polska Miedź S.A.

35. ZG „Trzebionka” S.A.
36. ZGH „Bolesław” S.A.
37. Państwowy Instytut Geologiczny
38. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
39. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
40. Państwowa Agencja Atomistyki
41. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
42. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Obowiązek posiadania gwarancji finansowej będzie miał wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw z przemysłu wydobywczego. Wysokość gwarancji finansowej będzie uzależniona od prawdopodobnego negatywnego wpływu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko, kategorii obiektu, właściwości odpadów wydobywczych oraz planowanym zagospodarowaniem zrehabilitowanego terenu, na który miał wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

d) sytuację i rozwój regionalny

Obowiązek posiadania gwarancji finansowej będzie miał wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw z przemysłu wydobywczego, którego zróżnicowanie regionalne na terenie Polski jest znaczne.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami wydobywczymi.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia.....

w sprawie kontroli obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych

Na podstawie art. 41 ust. 3 ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nrpoz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres oraz częstotliwość kontroli obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

§ 2.

**Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt d dyrektywy Komisja Europejska do dnia 1 maja 2008 r. wyda decyzję, w której określi zakres oraz częstotliwość kontroli obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.
Niniejszy projekt rozporządzenia będzie stanowił transpozycję przepisów decyzji Komisji.**

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

Uzasadnienie

Celem projektu rozporządzenia jest szczegółowa transpozycja przepisów decyzji Komisji Europejskiej wydanej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt d dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15).

W rozporządzeniu, do wydania którego upoważnienie zostało zawarte w art. 41 ust. 3 projektu ustawy o odpadach wydobywczych, zostaną uszczegółowione kryteria klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów, zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt d dyrektywy, wydane przez Komisję Europejską do dnia 1 maja 2008 r.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt ustawy dotyczy:

- 1) prowadzących składowiska odpadów przyjmujących do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzących funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) kompetentnych organów administracji, odpowiadających za wydawanie zezwoleń na prowadzenie obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, przeprowadzanie kontroli tych obiektów i kontroli ich oddziaływania na środowisko.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami oraz przemysłem wydobywczym, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie
2. Marszałkowie Województw
3. Główny Urząd Statystyczny
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
5. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska
6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej
7. Związek Rzemiosła Polskiego
8. Business Centre Club - Związek Pracodawców
9. Forum Związków Zawodowych
10. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
11. NSZZ „Solidarność”
12. OPZZ
13. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
14. Konfederacja Pracodawców Polskich
15. Polski Klub Ekologiczny
16. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
17. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego
18. Centrum Prawa Ekologicznego
19. Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza
20. Polska Izba Ekologii
21. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklinguawa
22. Polska Izba Gospodarki Odpadami
23. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
24. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
25. ABC Recykling S.A.
26. Wyższy Urząd Górniczy
27. Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej
28. Jastrzębska Spółka Węglowa
29. Katowicki Holding Węglowy
30. Kompania Węglowa
31. KWK Bogdanka
32. Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego
33. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw
34. KGHM Polska Miedź S.A

35. ZG „Trzebionka” S.A.
36. ZGH „Bolesław” S.A.
37. Państwowy Instytut Geologiczny
38. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
39. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
40. Państwowa Agencja Atomistyki
41. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
42. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami wydobywczymi, w tym przed wpływem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko i możliwością wystąpienia poważnego wypadku.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Prowadzenie kontroli obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych będą prowadzili wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska w ramach posiadanego limitu i bez wzrostu kosztów. Wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska kontrolują obecnie składowiska odpadów przyjmujące do składowania odpady wydobywcze, które staną się obiektami unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia.....

**w sprawie spisu zamkniętych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów
wydobywczych**

Na podstawie art. 43 ust. 4 ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nrpoz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres oraz metodologię dotyczącą sporządzania, prowadzenia i aktualizacji spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

§ 2.

Do opracowania metodologii dotyczącej sporządzania, prowadzenia i aktualizacji spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zostaną wykorzystane wyniki pracy badawczej, która zostanie zlecona w 2008 r. Instytutowi Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

Uzasadnienie

W art. 43 ust. 4 projektu ustawy o odpadach wydobywczych wskazano, iż minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, zakres oraz metodologię dotyczącą sporządzania, prowadzenia i aktualizacji spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, kierując się możliwością wystąpienia poważnego wypadku oraz negatywnego wpływu na środowisko.

Uwzględniając art. 20 i art. 21 ust. 1 pkt a dyrektywy oraz wyniki pracy badawczej, która zostanie zlecona w 2008 r. Instytutowi Ekologii Terenów Uprzemysłowionych, w niniejszym rozporządzeniu, do wydania którego upoważnienie zostało zawarte w art. 43 ust. 4 projektu ustawy o odpadach wydobywczych, zostanie uszczegółowiona metodologia dotycząca sporządzania, prowadzenia i aktualizacji spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt ustawy dotyczy wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, którzy zostali zobowiązani do przeprowadzenia spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na terenach poszczególnych województw oraz Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, który został zobowiązany do sporządzenia krajowego spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami oraz przemysłem wydobywczym, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie
2. Marszałkowie Województw
3. Główny Urząd Statystyczny
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
5. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska
6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej
7. Związek Rzemiosła Polskiego
8. Business Centre Club - Związek Pracodawców
9. Forum Związków Zawodowych
10. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
11. NSZZ „Solidarność”
12. OPZZ
13. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
14. Konfederacja Pracodawców Polskich
15. Polski Klub Ekologiczny
16. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
17. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego
18. Centrum Prawa Ekologicznego
19. Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza
20. Polska Izba Ekologii
21. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklinguawa
22. Polska Izba Gospodarki Odpadami
23. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
24. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
25. ABC Recykling S.A.
26. Wyższy Urząd Górniczy
27. Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej
28. Jastrzębska Spółka Węglowa
29. Katowicki Holding Węglowy
30. Kompania Węglowa
31. KWK Bogdanka
32. Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego
33. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw

34. KGHM Polska Miedź S.A
35. ZG „Trzebieńka” S.A.
36. ZGH „Bolesław” S.A.
37. Państwowy Instytut Geologiczny
38. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
39. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
40. Państwowa Agencja Atomistyki
41. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
42. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Obowiązek przeprowadzenia spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, które mogą zagrażać środowisku i zdrowiu ludzkiemu, może generować koszty około 1 miliona złotych.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed negatywnym wpływem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko oraz możliwością wystąpienia poważnego wypadku.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Przeprowadzenie spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych przez Inspekcję Ochrony Środowiska (wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska i Główny Inspektor Ochrony Środowiska), które mogą zagrażać środowisku i zdrowiu ludzkiemu, będzie generować koszty około 1 miliona złotych, na co powinny zostać zagwarantowane środki w budżecie państwa do roku 2012. Szczegółowe szacunki kosztów zostaną wykazane w pracy badawczej, która zostanie zlecona Instytutowi Ekologii Terenów Uprzemysłowionych. Dokonanie spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w powyższej kwocie będzie obejmowała również charakterystykę tych obiektów. Praca badawcza została zgłoszona do planu prac badawczych finansowanych ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na rok 2008. Koszt pracy badawczej został oszacowany w wysokości 85 tys. zł.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia.....

**w sprawie rekultywacji zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów
wydobywczych**

Na podstawie art. 43 ust. 5 ustawy z dnia o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nrpoz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa metodologię dotyczącą rekultywacji zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

§ 2.

Do opracowania metodologii dotyczącej rekultywacji zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zostaną wykorzystane wyniki pracy badawczej, która zostanie zlecona w 2008 r. Instytutowi Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

Uzasadnienie

Celem projektu rozporządzenia jest dostosowanie się do przepisów art. 21 ust. 1 pkt b dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15).

Uwzględniając art. 20 i art. 21 ust. 1 pkt b dyrektywy oraz wyniki pracy badawczej, która zostanie zlecona w 2008 r. Instytutowi Ekologii Terenów Uprzemysłowionych, w niniejszym rozporządzeniu, do wydania którego upoważnienie zostało zawarte w art. 43 ust. 5 projektu ustawy o odpadach wydobywczych, zostanie uszczegółowiona metodologia dotycząca rekultywacji zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy prowadzących składowiska odpadów przyjmujących do składowania odpady wydobywcze oraz prowadzących funkcjonujące obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami oraz przemysłem wydobywczym, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie
2. Marszałkowie Województw
3. Główny Urząd Statystyczny
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
5. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska
6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej
7. Związek Rzemiosła Polskiego
8. Business Centre Club - Związek Pracodawców
9. Forum Związków Zawodowych
10. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
11. NSZZ „Solidarność”
12. OPZZ
13. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
14. Konfederacja Pracodawców Polskich
15. Polski Klub Ekologiczny
16. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
17. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego
18. Centrum Prawa Ekologicznego
19. Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza
20. Polska Izba Ekologii
21. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklinguawa
22. Polska Izba Gospodarki Odpadami
23. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
24. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
25. ABC Recykling S.A.
26. Wyższy Urząd Górniczy
27. Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej
28. Jastrzębska Spółka Węglowa
29. Katowicki Holding Węglowy
30. Kompania Węglowa
31. KWK Bogdanka
32. Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego
33. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw
34. KGHM Polska Miedź S.A.
35. ZG „Trzebionka” S.A.
36. ZGH „Bolesław” S.A.
37. Państwowy Instytut Geologiczny

38. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
39. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
40. Państwowa Agencja Atomistyki
41. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
42. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Realizacja przepisów rozporządzenia będzie pociągać za sobą skutki finansowe związane z dostosowaniem się do obowiązku rekultywacji terenów zdegradowanych w wyniku eksploatacji obiektów i ewentualną odpowiedzialnością za szkody wyrządzone w środowisku w wyniku takiej działalności.

d) sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na rozwój usług związanych z pracami organizacyjnymi i technicznymi w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w regionach ich funkcjonowania.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami wydobywczymi w tym przed wpływem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.